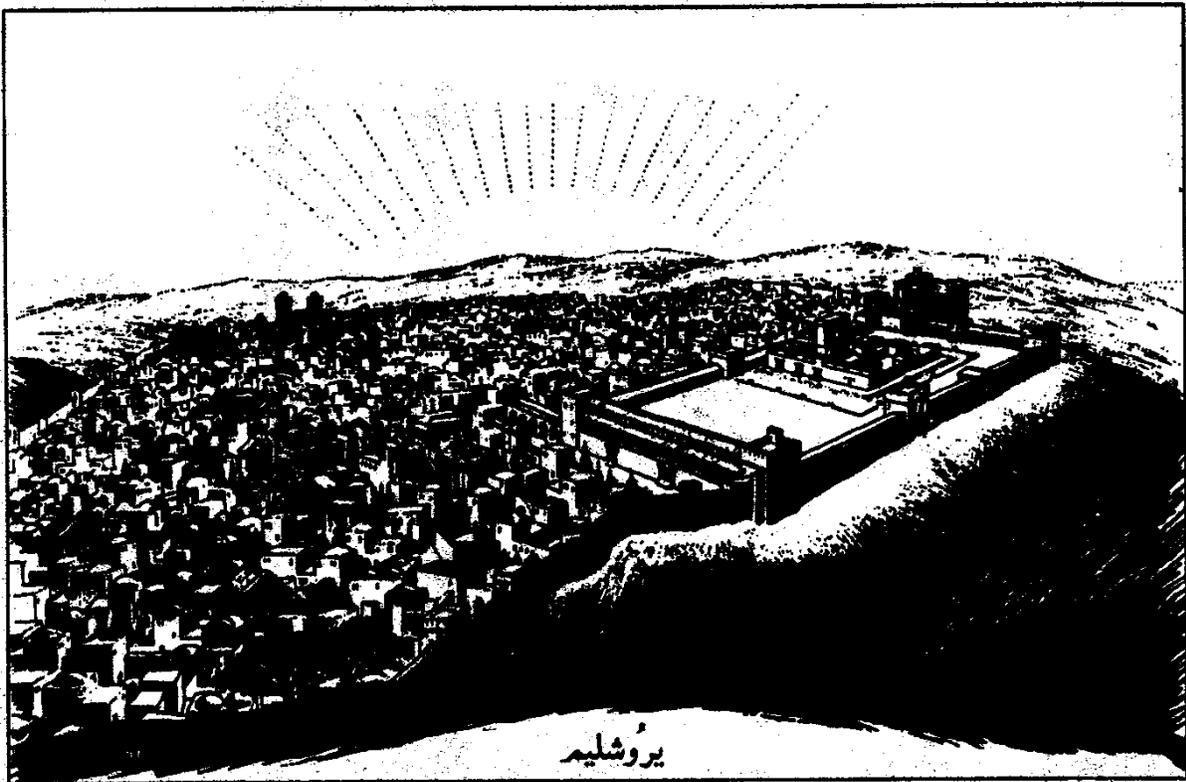

يُوحنا

رو لکل پريُو ايسُو را پارام
پويتر شاستر

ايسنو پڳوونَ رو وچن سنڱ جيا ٿي پڳوونَ ري واتون ساوي تته

① شروع ۾ جڳت نهيا مور وچن هتو.

ان وچن پڳوونَ پيڙو هتو.

ان پڳوونَ ان وچن هيڪ را هيڪ هتا.

② وچن شروع ٿي لين پڳوونَ پيڙو هتو.

③ پڳوونَ ٻڌوئي ڪئين اوتا وچن را هيللا ٿي ناهيو.

1

ان ايوو ڪئين نٿي نهيو جي اوتڻا وڃن ووڻو نهيو هونءِ.

④ اُو وڃن جيون ڏيڏا وازو هتو.

ان اُو جيون ڏيڏا وازو ٿين

منڪون هارو سوجهرو هتو.

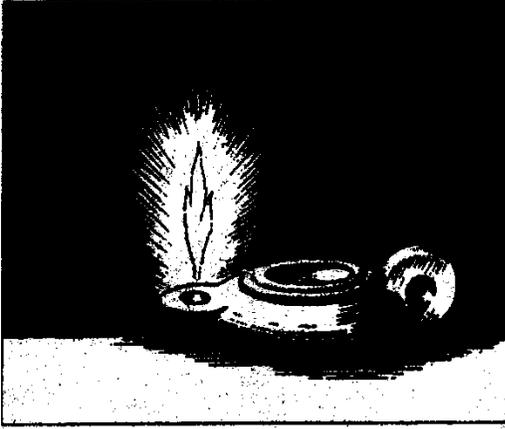
⑤ زم اندارا ۾ سوجهرو زبڪڻه،

تم ڏنيا ۾ اُو وڃن سوجهرو ٿين

منڪون نئه پڳوون رو سوجهرو ڏئه.

ان اندارا ري هر پونڌائي مانه

اوتڻا سوجهرا رٿي جيت ٿيئه.

⑥ پڳوون هڪا منڪ نئه ميليو جيا رو نوم يُوحنا هتو. ⑦ اي منڪ اوتڻا

سوجهرا را پارام هاک پروا آيو، زم اوتڻا رئه هاک پريا ري ڪري ٻڌائي منڪ

وشواس اوڻه. ⑧ يُوحنا آب اُو سوجهرو نٿو، پڻ اوتڻا سوجهرا را پارام هاک پروا

آيو تو.

⑨ اُو هاسو سوجهرو جي ٻڌون منڪون نئه سوجهرو ڏئه، اُو ڏنيا ۾ آيا

وازو هتو.

⑩ اُو ڏنيا ۾ هتو،

ان ڏنيا اوتڻا ٿي نهيي ٿي،

توڻي پڻ ڏنيا ري منڪي اوتڻا نئه نه اوڙڪيو.

⑪ اُو آپرون ۾ آيو،

پڻ آپري منڪي اوتڻا نئه هونڪاريو نئين.

⑫ توڻي پڻ زتي منڪي اوتڻا نئه هونڪاريو،

ان اوتڻا مانه وشواس اوڻيو،

اوڻون منڪون نئه اوڻه پڳوون را ٻاڙ ٿيا رو حق ڏيڏو.

⑬ اُو پڳوون را ٻاڙ ام نه ٿيا زم منڪون را ٻاڙ مان باپ هون ٿه.

اُو نڪو پيئون موٽهون ري مرضي ٿي ٿيا،
 نڪو آڏمي را ڦينصلا ٿي ٿيا.
 پڻ پڳوون اُوئون نٿه آپ ٿي واسطو رکاوين آپرا باز ٿايا.
 ⑭ ان وچن منڪ ٿيو ان آپون وسا ريو.
 ان امي ڏيڪيو جي اُو هاس ۾ ڪيوو سٺه،
 جي اُو پڳوون رو مون واڙو هيڪڻه ڏيڪرو سٺه
 جيو پڳوون را پاها ٿي ميلل سٺه
 ان ڪرپا ان هاس ٿي پرال سٺه.

⑮ يُوحنا اُوٿا را پارام هاڪ پرڻي ان ڪيڏو: ”اي منڪ اُو سٺه جيا را پارام
 مٿين ام ڪيڏو تو، جيو مون ڪيڙ آيا واڙو سٺه. اُو مون ٿي موٽو سٺه ڪم تو اُو
 مون مور هتو.“ ⑯ ڪم تو اُوٿا ري پرڻوري ٿي آپون ٻڌون نٿه ڪرپا ٿي ڪرپا
 زڙيڻه. ⑰ ڪم تو پڳوون را حڪم آپون نٿه موسي ٿي زڙيا پڻ ڪرپا ان هاس
 آپون نٿه روڳو ايسو ڪريست ٿي زڙيوه. ⑱ پڳوون نٿه ڪيٺه ٿي ڪيڏي نٿي
 ڏيڪيو، پڻ پڳوون رو هيڪڻه ڏيڪرو جيو پڳوون رٿه ڪوڙهه پينوه، اُوٿا رٿه
 هيٺه پڳوون ساوو ٿيوه.

يُوحنا پَوِيتر سنون ڏيڏا واڙو ان ايسو را پيرهيان شيلا

يُوحنا آپرا پارام هاڪ پرڻه

(مٿي 12-1:3، مرقس 8-1:1، لوقا 18-1:3، يُوحنا 19:1-28)

⑲ زئيون يهودي ڌرم ري آڳيووني يروشلم شهر ٿي پڳوون را گهر رون
 پوزاريون ان شيواڌاريون نٿه يُوحنا ڪن اي پونسوا ميليا، جي ”تمي ڪوڻ سو؟“
 ٿيون يُوحنا اي هاڪ پرڻي. ⑳ يُوحنا وات نٿه هٽاڙي ٿي نئين، پڻ ساوڻي وات ڪرڻي

جي ”هُون پڳوونَ رو سُونڍل پڇايا واڙو
 ڪريست نٿي.“ ②1 تٿيون اُوئي پُونسيو:
 ”پسٺه تمِي ڪُون سو؟ ڪي تمِي ايلياه
 سو؟“ اُوته ڪيڏو: ”نا، هُون نٿي.“ اُوئي
 پُونسيو: ”تو ڪي تمِي پڳوونَ رو نياپو
 ڏيڏا واڙا سو، جيا را آيا را پارام شاستر
 ۾ لڪل سٺه؟“ تو اُوته ڪيڏو: ”نا.“
 ②2 تيام اُوئي يُوحنا نٺه پُونسيو: ”تو

تمِي سو ڪُون؟ امون نٺه ڪو زم امي امارون ميليا واڙون نٺه ڪي هڪون. تمِي
 آپرا پارام ڪي ڪوه؟“ ②3 تو اُوته ڪيڏو: ”هُون اُو منڪ سون جورڻ ۾ پوڪار
 پاڙه، جي پريو را آيا هارو آپ نٺه تيار ڪرو، زم پڳوونَ رو نياپو ڏيڏا واڙه
 يسعياه ڪيڏو تو.“

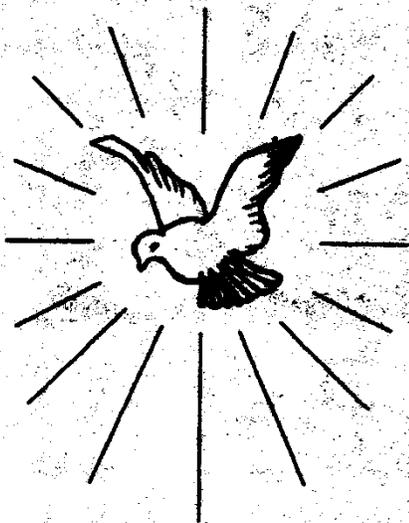

②4 هُوته ميلل منڪون موٽين ٿي ڪئينڪ فريسي پالٽي را منڪ هتا. ②5 اُوئي
 يُوحنا ٿي ام پُونسيو: ”جي تمِي نڪو پڳوونَ را سُونڍل پڇايا واڙا ڪريست سو،
 نڪو ايلياه، نڪو پڳوونَ رو نياپو ڏيڏا واڙا سو، تو پسٺه تمِي پويتر سنون ڪم

ڏيوه ريا؟“ ②6 يُوحنا اُٿون نٿه وڙندڙي ڏيڏي: ”هُون تو رُوڳو پوڻي ٿي پوٽر سنون ڏيونه، پڻ تمون وسا هيڪ ايو منڪ اُوپل سٺه جيا نٿه تمڻي نٿي اوڙڪتا. ②7 هائي اُو رو اُو سٺه جيو مُون ڪيڙ اُوئهر يو. هُون تو اُوئا هومو ڪئين نٿي، ايو پڻ نٿي جي اُوئا رون زوڙون را ڪشا ڪولون.“ ②8 اي ٻڌوئي ڪئين ڀردن ڌريا رٿه پرلٺه ڪپ بيت عنياه گوم ڪن ٿيو، جيئنه يُوحنا منڪون نٿه پوٽر سنون ڏيتو.

يُوحنا ايسُو را پارام هاڪ پرٿه

②9 پيڙه ڏي يُوحنا ايسُو نٿه آپ هومو اوتون پاڙيو، تو ڪيڏو: ”زوئو، هائي پڳوون رو سُونڊل منڪ سٺه جيو پڳوون را نوم مانه ساڙل گهيتا را زم آپرو جيو پڳوون را نوم مانه ڏيشي، ان ڏنيا رون منڪون را ڏوه متاڙشي. ③0 هائي اُو رو اُو سٺه جيا را پارام مٿين ڪيڏو تو: ”اُو مُون ڪيڙ آيا واڙو سٺه پڻ اُو مُون ٿي موٽو سٺه، ڪم تو اُو مُون مور هتو.“ ③1 توڻي پڻ مٿين آپ اُوئا نٿه اڳي نتو اوڙڪيو جي اُو پڳوون رو سُونڊل پڇايا واڙو سٺه، پڻ هُون ايشا هارُو آيوه ان پوڻي ٿي پوٽر سنون ڏيونه جي اُو اسرائيلي قوم هومو ساوو ٿنه.“ ③2 تئيون يُوحنا ايسُو را پارام هاڪ پرٿي جي ”زئيون هُون اُوئا نٿه پوٽر سنون

ڏي ريو، تئيون مٿين پوٽر آتما نٿه پارياو را رُوپ ۾ اُوئا مانه آڪاش ٿي اوترتون ڏيڪيو ان پوٽر آتما اُوئا مانه ريو. ③3 تيا مور اُوئا نٿه مٿين نتو اوڙڪيو، پڻ پڳوون جيئنه مُون نٿه پوڻي ٿي پوٽر سنون ڏيوه ميليوه، اُوئه مُون نٿه ڪيڏو تو، تون جيا مانه پوٽر آتما نٿه اوترتون ان ريتون ڏيڪهه، هائي اُو رو اُو سٺه جيو پوٽر آتما ٿي پوٽر سنون ڏيشي. ③4 ان هُوئه مٿين آپ اونڪيڻي ڏيڪيوه ان

هاڪ پرونه ريو جي اي پڳوون رو ڏيڪرو سته.

ايسو را پيرهيان شيلا

35 پيڙهه ڏي وڙي يُوحنا ان اوتا را هي شيلا اوتته اُپيا تا. 36 ان يُوحنا ايسو نته پاهنه تين متتون پاڙيو ان اوتا نته زوئين ڪيڏو: "زوئو، هائي پڳوون رو سونديل منڪ سته جيو پڳوون را نوم مانه ساڙل گهيتا را زم آپرو جيو پڳوون را نوم مانه ڏيشي." 37 يُوحنا را هي شيلا اوتا رهي هائي وات هومپڙين ايسو را شيلا تيا هارو ايسو وونهڙ ويوا مڏيا. 38 ايسو کوئو وارين اوتون نته آپ وونهڙ اوتا پاڙين ڪيڏو: "تمي مون وونهڙ ڪم آوه زيا؟" اوتني وڙندي ڏيڏئي: "ربي" مطلب گرو جي، "تمي ڪيئنه ريوه؟" 39 تيون ايسو اوتون نته ڪيڏو: "هالين زوئو." تيام او پيڙا گيا ان زويو جي ايسو ڪيئنه رته ان اورات اوتا ڪن تڪي ريا، ڪم تو هونز رو چارونڪ رو توئو هتو.

40 او هي زئا جي يُوحنا رهي وات هومپڙين ايسو وونهڙ گيا تا، اوتون موئين تي هيڪ اندرياس هتو، جيو شمعون پطرس رو پائي هتو. 41 اوتنه پڪتم آپرا پائي شمعون نته گوتين هات ڪريو ان اوتا نته ڪيڏو: "امون نته مسيح زڙيوه." مطلب پڳوون رو سونديل پچايا وازو ڪريست زڙيوه. 42 ان او شمعون نته ايسو ڪن تيڙي آيو. ايسو اوتا نته زوئين ڪيڏو: "ئون يُوحنا رو ڏيڪرو شمعون سته. آڙ تي لين ٿارو نوم ڪيئا هوشي." جيا نته يوناني ٻولي م پطرس ڪنو، مطلب پتر.

ايسو فلپس ان نٿانيل نته آپرا شيلا تيا رو ڪنو

43 پيڙهه ڏي ايسو گليل صوريا موئين زايا رو ائيلس ڪريو، ان اونه فلپس نته گوتين هات ڪريو ان اوتا نته ڪيڏو: "مارو شيلو تين مون وونهڙ او." 44 هونته فلپس گليل صوريا را بيت صيدا شهر رو هتو، جيا شهر تي اندرياس ان پطرس رو اولهه ڪنو. فلپس نٿانيل نته گوتين هات ڪريو ان اوتا نته ڪيڏو: "امون

ننه پڳوونَ رو سُونيل پچايا واڙو زڙيوه، جيا را پارام مُوسي را شاستر موئين ان پڳوونَ رو نياپو ڏيڏا واڙون را شاستر موئين اڳي لڪل سته. اُو يوسف رو ڏيڪرو ايسو سته، جيو ناصرت شهر رو سته. "46 تئيون نتائينئل ڪيڏو: " ناصرت شهر موئين ٿي پڻ ڪئين نائوڪو نيهري هڪه ڪي؟ " تو فلپس اوتا ننه ڪيڏو: " تون آپ هالين زو. "47 زئيون ايسو نتائينئل ننه آپ ڪن آوتون پاڙيو تئيون اوتا را پارام ڪيڏو: " زوئو، هائي هاسو اسرائيلي سته، جيا ڀر لڳرائي لڳي ٿي. "48 تئيون نتائينئل ايسو ننه ڪيڏو: " تمي مون ننه ڪم ڪرين اوڙڪوه؟ " ايسو اوتا ننه وڙندئي ڏيڏئي: " هون زوئونه جي فلپس رته تون ننه تيرايا مور، تون انجير را وڻ هيٺ هتو. "49 تئيون نتائينئل ايسو ننه ڪيڏو: " ڳرو جي، تمي پڳوونَ را ڏيڪرا سو، تمي اسرائيلي قوم را پاڏشا سو. "50 تيا مانه ايسو اوتا ننه ڪيڏو: " مئين ڪيڏوه جي مئين تون ننه انجير را وڻ هيٺ ڏيڪيوه، تيام تون مون مانه وشواس اوئته، ڪي؟ تون ايئا ٿي پڻ موتي واتون پاڙيه. "51 ان ايسو اوتا ننه وڌارنه ڪيڏو: " هون تمون ٻڌون ننه هاس ٿي هاس ڪونه، جي تمي آڪاش ڪل ڏيڪشو ان پڳوونَ رون آڪاشي ڏوتون ننه مون منڪ ذات را ڏيڪرا ري ڪري پڳوونَ ان منڪون وسا اوڙو ڪرتون پاڙشو. "

ايسو پڳوونَ رو ڏيڏل ڪوم ڪرڻه

قانا شهر موئين ويوا مانه ايسو پيرهيون پرسو ڏيڪارڻه

2 ① ترئمته ڏي گليل صوپا را قانا نومي شهر موئين هيڪ ويوا هتو، ان ايسو رئي مان اوئته هتي. ② ان ايسو ننه ان اوتا رون شيلون ننه پڻ ويوا رئي ڌاوت هتي. ③ اوئته ڌراڪون رو رس ڪئي گيو تو. تئيون ايسو ري مان اوتا ننه ڪيڏو: " ايئون ڪن ڌراڪون رو رس ڪئي گيوه. "4 تيا مانه ايسو آپري مان ننه ڪيڏو: " مان، هائي تون مون ننه ڪم ڪنه؟ مارنه ساو ٿيا رو ٿو هزون

هُودِي نَه آيو. ⑤ تئيون اوتنا ري مان ويوا ۾ شيوا ڪريا وازون ننه ڪيڏو: ”جي ڪئين او تمون ننه ڪريا رو ڪنه او ڪرو.“

⑥ هونءِ اوتنه يهودي ڌرم ري ريت ڀرموئنه هات ڌويا هارو سو نادون پڙي تي، جي پوئون ري ناول هتي. هر هيڪ ناد موئين بيڪ من پوئي هماتو. ⑦ ايسو شيواڌاريون ننه ڪيڏو: ”نادون موئين پوئي پرو پرو.“ تو اوتني نادون ننه پوئي ٿي تهوتار پري پري. ⑧ تئيون ايسو شيواڌاريون ننه ڪيڏو: ”هونءِ ايتون موئين ٿي پرين ويوا رو انتظوم ڪريا وازا ننه ڏيو.“ ان اوتني امروم ڪريو. ⑨ زئيون انتظومي او پيڏو، تو پوئي ڌراڪون رو رس ٿيل هتو. انتظومي ننه ڪئين ڪهر نئي جي اي ڌراڪون رو رس ڪيٽ ٿي آيوه، پڻ شيواڌاريون ننه، جيئي پوئي پريو تو، پورئي ڪهر هئي. تئيون انتظومي لاڏا ننه تيڙاوين ⑩ اوتنا ننه ڪيڏو: ”ٻڌائي منڪ نائوڪو ڌراڪ رس مورمه پيئارنه، ان زئيون ٻڌائي پين ڪش ته، تئيون روڳو جيوو تيوو ڌراڪ رس ڏهه. پڻ تمي اي ٻڌون ٿي نائوڪو ڌراڪ رس هزون هودِي راڪي ساڏيوه.“

⑪ ايسو اي پيرهون پرسو گليل صوپا را قانا شهر موئين ڏيڪاڙيو، ان ايتا نيشون ٿي اوتنه وات ساوئي ڪرين ڏيڪاڙي جي او هاس ۾ پڳوون رو ڏيڪرو سته. ان اوتنا ري شيلي اوتنا مانه وشواس اوٿيو.

⑫ تيا ڪيڙ ايسو آپري مان، آپرون پايون ان آپرون شيلون پيڙو ڪفرنحوم شهر موئين ڳيو. ان اوتنه او ڪمينڪ ڏي ريا.

ايسو پڳوون را گهر موئين ٿي واپار ڪريا وازون نه بارا ڪايهه

(متي 13:21-12، مرقس 15:14-17، لوقا 19:45-46، يوحنا 2:13-22)

⑬ زئيون يهودي ڌرم رٿي پاشڪا نومي پرڀ ڏوڪڙي اوٿي، تئيون ايسو يروشلم شهر موئين پرڀ مانه ڳيو. ⑭ اوتنه پڳوون را گهر ۾ اوتنه واپاري پاڙيا جي ڳاڻو مال، رڍو مال ان پارياو پڳوون را نوم مانه سڙايا هارو ويستات ريا، ان

أوليا را پارام هم ڪيڏو تو، ان اُوئي شاستر ري وات مانھ ان ايسو ري ھايا ڪيڏل وات مانھ يقين را ڪيو.

ايسو منڪون را پارام ٻڌوئي ڪئين زوڻئھ

②3 زئيون ايسو پاشڪا پرڀ رڻھ ٿوڻھ ڀرُوشلم شهر ۾ زاتروئون وسا ھتو، تڏيون گھڻي منڪي ايسو را ڪرل ڪوم ان ڏيڪاڙل پرسا زوڻين اُوئا مانھ يقين اوڻيو، جي ايسو پڳوون رو سونڊل پڇايا واڙو ڪريست سڻھ. ②4 پڻ ايسو رو اوئون منڪون مانھ ڀروسو نٿو. تيام ايسو اوئون نڻھ ساوڻھ ڍاڙڻھ نہ ڪيڏو جي آپ ڪوڻ سڻھ، ڪم تو اوئا نڻھ ٻڌون منڪون را پارام ڪڀر ھڻي. ②5 ايسو نڻھ ايتا رڻي ڪئين ضرورت نٿي جي ڪوڪ اوئا نڻھ ڪياڪ منڪ را پارام وٽاڙڻھ، ڪم تو او آپ زوڻتو تو جي ھر هيڪ منڪ را من موئين ڪي سڻھ.

ايسو ان نيڪڊيمس

① ھوڻھ فرسي پالڻي رو هيڪ منڪ ھتو جيا رو نوم نيڪڊيمس ھتو. او 3 يھودي ڌرم رو هيڪ آڳيوون ھتو. ② او رات رو ايسو ڪن آيو ان ڪيڏو: ”ڳرو جي، امون نڻھ ڪڀر سڻھ جي تمي پڳوون را پاھا ٿي ميلل شيڪاڙيا واڙا

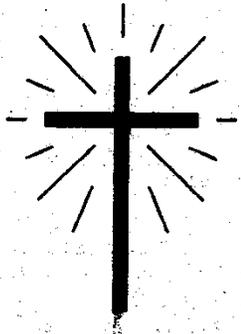
سو، ڪم تو جيوڙا پڙسا ٿي ڏيکارڻو رڳو، ايوڙا پڙسا ڪوئي ڏيکارڻي نه هڪٿت جي پڳوون اوتڙا رڻه پيلڻه نه هوڻت.

③ ايسو اوتڙا رو آيا رو مطلب زوڻين اوتڙا نڻه ڪيڏو: ”هون تمون نڻه هاس ئي هاس ڪونه، ڪوئي منڪ پڳوون را راز موڻين تڻيون هوڏي آوي نڻي هڪتو، زڻيون هوڏي او پڳوون را پاها ٿي وڙي نه زلمڻه.“ ④ نيڪڊيمس اوتڙا نڻه ڪيڏو: ”هون تو ڏوڪرو سون. مارئي مان ڪم ڪرين هون نڻه وڙي زلمي هڪڻه؟ منڪ وڙي پڙي وارڪو مان را. پيٽ موڻين ٿي زلمائي هڪڻه ڪي؟“

⑤ تيا مانه ايسو اوتڙا نڻه ڪيڏو: ”هون تمون نڻه هاس ئي هاس ڪونه، ڪوئي منڪ پڳوون را راز موڻين آوي نڻي هڪتو، زڻيون هوڏي پوڻي ٿي پويتر سنون لين ان پويتر آتما ٿي نوو تڻن نه زلمڻه. ⑥ زڻيون ڪوڪ منڪون را پاها ٿي مان ٿي زلمڻه تو اوتڙا نڻه روڳڻي اي حياتي زڙڻه، پڻ زڻيون پڳوون را پاها ٿي پويتر آتما ٿي زلمڻه تو اوتڙا نڻه پڳوون ٿي واسطو راڪيا واڙو جيون زڙڻه. ⑦ ٿي ماري ايڻا ڪيڏل وات ٿي حيرون مت ٿيو جي تمون ٻڌون رڻه پڳوون را پاها ٿي وڙي زلم ليوو ڪپڻه. ⑧ واڻيرو، جبال وڻڻه، اول واڻه. اوتڙا رو شوشات تو هومپڙيام اوڻه پڻ ڪپڻ نڻي پڙڻي جي ڪيڏ ٿي اوڻه ريو ان ڪيال زانڻه ريو. پويتر آتما پڻ همروم سڻه. او آڀري مرضي پرموڻه منڪون نڻه نوو جيون ڏڻه. پويتر آتما وڳر نوو جيون نڻين زڙڻه.“ ⑨ تڻيون نيڪڊيمس پونسيو: ”هائي واتون ڪم ڪرين ٿي هڪڻه؟“

⑩ تو ايسو اوتڙا نڻه ڪيڏو: ”ٿي تو اسرائيلي قوم را شيڪاڙيا واڙا سو، ان تمون نڻه هايون واتون را پارام ڪپڻ ئي نڻي؟ ⑪ هون تمون نڻه هاس ئي هاس ڪونه: امي او واتون ڪرونه جيون را پارام امون نڻه ڪپڻ سڻه، ان اوڻون واتون رڻي هاڪ پرونه جيون نڻه امي اونڪيڻي ڏيڪيڻه، پڻ ٿي منڪ امارئي پرل هاڪ نڻي مونتا. ⑫ مڻين دنيا ري شينهنون را مثال ڏين تمون منڪون ٿي ايت ري واتون ڪري، پڻ ٿي ماري واتون نڻي مونتا، تو پستڻه ڪم ڪرين ٿي مونشو جي

هُون آكاش ان پڳوونَ ري واتون ڪرون؟ ⑬ ڪوئي منڪ آڪاش ۾ پڳوونَ ڪن ڪيڏي نٿي ڳيو. رُوڳڻي مُون ننه اوت رڻي ڪهر سئ، ڪم تو هُون منڪ ذات

رو ڏيڪرو سون، ان آڪاش ٿي اول سون. ⑭ جيوئه نمونئه رڻ موئين موسي منڪون ننه پڇايا هارو پيٽر رو هاپ لاکري مانه ساڙين اونسو ڪريو تو، هيونئه نمونئه موئنه مُون منڪ ذات را ڏيڪرا ننه پڻ ضرور اونسو ساڙشي، ⑮ زم هر هيڪ منڪ جيو مُون مانه وشواس راکئه، اوتا ننه هميش رو جيون زڙئه.

⑯ وات اي سئ: پڳوونَ دنيا رون منڪون ٿي ايوو پريم ڪريو جي اوتئه آپرو ڏيڪرو ڏيڏو، جيو اوتا رو هيڪئه ڏيڪرو هتو، زم جي ڪوئي اوتا مانه وشواس راکئه او هميش ري سزا ٿي پڇي زائ، ان اوتا ننه هميش رو جيون زڙئه. ⑰ ڪم تو پڳوونَ آپرا ڏيڪرا ننه ايئا دنيا ۾ ايئا هارو نه ميليو جي او دنيا رون منڪون ننه سزا ڏيڏا رو ڦينصلو ڪرئه، پڻ ايئا هارو ميليوه جي اوتا ري ڪري دنيا را منڪ پڇي زائ.

⑱ جيو ايسو مانه وشواس راکئه، اوتا مانه سزا رو ڦينصلو نٿي ٿيتو. پڻ جيو ايسو مانه وشواس نٿي راکتو، اوتا مانه سزا رو ڦينصلو اڳي ٿيل سئ، ڪم تو اوتئه پڳوونَ را هيڪاه ڏيڪرا مانه وشواس نه اوڻيو. ⑲ ان اي سزا رو ڦينصلو تيام ٿئ، ڪم تو ايسو سوجهرو ٿين دنيا ۾ آيو پڻ منڪون ننه انڌارو سوجهرا ٿي گهڻو وڻيو، ڪم تو اوئون را ڪوم ڪراپ هتا. ⑳ جيو ڪوئي ڪراپ ڪوم ڪرئه اوتا ننه سوجهرو هاو نٿي وڻتو، ان او سوجهرا ڪن نٿي اوتو متون اوتا را ڪراپ ڪوم ساوا نه ٿئ. ㉑ پڻ جيو منڪ هاسيون واتون مانه وئ، او سوجهرا ڪن اوتئه زم وات ساوڻي ٿئ جي اوتا را ڪوم پڳوونَ ري مرضي پرموتئه ڪرل سئ.

يُوحنا ايسُو را پارام وڙي هاڪ پرنه

22) تيا ڪيڙ ايسُو ان اُوئا را شيلا يهوديه صُوپا را ٻاراڙي را علاقا ۾ ڳيا، ان اوتنه ايسُو اوتون پيڙو ريو مڏيو ان منڪون ننه پويتر سنون ڏيوراوا مڏيو.

23) اُوئا وڪتر ۾ يُوحنا پڻ منڪون ننه پويتر سنون ڏيتوت ريو. اُو پيڙا ماڳ شاليم شهر تي ڏوڪڙو عينون نومي ماڳ ۾ هتو، ڪم تو اوتنه گهڻو پوئي هتو، ان منڪ اُوئا ڪن آوين اُوئا تي پويتر سنون لياتا ريا. 24) اي ٻڌوئي ڪئين يُوحنا رنه جيل موئين پورايا مور ٿيو.

25) تيام يُوحنا رون شيلون ان ڪياڪ يهودي منڪ وسا آبت ۾ پحت ٿي، جي ڪيا ڪن پويتر سنون ليوو ڪپنه. 26) تيا مانه شيلي يُوحنا ڪن آوين ڪيڏو: ”گرو جي، اُو منڪ جي ڀردن ڌريا ٿي پرلير تمون پيڙو هتو جيا وا پارام تمي هاڪ پري ٿي، اُو هوننه منڪون ننه پويتر سنون ڏيوراوڻه ريو، ان ٻڌائي منڪ اُوئا ڪن زانه ريا.“

27) تنيون يُوحنا ڪيڏو: ”ٻڌوئي ڪئين پڳوون ري هاڻي سته. جي پڳوون رئي مرضي نه هونت تو منڪ اُوئا هوما نه ٿات. 28) تمون ننه ڪپر سته جي مئين ام ڪيڏو تو: ’هُون پڳوون رو سونڊل پچايا واڙو ڪريست ٿي.‘ پڻ پڳوون مون ننه اُوئا مور ميليوه، جي هون منڪون ننه اُوئا هوما ميلون. 29) مثال، لاڏي تو لاڏا رئي سته. وسويو لاڏا رئي وات زوڻه، ان زنيون هومپڙهه جي لاڏو آيوه رو، تنيون اُو ڪش ٿهه. هوننه هون وسويا را زم گهڻو ڪش سون ڪم تو جيا رئي وات هون زوتوت ريو اُو آيوه رو، ان منڪ اُوئا ڪن زانه ريا. 30) اُوئا رو مون وڏو ڪپنه، ان مارو مون گهٽ ٿيو ڪپنه.“

ايسُو پڳوون را پاها تي اول سنه

31) ايسُو جو پڳوون را پاها تي آڪاش تي اول سنه اُو ٻڌون مانه سته. يُوحنا

جو دنيا ٿي اول سٺه او رُوڳو منڪ سٺه ان منڪ ٿين واتون ڪرڻه. پڻ ايسو جو آڪاش ٿي اول سٺه او ٻڌون مانه سٺه. (32) اوتنه جي ڪئين ڏيکيوه ان هومپڙيوه اوئون واتون را پارام هاڪ پرين منڪون نٺه همپڙاوڻه، پڻ منڪ اوئا ري واتون نٿي مونتا. (33) توڻي پڻ جيئنه ڪيئنه اوئا ري واتون موني، اوتنه ٿايتي ڏيڏي جي پڳوون هاسو سٺه. (34) ڪم تو ايسو، جيا نٺه پڳوون ميليوه، او پڳوون ري واتون ڪرڻه. پڳوون اوئا نٺه پويتر آتما ٿي پرپور ڪريوه، تيام او پڳوون ري واتون ڪرڻه. (35) پڳوون ٻاپ آٻرا ڏيڪرا ٿي پريم ڪرڻه ان اوتنه ٻڌوئي ڪئين اوئا را هات ۾ ڏيڏوه. (36) جو پڳوون را ڏيڪرا مانه وشواس راکڻه اوئا نٺه هميش رو جيون زڙل سٺه، پڻ جو پڳوون را ڏيڪرا رو ڪيڏو نٿي مونتو اوئا نٺه هميش رو جيون موزگوني نئين زڙڻه، پڻ پڳوون رڻي سزا اوئا مانه هوشي.

ايسو سامري قوم ري هيڪي اشيتري نٺه پوڻي رو مثال ڏين پويتر آتما را پارام هزماوڻه

4 ① فريسي پالتي ري منڪي هومپڙيو جي ايسو يوحنا ٿي وڌارڻه شيلا ڪرڻه ري، ان اوئا ٿي وڌارڻه منڪون نٺه پويتر سنون ڏڻه ري. ② هاس ۾ ايسو آٻ منڪون نٺه پويتر سنون نٺو ڏيتو پڻ آٻرون شيلون ٿي ڏيوراوتو تو. ③ زئون پريو ايسو نٺه ڪٻر پڙي جي فريسي پالتي ري منڪي اي هومپڙيوه، ٿيون او يهوديه صويو ساڏين وڙي گليل صويا هومو روونو ٿيو. ④ اوتنه زايا هارو اوئا رڻه سامريه علاقا ۾ ٿين متو تو.

⑤ تيام ويتون ويتون او سامريه را سوخار نومي شهر ڪن آوي پوگيو. هائي شهر اوئا زمي ٿي ڏوڪڙو سٺه جيي يعقوب آٻرا ڏيڪرا يوسف نٺه ڏيڏي ٿي. ⑥ اوتنه يعقوب رڻي نوراوڻ ويرڻي هٿي. تيام ايسو پنڌ ٿي ٿاڪين ويري مانه

پينو هئو. تئيون پپورون رو بارونڪ رو ٿوڻو هئو.

⑦ تڻه ٿوڻه سامري قوم رڻي هيڪ ڏوشي اونا ويري مانه پوڻي پروا آوئي، تو ايسو اونا ننه ڪيتو: ”ٻائي، مون ننه پوڻي پيئار.“ ⑧ ايسو را شيلا اوڻه ٿوڻه شيمون ليوا شهر موئين ڳيا تا. ⑨ سامري قوم ري ڏوشي ايسو ننه ڪيتو: ”تمي يهودي سو، تمي مون سامري قوم ري ڏوشي ٿي پوڻي ڪم مونگوه ريا؟“ هون يهودي قوم سامري قوم ٿي شپ راکڻه. ⑩ تيا مانه ايسو اونا ننه ورنڌي ڏيڏي: ”جي ٿون ننه ايشا وات رڻي ڪهر هوڻت جي پگهون منڪون ننه ڪي ڏيوا ڪرڻه، ان اي پڻ ڪهر هوڻت جي هون ٿون ٿي پوڻي مونگيا واڙو ڪون سون، تو ٿون مون ٿي مونگت ان هون ٿون ننه جيوڙيا واڙو پوڻي ڏت.“ ⑪ تو ڏوشي اونا ننه ڪيتو: ”ساب، تمون ڪن پوڻي ڪاڍيا هارو ڪوئي نونپرو نٿي ان ويرڻي اونڌي سڻه، تو پسڻه تمي ڪي ٿي آپرو جيوڙيا واڙو پوڻي پرشو؟ ⑫ تمي آپرا آپ ننه آپڻا ڏاڏا يعقوب ٿي مون هزموه ڪي؟ اوڻه امون ننه اي ويرڻي ڏيڏي ٿي. او آپ ايشا موئين ٿي پيتو، ان اونا را ڏيڪرا ان اونا رو مال پڻ ايشا موئين ٿي پيتو.“ ⑬ تيا مانه ايسو اونا ننه ڪيتو: ”جو ڪوئي اي پوڻي پيڻه اونا ننه وڙي ترهڻه لاڳشي. ⑭ پڻ جو مارو ڏيڏل پوڻي پيڻه، تو اونا ننه هميش هوندي ترهڻه ڪيڏي نئين لاڳهه، پڻ مارو ڏيڏل پوڻي اونا موئين پتار را پوڻي را زم نيهرتو ريشي، جيا ٿي اونا ننه هميش رو جيون زڙشي.“

⑮ تئيون ڏوشي اونا ننه ڪيتو: ”ساب، هائي پوڻي تمي مون ننه ڏيو، زم مون ننه ترهڻه نه لاڳهه ان مارڻه ايڻه پوڻي پروا وڙي نه آوو پڙه.“ ⑯ تو ايسو اونا ننه ڪيتو: ”زا ان آپرا آدمي ننه ايڻه تيڙي آو.“ ⑰ تيا مانه ڏوشي اونا ننه ڪيتو: ”مارو آدمي سڻه ٿي نئين.“ تو ايسو اونا ننه ڪيتو: ”ٿون نيڪ ڪڻه رڻي جي ٿارو آدمي سڻه ٿي نئين، ⑱ ڪم تو تئين پونس آدمي ڪرياه ان همڻه جيا پيڙي ٿون رڻه رڻي او ٿارو آدمي نٿي. تئين هاس ڪيڏو.“

①٩ ڏوشي اوتان نٿه ڪيڏو: ”سادو جي، هونءُ هون اوڙڪي گهيٺ جي تمڀي پڳوون رو نياپو ڏيڏا واڙا سو، نڪا تمون نٿه هيا وات رٿي ڪهر نه پڙت. ②٠ هونءُ اماري سامري قوم را ڏاڏا هيا ڏونگر مانه پوزا ڪرتا پڻ تمڀي يهودي ڪوه ريا جي پوزا ڪريا رٿي صحيح جڳا يروشلم شهر موئين سٿه. هونءُ تمڀي مون نٿه ڪو، ڪيٿه پوزا ڪروو ڪيٿه؟“ ②١ تو ايسو اوتان نٿه ڪيڏو: ”باڻي، دوم بوم رٿي وات ساڏا، مارٿي وات مون، او توڻو اونه ريو زئيون تمڀي نڪو هيا ڏونگر مانه زائين نڪو يروشلم شهر موئين زائين پڳوون پاپ رٿي پوزا ڪرشو. ②٢ تمڀي سامري قوم واڙا پڳوون رٿي پوزا تو ڪروو، پڻ اوتان را پارام زوتتا ٿي نٿي. پڻ امي يهودي تو پڳوون را پارام زوتونه جيا رٿي امي پوزا ڪرونه، ڪم تو پڳوون رو سونيل پچايا واڙو يهودي قوم موئين ٿي آيا واڙو سٿه. ②٣ توڻي ايوو توڻو اونه ريو پڻ هاو آوي پوگيوه زئيون هاسا پوزاري پڳوون پاپ رٿي پوزا پويتر آما ري ڪڙا ٿي ان هاسا من ٿي ڪرشي، ڪم تو پڳوون پاپ نٿه ايوا پوزاري وٿه. ②٤ پڳوون واٿيرا را زم آما سٿه. ان جيا منڪ اوتان رٿي پوزا ڪرئ، اوئون رٿه پويتر آما ٿي ان هاسا من ٿي اوتان رٿي پوزا ڪروو ڪيٿه.“

②٥ تيون ڏوشي اوتان نٿه ڪيڏو: ”مون نٿه تو ڪهر سٿه جي پڳوون رو سونيل

پڇايا وازو مسيح آوئو ريو، جيا نئه ڪريست ڪئو. زئيون او آوشي تئيون او
آپون نئه ٻڌوئي ڪئين همپڙاوشي. "26 پسنه ايسو اوئا نئه ڪيڏو: "هُون جي تون
ٿي ٻولونو ريو، هون او رو او سون."

27 اوئو ٿوئو ايسو را شيلا پاسا آيا را ان او حيرون هتا جي ايسو ڏوشي ٿي
واتون ڪرئو ريو. توئي پڻ ڪيئو ئي ايسو ٿي نه پونسيو جي تم اونا ٿي ڪم
واتون ڪرو ريا ان تمارو اونا ٿي ڪيو ڪوم سئو؟ 28 تئيون ڏوشي آهرو گهڙو
ساڏين پاسي شهر ۾ گهي پري ان اوئو زائين منڪون نئه ڪيڏو: 29 "هالو
هالين هڪا ايوا منڪ نئه زوئو، جيئو جي ڪئين مئين ڪريو او ٻڌوئي مون نئه

همپڙايو ٻرو. هائي منڪ ضرور پڳوون
رو سونيل پڇايا وازو ڪريست هوشي،
نا؟" 30 تيام منڪ شهر ٿي نيهرين ايسو
ڪن آوا مڏيا.

ايسو پاڪل قصل رو مثال زين هزماوئو

جي همئو منڪ وشواس اوٿيا هارو تيار سئو ان شيڪازيا رو ٿوئو سئو

31 تئو ٿوئو ايسو را شيلا ايسو نئه منٽ ڪرتات ريا: "گرو جي، روئي ڪائي
ليو." 32 پڻ ايسو اوئون نئه ڪيڏو: "مون ڪن حياتي رو ايوو هيلو سئو، جيا
رئي تمون نئه ڪهر نئي." 33 تيام شيلا هڪا پيزا نئه ڪيو مڏيا: "گرو جي هارو
ڪوڪ کاڌا رو ڪئينڪ لايو تو، ڪي؟" 34 پڻ ايسو اوئون نئه ڪيڏو: "مارئي
حياتي کاڌا پيدا مانه نه. پڻ ماري حياتي رو هيلو اي سئو جي هون پڳوون
ري مرضي مانه وون جيئو مون نئه ميليوه، ان اوئا رو ڏيڏل ڪوم پورو ڪرون.
35 تمون موئين اي ڪيئي نئي ڪي: 'هزون آڏا پڙيا سئو مئينا چار لبارا نئه.
پڻ هون هون تمون نئه ڪونه ريو جي همئو اونڪيون اوگهاڙين ڪيترون نئه
زوئو، جي پوک پاڪي پري ان همئو لبارا رو ٿوئو سئو. 36 اي او ٿوئو سئو

زئيون لثيارا آپري مزورئي لئه، ان ڏون پيڙو ڪرئ، زم وايا واڙو ان لثيا واڙو
 ٻي ئي پيڙا ڪش ٿئ. مطلب، همٿه منڪون نئه شيڪاڙيا رو ان هميش رو جيون
 ليڏا هارو پيڙا ڪريا رو ٿوئو سئ. (37) اي ڪيٿئي هاسئي سئ جي 'هيك منڪ
 واوئ، پڻ پيڙو منڪ لئئ. (38) مٿين تمون نئه او لئوا ميلياھ، جيام تمي اڳي
 ڪئين ڪوم نه ڪريو. پڙي منڪي ڪوم ڪريو، ان تمي اوئون را ڪرل ڪوم
 رو ڦائڻو ليوھ ريا.

(39) اوئا شهر ري گهٽي سامري قوم واڙي يقين ڪريو جي ايسو پڳوون رو
 سونيل پڇايا واڙو ڪريست سئ. ڪم تو اوئ ڏوشي اوئون نئه هاڪ پرين ايسو
 را پارام ڪيڏو تو: "مٿين جي ڪئين ڪريو، اوئ منڪ ٻڌوئي مون نئه همپڙايوھ
 پرو." (40) تيام زئيون سامري قوم را منڪ ايسو ڪن آيا، تئيون اوئي ايسو نئه
 آپ ڪن ريا رئي منٿ ڪرئي، ان ايسو اوئون ڪن ٻي ڏي ريو. (41) ان پڙي گهٽي
 منڪي ايسو ري واتون هومپڙين اوئا مانھ وشواس اوئيو. (42) او اوئا ڏوشي نئه
 ڪيو مڏيا: "هوءَ امي ٿاري ڪيڏل وات ري ڪري نئين پڻ ايٿا ري ڪري وشواس
 راکونھ، ڪم تو امي آپ اوئا ري واتون هومپڙيھ، ان امون نئه ڪٻر سئ جي او
 هاس ۾ ڏنيا رون منڪون نئه تارڻ ڏيڏا واڙو سئ."

ايسو هڪا سرڪاري منڪ را ڏيڪرا نئ هارو هورو ڪرئ

(43) سامريه علاقا ۾ ٻي ڏي رين ايسو گليل صويا هومو روونو ٿيو. (44) هوءَ
 ايسو آپ اڳي ڪيڏو تو: "پڳوون رو نياپو ڏيڏا واڙا رو آپرا ڏيھ ۾ مون ٿئي
 ٿيتو." (45) تيام زئيون او آپرا گليل صويا موئين پاسو آيو، تو اوٿ را منڪ اوئا
 ٿي ڪشي ٿي مڙيا، پڻ روڳا اوپرليا من ٿي. ڪم تو او پڻ يروشلم شهر موئين
 پاشڪا پرڻ مانھ ڳيا تا، ان اوئي ٻڌوئي ڪئين پاڙيو تو جي ايسو اوئئ پرڻ
 مانھ ڪيو پرسا ڏيڪاڙيا تا.

(46) ايسو گليل صويا را قانا شهر موئين وڙي آيو جيئئئ اوئ پوئي ٿي ڌراڪون

رو رس نايو تو. هَوَئِه سرڪار رو هيڪ ساپ هتو جيا رو ڏيڪرو ڪفرنحوم شهر ۾ مونڌو هتو. (47) زئيون اُوئِه هومپڙيو جي ايسُو يهوديه صُويو ساڏين ايتته گليل صُويا موئين آيوه رو، تئيون ايسُو ڪن آوين اُوئا نئه منت ڪرئي: ”ميريونتي ڪرين هالو، ان مارا ڏيڪرا نئه هازو هورو ڪرو.“ اُوئِه ام ڪيڏو ڪم تو اُوئا رو ڏيڪرو مريا مانه هتو. (48) تيام ايسُو اُوئا نئه ڪيڏو: ”تمي منڪ پرسا ان نيشون زويا وگر مُون مانه وشواس نئين راکو.“ (49) توئي پڻ حڪومت رئه ساپ ايسُو نئه ڪيڏو: ”ساڏو جي، هالو، نڪا مارو سوڪرو مري زاشي.“ (50) پسئه ايسُو اُوئا نئه ڪيڏو: ”تمي آپري گهري زائو. تمارو ڏيڪرو هَوَئِه نئين مرئه.“ ساپ ايسُو ري ايئا ڪيڏل وات مانه يقين راکيو ان آپرا گهر هومو روونو ٿيو.

(51) اُو ساپ پاسو آپري گهري زاتو تو، تئيون اُوئا را نوڪر رستا ۾ نياپو لين اوتون اُوئا نئه پيڙا ٿيا ان ڪيڏو: ”تمارو سوڪرو مريا ٿي پچي گيوه.“ (52) تيام ساپ نوڪرون ٿي پونسيو: ”سوڪرو ڪيئه ٿوئنه نيڪ ٿي گيو؟“ تو اُوئي ڪيڏو: ”ڪال پپورون رو هيڪ واگي، اُوئا رو تاو اوتري گيو تو.“ (53) تئيون پاپ هزمي گيو جي سوڪرو اُوئِه ٿي هاگي ٿوئنه نيڪ ٿي گيو تو، جيئه ٿوئنه ايسُو اُوئا نئه ام ڪيڏو تو: ”تمارو ڏيڪرو هَوَئِه نئين مرئه.“ ان اُوئِه ساپ ايسُو مانه وشواس اوٿيو ان اُوئا ري گهر ري ٻڌي منڪي پڻ وشواس اوٿيو. (54) هيوئه نمونئه ايسُو يهوديه صُويو ساڏين گليل صُويا موئين آوين وڙي پيڙي وار پرسو ڏيڪارڙيو، ان هم نيشون ڏيڏو جي اُو ڪون سئه.

پويتر ٿي رو ايسُو هيڪا رُونجڙا نئه هازو ڪرئه

5 ① تيا ڪيڙ يهوديون رئي هيڪ پرپ آئي، تيام ايسُو يروشلم شهر ۾ پرپ مانه گيو. ② هَوَئِه يروشلم ۾ رڊيون واڙا دروازا ڪن هيڪ تڙاو سئه، جيا نئه عبراني ٻولي ۾ بيت حسدا ڪئو. اُوئا تڙاو رئه پيوڙي پونس پڪا ڍاڙيا

سٺه. ③ ڏاڙيون هيٺ الاهي گهٽا اونڌا، پونگڙا، رُونگڙا ان هيو پيمار منڪ پڙيا تا. (اُو تڙاؤ ۾ پوڻي ڏگيا رڻي وات زوتا تا، ④ ڪم تو ڪيڏيڪ ڪيڏيڪ ايشور را پاها ٿي آڪاشي ڏوت اوتو ان پوڻي ننه ڏگاوو. جيو پوڻي ڏگيا رنه ٿوئنه ٻڌون مور موئين اوترتو، اوتنا ننه ڪيوڻي پڻ پيمارڻي هوئيتي اُو هازو هورو ٿي زاتو.)

⑤ اوتنه هيڪ منڪ هتو، جيو انٿيه سالون ٿي پيمار پڙيو تو. ⑥ ايسو اوتنه آوين هايا منڪ ننه پڙيو پاڙيو، ان اي زوئين جي اُو گهٽا وڪت ٿي ايوي حالت ۾ سٺه، اوتنا ننه پونسيو: ”ڪي تمي هازا هورا ٿيو ڪروه؟“ ⑦ تئين اوتنه ايسو ننه ڪيڏو: ”ساب، مون ڪن ڪوئي ايو منڪ نٿي، جيو مون ننه پوڻي ڏگيا رنه ٿوئنه هازو هورو ٿيا هارو تڙاؤ موئين اوتارنه. مارنه اوتنه پوگيا مور پيزو ڪوڪ نيسو اوتري زانه.“ ⑧ ايسو اوتنا ننه ڪيڏو: ”اونين اويو، آپرو پاڙو اُوپاڙو ان وو.“ ⑨ ان جهٽ ۾ اُو منڪ هازو هورو ٿيو، ان آپرو پاڙو اُوپاڙين ويو مڏيو.

جيڏي هائي وات ٿي، اُو ڏي پويتر ڏي هتو. ⑩ تيام يهودي ڌرم را آگيون هازا ٿيل منڪ ننه ڪيو مڏيا: ”آز پويتر ڏي سٺه، ان ڌرم پرموئنه ٿارنه پاڙو آڙ نه لي زاوو، ڪم تو پويتر ڏي رو ڪئين ڪوم نه ڪروو.“ ⑪ پڻ هازنه ٿيل منڪ اوتون ننه جواب ڏيڏو: ”اُو جيئنه مون ننه هازو هورو ڪريوه، اوتنه مون ننه ڪيڏوه جي آپرو پاڙو اُوپاڙو ان وو.“ ⑫ تو آگيون هازا ٿيل منڪ ٿي پونسيو: ”اُو منڪ ڪيو سٺه، جيئنه تون ننه پاڙو اُوپاڙيا رو ان وودا رو ڪيڏوه؟“ ⑬ پڻ هازا ٿيل منڪ ننه ايٿا رڻي ڪئين ڪهر نٿي جي اُو ڪيو سٺه، ڪم تو اوتنا ماڳ گهٽا منڪ هتا ان تيام ايسو اوت ٿي گيوت پرو.

⑭ تيا ڪيڙ ايسو هازا ٿيل منڪ ننه پگيون را گهر موئين پيزو ٿيو، ان اوتنا ننه ڪيڏو: ”زوئو، هوئه تمي هازا هورا ٿي گياھ. تمي هوئه وڙي ڪراپ ڪوم مت ڪريا، نڪا پگيون را پاها ٿي تمون ننه سزا زڙشي، ان تمارڻي حالت

موروكي حالت ٿي وڌارڻه ڪراڻ ٿيڻي.

15) تيون هازو ٿيل منڪ گپو پرو ان زائين يهودي ڌرم رون اڳيونون نئه ڪيڏو: ”او منڪ ايسو سئه، جيئنه مون نئه هازو هورو ڪريوه.“

16) تيام يهودي ڌرم را اڳيون ايسو نئه تنگ ڪروا مڏيا ڪم تو او هيو ڪوم پويتر ڏي رو ڪرتوت ريو. 17) پڻ ايسو اوئون نئه اي جواب ڏيڏو: ”روز روز مارو ٻاپ پڳون هزون هڏي ڪوم ڪرتو رئه، ان هون پڻ ڪوم ڪرتو ريونه.“

18) تيام يهودي ڌرم را اڳيون ايسو نئه نمو ماريا رئي وڌارڻه ڪوشش ڪروا مڏيا، ڪم تو او نه روڳو پويتر ڏي مانه ڪوم ڪرين اوئون ري نظر ۾ ڌرم نتو پاڙتو، پڻ پڳون نئه آپرو ٻاپ ڪين آپ نئه پڳون هرڪو پڻ ڪرتوت ريو.

پڳون ٻڌوئي ڪئين آڀرا ڏيڪرا ايسو ري هاڻي ڏيڏوه

19) تيا مانه ايسو يهودي ڌرم رون اڳيونون نئه ڪيڏو: ”هون تمون نئه هاس ئي هاس ڪونه: ڏيڪرو آڀرا پاها ٿي ڪئين نٿي ڪري هڪتو. او روڳو او ڪري هڪه جو آڀرا ٻاپ نئه ڪرتو پاڙهه. ايوئه نمونئه زم مارو ٻاپ پڳون ڪرئه هون ڏيڪرو پڻ امروم ڪرونه. 20) ڪم تو پڳون ٻاپ مون ڏيڪرا ٿي پريم راکهه، ان جي ڪئين او آڀ ڪرئه او ٻڌوئي مون نئه ڏيڪارئه. او هايا ٿي پڻ موٽا ڪوم مون نئه ڪريا هارو ڏيڪارئي، جيون نئه تمي منڪ زوئين حيرون ٿي زاشو. 21) ڪم تو زم پڳون ٻاپ مرلون نئه جيوي اونارئه ان جيون ڏئه، تم هون ڏيڪرو جيون نئه ڏيوا ڪرونه اوئون نئه حياتي ان جيون ڏيونه. 22) پڳون ٻاپ ڪيا رو نيا نٿي ڪرتو، پڻ اوئه مون ڏيڪرا مانه نيا ڪريا رو ٻڌوئي ڪوم ساڏيوه، 23) زم ٻڌائي منڪ مون ڏيڪرا نئه ايو مون ڏئه جيو مون او پڳون ٻاپ نئه ڏئه. جيو مارو مون نٿي راکتو، او مارا ٻاپ رو مون نٿي راکتو جيئنه مون نئه ميليوه.

24) هون تمون نئه هاس ئي هاس ڪونه: جيو منڪ مارو وچن مونئه ان پڳون

مانه وشواس راکٺه جيئنه مُون نئه ميليوه، اُوئا نئه هميش رو جيون زڙل سئه، ان اُوئا مانه هميش را موت ري سزا رو ڦينصلو نئين ته. اُو تو هميش را موت تي پچي گيوه، ان اُوئا نئه هميش رو جيون زڙيوه.

25) هُون تَمون نئه هاس ئي هاس ڪونه: اُو توتو آوئه ريو پڻ هاو آوي پوگيوه، زئيون مرل منڪ مون پڳوون را ڏيڪرا رو هاڏ هومپڙشي ان جيا ماري واتون مونته اُو جيوتا تيشي. 26) ڪم تو پڳوون ٻاپ مون ڏيڪرا نئه اي حق ڏيڏوه جي زم اُوئا تي جيون زڙهه تم مون تي پڻ جيون زڙهه. 27) ان اُوئه مون نئه نيا ڪريا رو حق ڏيڏوه ڪم تو هون اُو هاڳي منڪ ذات رو ڏيڪرو سون جيا نئه اُوئه راز ڪريا هارو سونديوه.

28) هايا وات مانه تمي حيرون مت ٿيو، ڪم تو ايوو توتو آوشي زئيون مرل منڪ ٻڌائي مقومون موئين مارو هاڏ هومپڙشي، 29) ان ٻڌائي جيوتا تيشي ان مقومون موئين تي نيهري آوشي. جيئي نائوڪا ڪوم ڪريا هوشي، اُو هميش رو جيون ليڏا هارو جيوي اونشي. ان جيئي ڪراب ڪوم ڪريا هوشي، اُو نيا پرموئنه هميش ري سزا هارو جيوي اونشي.

پڳوون گهڻون نمونون تي ٺاينتي ڏهه

جي ايسنو اُوئا رو ڏيڪرو سئ

30) ”هون آڀرا پاها تي ڪئين نئي ڪري هڪتو. زم پڳوون مون نئه نيا ڪريا رو ڪنه، تم هون اُوئا را ڪيڏا پرموئنه نيا ڪرونه. ان هون انصاف تي ڦينصلا ڪرونه، ڪم تو هون مارئي مرضي نئين پڻ پڳوون رئي مرضي پورئي ڪروا ڪرونه، جيئنه مون نئه ميليوه.“

31) جي روڳو هون آڀرا پارام هاڪ پرونت، تو ڪئين ٺاينتي نه ٿت جي مارئي هاڪ هاسي سئه ڪا نا. 32) پڻ پيزو ڪوڪ سئه جي مارا پارام هاڪ پرهه، ان مون نئه ڪهر سئه جي اُوئا رئي پرل هاڪ مارا پارام ٺاينتي سئه.

③③ ٽمي تو يُوحنا ڪن منڪون نئه پُونسوا ميليا ان اُوئه مارا پارام هاسئي هاڪ پريئي. ③④ مُون نئه منڪون ري پرل هاڪ رئي ڪئين ڪاڀي نئي، توئي پڻ هُون يُوحنا ري پرل هاڪ رئي وات ڪرونه، زم ٽمي اُوئا رئي پرل هاڪ مونين مُون مانه وِسواس اوئو ان پڳوون ري سزا ٿي پڇي زائو. ③⑤ يُوحنا ٻڙتا ڏيوا را زم هتو ان منڪون نئه سوجهرو ڏيتو، ان ٽمي ٿوڙيڪ وار هُوڏي اُوئا را ڏيڏل سوجهرا ۾ ڪش هتا.

③⑥ پڻ مارا پارام هيڪ پيزئي هاڪ سئه جي يُوحنا ري هاڪ ٿي پڻ موئي سئه. اُو اي سئه: جيا ڪوم پڳوون ٻاپ مُون نئه پورا ڪريا هارو ڏيڏاه، اُو هاڳي ڪوم هُون ڪرونه ريو، ان اُو ڪوم آپ مارا پارام هاڪ پره، ڪم تو ايئون ڪومون ٿي ٿايتي ٿهه جي پڳوون ٻاپ مُون نئه ميليوه.

③⑦ ان پڳوون ٻاپ پڻ جيئنه مُون نئه ميليوه، اُوئه آپ مارا پارام هاڪ پريئه. ٽمي اُوئا رو آواز ڪيڏي نئي هومپڙيو، نڪو اُوئا رو رُوپ ڏيڪيوه، ③⑧ ان

نڪو ٽمي اُوئا رو وچن من موئين راکوه، ڪم تو ٽمي مارئي وات نئي مونتا جيا نئه اُوئه ميليوه.

③⑨ ٽمي شاستر ري نوئي نوني واتون ڏيون ڏين

پئوه، ڪم تو ٽمي هزموه جي شاستر ٿي تمون

نئه هميش رو جيون زڙشي. ان اُو هاڳي شاستر

مارا پارام هاڪ پره جي هميش رو جيون مُون

ڪن سئه، ④⑩ توئي پڻ ٽمي هميش رو جيون ليڏا

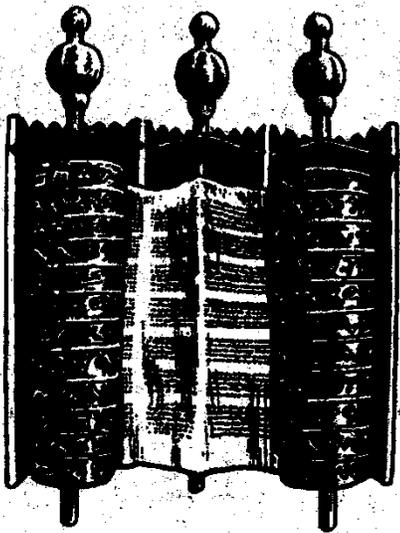
هارو مُون ڪن اوتا ٿي نئي.

④① هُون منڪون ٿي آڀرا وڪوڻ ڪراوا نئي ڪرتو، ④② پڻ هُون تمارا پارام

زوئونه جي ٽمي من موئين پڳوون ٿي پريم نئي راکتا. ④③ هُون مارا ٻاپ پڳوون

را پاها ٿي اُوئا رو مون وڌاريا هارو آيوه، توئي پڻ ٽمي مارئي وات نئي مونتا.

پڻ جي پيزو ڪوڪ آڀرا پاها ٿي آڀرو مون وڌاريا هارو اُوئه، تو اُوئا رئي وات

سٽرينَ آپرون شيلون پيڙو پيڙو هئو. ④ هونئ يهودي ڌرم رٿي پاشڪا پرڀ آيا واڙئي هتئي.

⑤ پسنئ ايسو هومو زويو، تو الاهي گهڻون منڪون نئہ آپ ڪن آوتون پاڙيا. تيام اوتئ فلپس ٿي پونسيو: ”هايون منڪون نئہ گورايا هارو آبي روئي ڪيٿ ٿي ويساتي ليشون؟“ ⑥ اوتئ فلپس رو آزمتو ليڏا هارو هم پونسيو جي او ڪي ڪئہ، ڪم تو ايسو نئہ اگي ڪپر هتئي جي هون ڪي ڪريہ. ⑦ تو فلپس اوتئا نئہ وڙندئي ڏيڏئي: ”ڏھ هزار روپيون ري روئي هوئت توئي پڻ هايون بتون نئہ پوري نہ ٿئت، جي هر هيڪ نئہ پتڪو پتڪو اوتئ.“

⑧ تئيون ايسو رون شيلون موئين ٿي هيڪئہ، شمعون پطرس رتئ پائي

اندرياس، ايسو نئہ ڪيڏو: ⑨ ايئئہ هيڪ سوڪرو سئہ جيا ڪن پونس زوون ري روئي ان بي مشي سئہ، پڻ اتون گهڻون منڪون هارو هيا ٿي ڪي

ٿيشي؟“ ⑩ پسنئ ايسو ڪيڏو: ”منڪون نئہ کاڌا هارو پيهارو.“ هونئ اوتئا ماڳ گهڻئي سهر هتئي، تيام او سهر مانہ پينا هئا. اوتئ پونسڪ هزار روڳا آدمي هتا. ⑪ تئيون ايسو او روئي ليڏي، ان اوئون هارو پگوون رو ٿورو مونين پينل منڪون نئہ ورايا هارو شيلون نئہ ڏيڏي. ان همروم ٿورو مونين مشي پڻ ڏيڏي. منڪون نئہ زتو وٿيو، اتو ڏيڏو.

⑫ زئيون منڪ کائين ڌراپيا، تئيون ايسو آپرون شيلون نئہ ڪيڏو: ”اوڳارل ٽڪرا پيڙا ڪرو، زم ڪئين ازايو نہ زائئ.“ ⑬ تيام شيلي روئيون را ٽڪرا پيڙا ڪريا جي کاڌا واڙي اوڳاريا تا، ان اوئون پونسون زوون ري روئيون رون اوڳارل ٽڪرون ٿي شيلي ٻارئہ چبا پريا.

⑭ تيام منڪ ايسو رو اي ڏيڪاڙل پرسو پاڙين ام ڪيو مڌيا: ”اي تو هاس ڀ او رو او پگوون رو نياپو ڏيڏا واڙو سئہ جيو شاستر پرموتئہ ڏنيا موئين آيا

واڙو سٺه. " ⑮ ايسُو اي وات زوتتو تو جي منڪ اوثا نته زوري زهالين آپرو. يادشا ناوا ڪرئھ ريا، تيام ڏونگر مانھ پيزيل ڪيٽڪ هيڪلو گيو پرو.

ايسُو پوڻي مانھ وٺھ

(متي 14:22-33، مرقس 6:45-52، يُوحنا 6:16-21)

⑯ زئيون هونز ٿي، تئيون ايسُو را شيلا ڏونگر ٿي نيسا اوترين ڍنڍ مانھ ڳيا. ⑰ ان اوتھه پيڙي مانھ سڙين پاسا ڍنڍ رٺھ پيزنه پاهنه ڪفرنحوم شھر هوما زاوا مڏيا. هونھ رات پڙي گهي ٿي ان ايسُو هزون هودي اوتون ڪن پاسو نٿو آيو. ⑱ تھ توتھه گهڻو وائيو واتوت ريو ان ڍنڍ رو پوڻي گهڻو اوتل پاتل ٿيتوت ريو. ⑲ زئيون اوتي پيڙي ڏيون ٿي ڏوڍ ڪا هي گائو هاڪلي، تئيون اوتي ايسُو نته ڍنڍ را پوڻي مانھ ويتون پيڙي ڏوڪڙو آپ وونهڙ اوتون پارو، ان او گهڻا پيشائي ڳيا. ⑳ پڻ ايسُو اوتون نته ڪيتو: "تمي پيشائو مت، اي هون سون." ㉑ تيام اوتي ايسُو نته ڪشي ٿي پيڙي ۾ پيهاريو. تئيون يڪدم پيڙي پيزنه ڪپ پوگي گهي جيئھه اوتون رٺھ زاوو تو.

منڪ ايسُو نٺھ ڳوتھ

㉒ پيزنه ڏي جيا گهڻا منڪ گليل ڍنڍ رٺھ پرلئھ پاهنه ري ڳيا تا، او هزمي ڳيا جي ڪالي ايئھه روگهي هيڪ پيڙي هتي ان ايسُو آپرون شيلون پيڙو اوتو پيڙي موئين نٿو سڙيو، پڻ شيلا روگا هيڪلا ڳيا تا. ㉓ تئيون ڪئنگ پيڙي پيڙي تيرياس شھر ٿي اوتو ماڳ ڏوڪڙي آوي، جيئھه پريو ايسُو روئين هارو ٿورو مونيو تو ان منڪي روئي ڪاڏي تي. ㉔ زئيون ٻڌي منڪي زويو جي ايئھه نڪو ايسُو سٺھ نڪو اوتو را شيلا، تئيون او هايون پيڙيون موئين سڙين ايسُو ري ڳوت ۾ ڪفرنحوم شھر هوما روونا ٿيا.

ايسو روتي رو مثال ڏين هزماوئھ جي رُوڳو او هميش رو جيون ڏيڏا وازو سئ

25) زئيون ڍنڍ پار ڪرين منڪي ايسو نئھ ڪفرنحوم شهر ۾ ڳوتي ليدو، تئيون اوئي ايسو نئھ پونسيو: ”ڳرو جي، تم ايتئھ ڪئيون آياھ؟“

26) تيا مانھ ايسو اوئون نئھ ڪيڏو: ”هون تمون نئھ هاس ئي هاس ڪونھ: تمي مون نئھ ايئا هارو نئي ڳوتتا جي تمي مارون ڏيڪارل پرسون رو منطلب هزمياھ، پڻ مون نئھ ايئا هارو ڳوتوھ ريا جي تمي روتي ڪائين ڌراپيات پرا. 27) آپرئي پورئي ڪوشش ايوا ڪاڏا هارو مت ڪرو جي پڳڙي زائھ، پڻ ايوا ڪاڏا هارو آپرئي پورئي ڪوشش ڪرو جي هميش ليڪ رئھ، ان جيا ئي هميش رو جيون زڙئھ. هائي ڪاڏو هون منڪ ذات رو ڏيڪرو تمون نئھ ڏيھ، ڪم تو پڳوون پاپ مون نئھ ايئا ڪوم هارو سوندييوھ.“

28) تئيون اوئي ايسو ئي پونسيو: ”هائي ڪاڏو ليدو هارو امارئھ پڳوون ري مرضي پرموئئھ ڪي ڪروو؟“

29) تو ايسو وڙنڌئي ڏيڏئي: ”پڳوون رئي مرضي اي سئھ، جي تمي مون اوئا را ميلل منڪ مانھ وشواس راکو.“

30) تيام اوئي ايسو ئي پونسيو: ”ثايتي هارو تمي ڪيو پرسو ڏيڪاروھ، جيا نئھ زوئين امي تمون مانھ وشواس اوئون؟ تمي ڪيو ڪوم ڪرئو؟ 31) موسي را وڪت ۾ آڀي پاپ ڏاڏي رڻ ۾ پرسا ئي اول منا نومي روتئي ڪاڏئي تئي، زم شاستر ۾ لڪل سئھ:

’اوتھ ڪاڏا هارو اوئون نئھ آڪاش تي روتئي ڏيڏئي.

هوتھ موسي تو آڪاش تي روتئي ڏيڏئي تئي، تو پسئھ تمي ڪيو پرسو ڏيڪارئو؟“

32) تيام ايسو اوئون نئھ ڪيڏو: ”هون تمون نئھ هاس ئي هاس ڪونھ: موسي

تمون نئه آكاش ٿي هاسي روثي نئي ڏيڻي. پڻ مارو ٻاپ سئه جي تمون نئه آكاش ٿي هاسي روثي ڏئه، (33) ڪم تو پڳوون رئي ڏيڻل روثي او سئه جي آكاش ٿي اول سئه ان ڏنيا رن منڪون نئه جيوڙئو.

(34) تو اوثي ايسو نئه ڪيڏو: ”ساڏو جي، هائي روثي امون نئه هميش ڏيتا ريو.“

(35) تئيون ايسو اوثون نئه ڪيڏو: ”جيوڙيا واڙي روثي هون سون. اينا حياتي رئي روثي کاڌا ٿي منڪون نئه ڪيوو ڦائيدو؟ او وڙي پوکا ان ترها ٿئو. پڻ جيو مون ڪن اوئو ان مون مانه وشواس راکئو، هون اوئا نئه هميش رو جيون ڏيه. (36) پڻ زم مئين تمون نئه اڳي ڪيڏو، تمي مون نئه ڏيڪيوه توثي پڻ مون مانه وشواس نئي راکتا. (37) زتا منڪ مارو ٻاپ مون نئه ڏئه، او ٻڌائي مون ڪن آوشي. ان جيا مون ڪن اوئو، اوثون نئه هون ڪيڏي آپ ٿي ڌار نئين ڪرون. (38) ڪم تو هون آكاش ٿي اينا هارو آيوه جي مارئي مرضي نئين، پڻ پڳوون رئي مرضي پورئي ڪرون جيئنه مون نئه ميليوه. (39) مون نئه ميليا واڙا رئي مرضي اي سئه، جي زتا منڪ اوئو مون نئه ڏيڏاه، اوثون موئين ٿي هيڪا نئه پڻ ڌار نه پڙوا ڏيون، پڻ پڇاڙي ڀر نيا رئه ڏي اوثون نئه وڙي جيوي اوئاڙون. (40) ڪم تو مارا ٻاپ رئي مرضي اي سئه، جي زتا منڪ مون ڏيڪرا نئه اوڙڪئو ان مون مانه وشواس اوئو، اوثون نئه هميش رو جيون زڙئو ان هون پڇاڙي ڀر نيا رئه ڏي اوثون نئه وڙي جيوي اوئاڙون.“

(41) تيام يهودي ڌرم را منڪ ايسو مانه ڀرڙوا لاڳيا ڪم تو اوئو ڪيڏو تو: ”آكاش ٿي اول روثي هون سون.“ (42) او ڪيو مڏيا: ”هائي منڪ يوسف رو ڏيڪرو ايسو نئي ڪي؟ آبي اوئا رن مائيترون نئه اوڙڪونه ريا. تو پسئه او ڪم ڪرين ڪئو جي هون آكاش ٿي اول سون؟“

(43) تيا مانه ايسو اوثون نئه ڪيڏو: ”آپت ڀر مارئي ڳلامت ڪرو. (44) ڪوئي منڪ پڳوون ري مرضي وڳر مون ڪن آوي نئي هڪتو. مارو ٻاپ پڳوون جيئنه

مُون نئه ميليوه، اُو منكون نئه مُون ڪن آيا رئي مرضي ڏئه، ان هُون پڇاڙي
 ۾ نيا رئه ڏي اوتون نئه وڙي جيوي اوناڙيه. (45) پڳوون رو نياپو ڏيڏا واڙون را
 لڪل شاستر موئين ام لڪل سئه:

’ٻڌائي منڪ پڳوون ٿي شيڪشي.

زتا منڪ پڳوون ٻاپ ري واتون هومپڙين اوتا ٿي شيڪشه، اُو ٻڌائي مُون ڪن
 آوئه. (46) ام نٿي جي ڪٽڪ پڳوون ٻاپ نئه ڏيڪيوه. پڻ روڳو هُون جي پڳوون
 ٻاپ را پاها ٿي اول سون، مئين پڳوون ٻاپ نئه ڏيڪيوه. (47) هُون تمون نئه
 هاس ٿي هاس ڪونه: جو مُون مانه وشواس راکشه، اوتا نئه هميش رو جيون
 زڙل سئه. (48) جيوڙيا واڙي روٿي هُون سون. (49) اُو منا نومي روٿي جيا نئه
 تماري ٻاپ ڏاڏي رڻ ۾ کاڌي ٿي، اُو جيوڙيا واڙي نٿي. ڪم تو اوتي
 منا کاڌي ٿي توئي پڻ اُو ٻڌائي مري گيا. (50) پڻ آڪاش ٿي اول روٿي اي
 سئه، جيا نئه کائين منڪون نئه هميش رو جيون زڙه. (51) آڪاش ٿي اول جيون
 ڏيڏا واڙي روٿي هُون آپ سون. جو ڪوئي اي روٿي کائو اُو هميش هوڏي
 جيو تو ريشي. اي روٿي جيا ٿي هميش رو جيون زڙه، اي مارو آپرو ڏيل
 سئه، ڪم تو هُون آپرو جيو پڳوون را نوم مانه ڏيه زم ڏنيا رون منڪون نئه
 جيون زڙه.”

(52) تيا مانه يهودي ڌرم واڙا آيت ۾ ام تڪرار ڪروا مڏيا: ”اي منڪ آپون
 نئه ڪم ڪرين آپرو مونه ڪوراوي هڪه؟“

ايسو آپرو مونه کاڌا رو ان آپرو لوئي پيڏا رو مثال ڏين هزماوئه
 جي اوتا رئه پڳوون را نوم مانه آپرو جيو ڏيڏا ٿي
 منڪون نئه هميش رو جيون زڙشي

(53) تيام ايسو اوتون نئه ڪيتو: ”زئيون تمي پڳوون را نوم مانه مال سڙاووه،
 تئيون تمارئه اوتا رو مونه ضرور ڪاوو، پڻ اوتا رو لوئي پيڏا رو نا پاڙل سئه،

ڪم تو لوئي ۾ جيون سٺه. هون هون آڀرو جيون پڳوون را نوم مانه ڏيه، ان ضروري سٺه جي تمې مون مانه وشواس راڪو زم مارا مونھ ٿي ان مارا لوئي ٿي تمون نٺه جيون زڙٺه. هون تمون نٺه هاس ٿي هاس ڪونه: زٿيون هون ٿي تمې مون منڪ ذات را ڏيڪرا مانه وشواس راڪين مارو مونھ ٿي کاتا ان مارو لوئي ٿي پيٽا، جيو هون پڳوون را نوم مانه ڏيه، تٿيون هون ٿي تمون نٺه هميش رو جيون نٿين زڙٺه. (54) جو ڪوئي مون مانه وشواس راڪين مارو مونھ ڪانه ان مارو لوئي پيٽه، اوتا نٺه هميش رو جيون زڙل سٺه، ان پڇاڙي ۾ نيا رٺه ڏي هون اوتا نٺه جيوي اوتاڙيه. (55) ڪم تو کاڌا پيٽا ٿي منڪ روڳا حياتي رٺه، پڻ مارٺه آڀرو جيون پڳوون را نوم مانه ڏيڏا ري ڪري مارا مونھ ان لوئي ٿي منڪون نٺه هميش رو جيون زڙٺه. (56) جو ڪوئي مون مانه وشواس راڪين مارو مونھ ڪانه ان مارو لوئي پيٽه، او مون پيڙو رٺه ان هون اوتا پيڙو ريونھ. (57) جيونھ نمونھه جيون ڏيڏا واڙٺه ٻاپ مون نٺه ميليوه ان هون ٻاپ ري ڪري جيوتو سون، هيونھ نمونھه جيو مون مانه وشواس راڪنه او پڻ ماري ڪري جيوتو ريشي. (58) هائي سٺه آڪاش ٿي اول روٿي، او ايوي روٿي ٿي جيا نٺه ٻاپ ڏاڏي ڪاڏي ٿي ان توئي پڻ مري ڳيا تا. جيو مون مانه وشواس راڪين هائي روٿي ڪانه، اوتا نٺه هميش رو جيون زڙشي.

(59) ايسو هائي ٻڌي واتون ڪيڏي زٿيون او ڪفرنحوم شهر موٽين پڳوون را

منڌر موٽين شيڪاڙتوت ريو.

شيلون مانھ آزمٽو اوٺھ جي ڪون پڪو وشواس راڪنه

(60) ايسو ري اي واتون هومپڙين ايسو رون شيلون موٽين ٿي گهٽي زٿي ڪيتو:
 ”اي واتون مونيام هاو ڏوري سٺه. ايئون نٺه ڪون مونشي؟“

(61) پڻ ايسو آڀرا من ۾ اي زوٿين جي اوتا را شيلو اوتا را پارام ٻرڙه ريا،

اوئون نٺه ڪيتو: ”ايئون واتون ٿي تمارو وشواس ڏڳي ڳيوھ ڪي؟“ (62) پڻ جي

تَمِي مُونَ مَنْكَ ذَاتَ رَا ذِيڪَرا نَنه اَڪاشَ مانَه سَڙتون پَازو جِيئَنه هُون مَورمَنه هَتو، تَو پَسَنه ڪَم زوڻوَه! (63) جِيواڙيا واڙو پَوِيتر اَتما سَنه. پَوِيتر اَتما وِڳر جِيوَن لِيڏا هَارُو مَنْكَ ڪَئين نَٿِي ڪَري هَڪتا. جِي واٽون مَئين تَمون ٿِي ڪَريه، اُونون نَنه مَونِيا ٿِي تَمون نَنه پَوِيتر اَتما زڙشي اَن جِيوَن زڙشي. (64) پڻ تَمون مَوئين ٿِي ڪَينڪ سَنه جِي ماري واٽون مانَه يَقينَ نَٿِي راکتا.

ايسُو هم ڪيڏو ڪم تو شروع ٿي لين اونا ننه ڪهر هٿي جي ڪوڻ ڪوڻ مون مانه وشواس نٿي راکتا، ان او ڪوڻ سٺه جيو مون ننه زهلاوشي.

(65) پَسَنه ايسُو وڙي ڪيڏو: ”تِيام مَئين تَمون نَنه اِڳي ڪيڏو تو جِي ڪوئي مَنْكَ مُون ڪن آوي نَٿِي هَڪتو، زَئِيون هُوڏِي پَڳوون پاپ اونا نَنه هم ڪَريا رَئي مَٿي نَه ڏَنه.“

(66) تيا ٿوڻا ٿي لين هايا وات ري ڪري ايسُو رُون شيلون مَوئين ٿِي گهٽي زئي ايسُو رئي ڪيڙ ساڏي. (67) تِيام ايسُو اُپرون ٻارون سُونڍل شيلون ٿي پُونسيو: ”تَمي پڻ ماري ڪيڙ ساڏو ڪرو ڪي؟“

(68) شَمعونَ پطرس اونا ننه وڙندڙي ڏيڏي: ”پريو، امي پيزا ڪيا ڪن زائون؟ رُوڳا تمي سو جيا ري واٽون مَونين هَميش رو جِيوَن زڙه. (69) ان امي تَمون مانه وشواس اوڻيوه ان امون ننه ڪاتڙي ٿيه جي تمي پَڳوون را پَوِيتر شيواڏاري سو.“

(70) تيا مانه ايسُو اُونون ننه ڪيڏو: ”مَئين آپ تَمون ٻارون زئون ننه مارا شيلا ٿيا هَارُو سُونڍيا، نا؟ توڻي پڻ تَمون مَوئين ٿي هيڪ سٺه جيو شيطون را پاها رو سٺه.“

(71) ايسُو اي وات شَمعونَ اِسڪريوتي را ذِيڪَرا يَهُوداه را پارام ڪيتوت ريو، جيو ٻارون سُونڍل شيلون مَوئين ٿي هيڪ هتو، توڻي پڻ تيا ڪيڙ اوڻه ايسُو ننه زهلايو.

ايسو پڳوون ري مرضي وڳر آپ نٺ منڪون هومو ساوو نٺي ڪرتو

7 ① تيا ڪيڙ ايسو گليل صوپا موئين پنڌ ڪرتو ريو. او يهوديه صوپا موئين زايا ٿي پاهو ڪرتوت ريو، ڪم تو اوت را يهودي ڌرم را آڳيوون اوت نٺ نمو ماروا ڪرتات ريا.

② هونئ يهودي ڌرم رٿي پرڀ ڏوڪڙي آوئي جيا نٺ ڍاڙيون رٿي پرڀ ڪئو. ③ تيام ايسو ري پايي اوت نٺ ڪيڏو: "ايتئ تون نٺ ڪئين نئين وٺئ. اي تر ساڌين تون يهوديه صوپا موئين پرڀ مانه زا، زم اوتئ او ٻڌائي منڪ جيا تارا شيلا سئ، تارا ڪوم ان پرسا زوئي هڪئ. ④ منڪ جي مشور ٿيو ڪرئ، او آڀرا ڪوم هٽاڙين نئين ڪرئ. تون هيو ڪوم ڪرئ ريو، تو آڀرا آپ نٺ ٻڌي دنيا هومو ساوو ڪر." ⑤ ايسو ري پايي هم ڪيڏو ڪم تو او پن هزون اوت مانه وشواس نتا را ڪتا.

⑥ تيام ايسو اوتون نٺ ڪيڏو: "مارو ساوو تيا رو توڻو هزون نٺي آيو. تمي پلئ زائو. تمون هارو توڻا رٿي ڪئين وات نٺي، ⑦ ڪم تو دنيا را منڪ تمون ٿي وير را ڪي نٺي هڪتا. پن مون ٿي او وير را ڪئو ڪم تو هون اوتون را پارام هاڪ پرين همپڙاوتو ريونھ جي اوتون را ڪوم پونڌا سئ. ⑧ تمي آپ پلئ پرڀ مانه يروشلم شهر موئين زائو، هون همئئ ايتا پرڀ مانه اوتئ نئين هالون، ڪم تو مارو ساوو تيا رو توڻو هزون نه آيو."

⑨ هائي وات ڪين ايسو گليل صوپا موئين ريو.

ايسو ڍاڙيون ري پرڀ مانه منڪون نٺ شيڪاڙيا هارو يروشلم زائو

⑩ زيون ايسو رهاڻي پرڀ مانه يروشلم شهر موئين ڳيا، تيا ڪيڙ ايسو آپ پن

اوتنه گيو. پڻ اُو ساوئه ڍاڙه نه گيو،
زم منڪون نئه ڪهر نه پڙه.

⑪ تيام يهودي ڌرم را آڳيون
ايسو نئه پرڀ مانه ڳوتتات ريا ان
آپت ۾ ڪيتات ريا: ”اُو ڪيه سئه؟“
⑫ زاتروئون موئين پڻ گهڻا منڪ ايسو
را پارام سوني واتون ڪرتات ريا.
ڪئينڪ ڪيتات ريا: ”اُو نائوڪو منڪ
سئه.“ پڻ پيڙا ڪيتات ريا: ”نا نا، ام
نٿي. اُو منڪون نئه شيترين اوڙهه پاهنه
ڦيروئه.“ ⑬ پڻ ڪوئي منڪ ايسو را
پارام ٻٽون رئه روپرو نٿو ٻولتو، ڪم تو

اُو ٻڌائي آپرون يهودي ڌرم رون آڳيونون ٿي پيڻاتات ريا.

⑭ زئيون پرڀ را هڻتا را ترڪ ڏي وڃي گيا تڻيون ايسو پڳوون را گهر
موئين گيو ان شيڪاڙوا مڏيو. ⑮ تيام يهودي ڌرم را آڳيون حيرون هتا ان ڪيو
مڏيا: ”اي منڪ ڳرو ڪن شيڪيا وڳر ڪم ڪرين شاستر ري واتون زوئشه؟“
⑯ تيا مانه ايسو اوتون نئه ڪيتو: ”جي واتون هون شيڪاڙونه ريو، اُو ماري
آپري واتون نٿي، پڻ اوتن ري سئه جيئشه مون نئه ميليوه. ⑰ جي ڪوئي منڪ
پڳوون ري مرضي مانه ويوا ڪرئه، تو اوتن نئه ماري شيڪاڙل واتون را پارام
ڪهر پڙشي، جي اُو پڳوون را پاها ٿي سئه، ڪا هون روڳو آپرا پاها ٿي ڪونه
ريو. ⑱ جو منڪ آپرا پاها ٿي ٻولشه، اُو آپرو مون وڌاروا ڪرئه. پڻ جيو منڪ
آپ نئه ميليا واڙا رو مون وڌاروا ڪرئه، اُو منڪ هاسو سئه ان اوتن موئين ڪئين
ڪوڙ نٿي هوئيتو. ⑲ موسي تمون نئه پڳوون را حڪم ڏيڏا، نا؟ توئي پڻ تمون
موئين ٿي ڪوئي پڳوون رون حڪمون مانه نٿي وڃتو. تو پسته تمي مون مانه

ايتون حُڪمون نئه توڙيا رو ڏوه ڏين ڪم مون نئه نمو ماروا ڪروھ؟“
 ②0 ٿيا مانھ ٻڌي منڪي ڪيڏو: ”تمي ڳونڌا ٿياھ. تمون نئه ڪون نمو ماروا
 ڪرئھ؟ ڪم ام ڪوھ؟ تمون نئه پوت سونتيوھ ڪي؟“
 ②1 پڻ ايسو اوتون نئه ڪيڏو: ”مئين هڪا منڪ نئه ھازو ھورو ڪرين پويتر
 ڏي رو ڪوم ڪريو، ان تمي ٻڌائي ھيرون سو جي مئين ڪيو اوڙو ڪوم ڪريوھ.
 ②2 پڻ ايتا ھارو موسيٰ تمون نئه توھر ڪرايا رو حُڪم ڏيڏو زم وات ساوئي نئه
 جي ڪئينڪ ڪوم ايوا سئھ جيا پويتر ڏي را ڪروو ضروري سئھ. ھائي توھر
 ڪرايا رئي وات موسيٰ ٿي نئين پڻ تمارون ٻاپ ڏاڏون ٿي شروع ٿيھ. ان تمي
 پويتر ڏي را پڻ سوڪرون رئي توھر ڪراوھ. ②3 زئيون تمي موسيٰ رون لڪل
 حُڪمون نئه نه توڙيا ھارو پويتر ڏي رئي سوڪرون رئي توھر ڪرتا ريوھ، تو
 پسئھ تمي مون مانھ ايتا ھارو ڪم ريشي پڙوھ جي مئين پويتر ڏي رو هڪا
 منڪ رو پورو ڏيل ھازو ھورو ڪريوھ؟ ②4 تمي سوچيا وڳر مارا پارام ڦينصلو
 مت ڪرو، پڻ ھاس پرموتئھ ڦينصلو ڪرو.“

گھڻون منڪون نئه ڪبر پڙئھ

جي ايسو پڳوون رو سونديل پڇايا وازو ڪريست سئھ

②5 پسئھ يروشلم شھر رون ريوآشيون موئين ٿي ڪئينڪ زئا ڪيو مڏيا: ”اي
 منڪ او رو او نئي ڪي، جيا نئه ايتا آڳيوون نمو ماروا ڪرئھ ريا؟ ②6 زوئو،
 اي ٻڌون رئه روپرو ٻولئھ ريو، پڻ او ايتا رو نوم ئي نئي ليتا. آٻئي ڌرم ري
 آڳيووني آٻت ۾ اي ڦينصلو ڪريو هوشي ڪي، جي اي منڪ ھاس ۾ پڳوون
 رو سونديل پڇايا وازو ڪريست سئھ! ②7 پڻ ھم ڪم ڪرين ٿيشي؟ ڪم تو آٻون
 نئه ڪبر سئھ جي اي منڪ ڪيٽ رو سئھ. پڻ زئيون پڳوون رو سونديل پڇايا وازو
 ڪريست آوشي، تئيون ڪيا نئه ئي ڪبر نئين ھوئھ جي او ڪيٽ ٿي آيوھ.“
 ②8 ٿيا مانھ ايسو پڳوون را گھر موئين شيڪارٽون اوتومئو ڪيڏو: ”تمون

نٺه ڪُهر تو سٺه جي مارو نوم ڪي سٺه ان مارو شهر ڪيو سٺه. پڻ هُون ڀرا پاها ٿي ٿي آيو، پڻ جيئنه مُون نٺه ميليوه اُو هاسو پڳوون سٺه. تمي اُوئا نٺه ٿي اوزکتا، ②9 پڻ هُون اُوئا نٺه اوزکونه ريو، ڪم تو هُون اُوئا را پاها ٿي اول سون ان اُوئه مُون نٺه ميليوه.

③0 تيام منڪ اُوئا نٺه زهاليا رٿي ڪوشش ڪروا مڏيا، پڻ ڪوئي اُوئا نٺه هاٿ ٿي نه سڀاڙي هڪيو، ڪم تو اُوئا رو زهاليا رو ٿوڻو هزون نٺو آيو. ③1 پڻ اُوئون ٻڌون منڪون موئين ٿي گهڻي منڪي ايسو مانه وشواس اوڻيو ان اُوام ڪيتات ريا: ”زئيون ڪريست اوشي اُو اينا منڪ ٿي وڌارنه پرسا ڏيڪاڙشي ڪي؟ ايشه منڪ انا گهڻا پرسا ڏيڪاڙيا، اي ضرور پڳوون رو سونديل پڇايا واڙو ڪريست سٺه.“

يهودي ڌرم را اڳيون ايسو نٺه زهاليا هارو ايرا سڀاڻي ميلهه

③2 زئيون فريسي پالتي ري منڪي هومپڙيو جي منڪون ۾ سونڀي اي وات وٺه رٿي جي ايسو پڳوون رو سونديل پڇايا واڙو ڪريست سٺه، تئيون اوڻي ان موڻي پوزارئي اُپرون سڀايون نٺه ميليا جي اُو ايسو نٺه زهالي اُوئه. ③3 تيا ري ڪري ايسو ڪيڏو: ”هزون ٿوڙيڪ وار هودي هُون تمون پيڙو سون، ان تيا ڪيڙ هُون اُوئا ڪن زائيه جيئنه مُون نٺه ميليوه. ③4 تمي مُون نٺه گوتشو پڻ هُون تمون نٺه نئين زڙون. جيئنه هُون هوييه اُوئه تمي اُوئي نٿي هڪتا.“ ③5 تيام يهودي ڌرم ري اڳيون هڪا پيڙا نٺه ڪيڏو: ”اي منڪ ڪيال پاڳي زاشي جي امي اينا نٺه گوتي نئين هڪون؟ ڪي اي اُوئون يهوديون ڪن زاشي جي ڌاري قومون موئين پيڻاه؟ ان اُوئه زائين ڌاري قوم رن منڪون نٺه شيڪاڙشي؟ ③6 اي ڪي ڪن ريو: ’تمي مُون نٺه گوتشو پڻ هُون تمون نٺه نئين زڙون ان جيئنه هُون هوييه اُوئه تمي اُوئي نٿي هڪتا. اينا رو ڪيڏا رو مطلب ڪي سٺه؟“

ايسُو پوڻي رو مثال ڏين پويتر آتما را پارام شيڪاڙڻه

37) ڏاڙيون ري پرڀ را پڇاڙي واڙا ان ٻڌون ٿي موٽا ڏي مانھ ايسُو اُوئين اُوپو ان زور ٿي ڪيڏو:

”جي ڪيا نئھ ترھئھ لاڳئي ھوئھ

تو اُو مون ڪن اُوين پيئھ.

38) ان جيو مون مانھ وشواس را ڪئھ،

زم شاستر موئين لڪل سئھ،

جيون ڏيڏا واڙا پوڻي ري نڌي

اُوئا را من موئين ٿي ڦوئي پڙشي.”

39) اي پوڻي واڙي وات ايسُو پويتر آتما را پارام ڪيڏئي، جيو ايسُو مانھ

وشواس اوڻيا واڙون نئھ تيا ڪيڙ زڙيا واڙو ھتو. ھزون پويتر آتما ميلل نٿو، ڪم

تو پڳوون ايسُو نئھ ھزون آڪاش ۾ آپرا مون ۾ نٿو لپڏو.

40) زئيون ٻڌي منڪي ايسُو ري اي واتون ھومپڙي، تو اُوئون موئين ٿي ڪئينڪ

ڪيوا مڏيا: ”اي منڪ ھاس ۾ اُو پڳوون رو نياپو ڏيڏا واڙو سئھ جيا را آيا

را پارام شاستر موئين لڪل سئھ.” 41) ان پيڙا ڪيٿات ريا: ”اي پڳوون رو

سُونڍل پڇايا واڙو ڪريست سئھ.” پڻ پيڙي ناڪارين ڪيڏو: ”پڳوون رو سُونڍل

پڇايا واڙو ڪريست گليل صوپا ٿي ڪم ڪرين اوشي؟ 42) ڪم تو شاستر ۾

ام لڪل سئھ نا، جي پڳوون رو سُونڍل پڇايا واڙو ڪريست داڻوڊ پاڏشا ري

پيڊي رو ھوشي ان بيت لحم شھر موئين زلمشي جيئھ داڻوڊ پاڏشا نونو موٽو

ٿيو تو.” 43) تيام ايسُو ري ڪري ٻڌون منڪون موئين آپت موئين ڦوٽ پڙئي،

ڪئينڪ ايسُو رڻھ پاھئھ ٿيا ان ڪئينڪ ايسُو رڻھ ڪلاڦ ٿيا. 44) اُوئون موئين

ٿي ڪئينڪ ايسُو نئھ زھالوا ڪرتات ريا، توئي ڪيئھ پڻ اُوئا نئھ ھات ٿي

نھ سٻاڙيو.

سپاڻي ايسٽو نٿو زهاليا وڃر يهودي ٽرم رون اڳيونون ڪن پاسا اوڻه

45) تيام پڳوونَ را گهر را سپاڻي موٽون پوزاريون ان فريسي پالتي رون منڪون ڪن پاسا آيا. اوتِي سپايون ٿي پونسيو: ”تمي اوڻا نٿه ڪم زهالي نه آيا؟“

46) تو سپاڻي جواب ڏيڻو: ”ڪوئي منڪ ام ڪيڏي نه بوليو زم هائي منڪ بولڻو.“

47) تيا مانه فريسي پالتي ري منڪي ريشي ٻڙين ڪيڏو: ”اوڻه ڪوڙي واتون ڪرينَ تمون نٿه پڻ شيترياه ڪي؟“

48) ٽرم رون اڳيونون موٽين ٿي ڪا امون فريسي پالتي واڙون موٽين ٿي ڪيڻڪ اوڻا مانه وشواس اوڻيوه، ڪي؟ ڪيڻڪ ٿي نئين. 49) روڳا هائي ابوجه شينشاري منڪ اوڻا ري واتون موٽه.

هايون نٿه شاستر رٿي ڪيوني ڪهر؟ هائي تو پڳوونَ را پتل سٺه.“

50) تيا مانه نيڪڊيمس جيو مور ۾ ايسٽو ڪن آيو تو، ان جيو آپ فريسي پالتي رو هيڪ اڳيون هتو، اوڻه آپرون پالتي واڙون نٿه ڪيڏو: 51) ”آپنا شاستر موٽين لڪل حڪمون پرموڻه آبي امرام ڪياڪ مانه سزا ڏيڏا رو ڦينصلو ڪري هڪون ڪي؟ زئيون هوڏي آبي اوڻا رٿي وات نه هومپزون ان ڪهر نه پاڙون جي اوڻه ڏوه ڪريوه ڪا نا، تئيون هوڏي آپون نٿه ڦينصلو ڪريا رو ڪئين حق نٿي.“

52) تيا مانه اوڻي نيڪڊيمس نٿه ڪيڏو: ”تون اوڻا رو پاھو ڪم لٺه؟ تون پڻ اوڻا را زم گليل صوپا رو سٺه ڪي؟ هاوڙ شاستر موٽين زو، تو تون نٿه ڪهر پڙشي جي گليل صوپا موٽين ٿي پڳوونَ رو نياپو ڏيڏا واڙو ڪوڻي نٿي آيو نڪو اوشي.“

53) تيا ڪيڙ ٻڌائي منڪ آپري آپري گهري ڪيا پرا. ① پڻ ايسٽو زيتون

8 تومي ڏونگر مانه ڪيو ان اوڻه ٽڪي ريو.

پونڌو ڪوم ڪريا واڙي ٿوشي نٿو ايسٽو ماڻهي نٿه

② پيڙه ڏي، ڏي اوڳيا رٿه ٿوڻه ايسٽو وڙي پڳوونَ را گهر موٽين پاسو آيو.

اوتته اسرائيلي قوم را بدائي منک اوتا کن آوا مڊيا، ان ايسو پيهين اوتون نته شيڪاڙوا مڊيو.

③ تئيون شاستر زوڻيا واڙا ان فريسي پالتي را منک هيڪي ڏوشي نته ايسو کن تيڙي آيا، جيا نته پوندو ڪوم ڪرتون زهالتي تئي. اوتئي ڏوشي نته ٻڌون را وس ۾ اويڙي ④ ان ايسو نته ڪيڏو: ”گرو جي، اي ڏوشي پوندو ڪوم ڪرتون زهلوتيه. ⑤ هوته موسي رن لڪل حڪمون موئين موسي آپون نته ايويون ڏوشيون نته پوئا هين نمو ماريا رو ڪيڏوه. تيام تمي همپڙاوو جي تمي آپ ڪي ڪوه؟“

⑥ اوتئي هم ڪيڏو زم او ايسو نته ڌرم رته ڪلاڦ ڪا رومي قانون رته ڪلاڦ بولائين ڦٽراوئه، ان ام اوتون نته ڪوڪ وات زڙته جيا مانه او ايسو رو ڏوه ڪاڊي هڪه.

پن ايسو نيسو نمين آپري اونگڙي ٿي زمي مانه لڪوا مڊيو. ⑦ پن او ايسو ٿي پونستا ريا، تو ايسو اونين اوپو ان اوتون نته ڪيڏو: ”تخون موئين ٿي جيئنه ڪوئي ڏوه نه ڪريو هوته، او ٻڌون مور ايئا ڏوشي نته پوئو هئنه.“ ⑧ ان ايسو وڙي نيسو نمين زمي مانه لڪوا مڊيو.

⑨ اي وات هومپڙين بدائي منک ڏوڪرون ٿي لين هيڪا پيزا وونهڙ هيڪوڪو هيڪوڪو تين اوت ٿي ڪهڪي ڳيا. نيٺ روڳو ايسو اوتته هيڪلو ريو ان ڏوشي اوتا هومئي اوپي تئي. ⑩ تئيون ايسو اونين اوپو ان ڏوشي نته ڪيڏو: ”پائي، اي بدائي ڪيال ڳيا؟ ڪي تون مانه سزا ڏيڏا رو ڦينصلو ڪيئنه ئي نه ڏيڏو؟“ ⑪ تئيون ڏوشي ڪيڏو: ”جي، ڪيئنه ئي نئين.“

پسئه ايسو اوتا نته ڪيڏو: ”ان مارو ڦينصلو پن ام سئه. هون پن تارا ڪرل ڏوه رئي سزا تون نته نتي ڏيتو پن ماڻهي ڏيونه. هوته زا، ان آڙ ٿي لين وڙي ڪيڏي ڏوه مت ڪري.“

ايسُو دنيا هارُو سوجهرو ٿين منكون ننه هاس رو مارڳ ٺيڪارڻه

⑫ زئيون ايسُو وڙي منكون ننه شيڪاروا مڏيو، تسيون اوئه ڪيڏو: ”هُون دنيا رون منكون هارُو سوجهرو سون. جيو ماري واتون مانه وٺو او ڪيڏي اندارا ڀر نئين وٺه، پڻ اوئا ننه او سوجهرو زڙشي جيا ٿي هميش رو جيون زڙنه.“ ⑬ تيام فريسي پالتي ري منڪي اوئا ننه ڪيڏو: ”تون پلنه ام ڪنه، پڻ زئيون پيزا ٿارئي هاڪ پريا واڙا نٿي، تو ٿارا ڪيڏا ٿي ڪئين ٿاپتي نٿي جي ٿارئي وات هاسي سنه.“

⑭ پڻ ايسُو اوئون ننه اي جواب ڏيڏو: ”هُون پلنه هيڪلو آپرا پارام هاڪ پرونه، تويي پڻ مون ڪن ٿاپتي سنه جي مارئي پرل هاڪ هاسي سنه، ڪم تو مون ننه ڪهر سنه جي هون ڪيت ٿي آيوه، ان ڪيال زائونه ريو. تمون ننه هايا رئي ڪهر هوٺ، تو تمون ننه پڻ ٿاپتي ٿت. پڻ تمون ننه تو ڪهر ئي نٿي جي هون ڪيت ٿي آيوه، ان ڪيال زائونه ريو. ⑮ تمي روڳا منڪون ري سوچ پرموٺه ٿينصلا ڪروه، پڻ هون آپ آپرا پاها ٿي ڪيا رو ٿينصلو نٿي ڪرتو.“

⑯ پڻ زئيون هون نيا ڪرونه، تسيون مارا ٿينصلا هاسا سنه، ڪم تو هون هيڪلو نيا نٿي ڪرتو. پڻ هون ان او جيئنه مون ننه ميليوه، امي هي ٿي پيڙا ٿين نيا ڪرونه. ⑰ تمارا آپرا شاستر موئين پڻ موسي رون لڪل حڪمون موئين اي لڪل سنه جي پيئون منڪون ري پرل هاڪ ٿي هاس رئي ٿاپتي ٿنه.“ ⑱ هون هيڪ هون سون، جيو آپرا پارام هاڪ پرونه، ان پيزو مارئي هاڪ پريا واڙو مارو پاپ سنه، جيئنه مون ننه ميليوه.“

⑲ تيام او ايسُو ٿي پونسوا مڏيا: ”ٿارو پاپ ڪيه؟“ تو ايسُو اوئون ننه وڙندئي ڏيڏئي: ”تمي نڪو مون ننه اوڙڪوه، نڪو مارا پاپ ننه اوڙڪوه. جي تمي مون ننه اوڙڪوت، تو مارا پاپ ننه پڻ اوڙڪوت.“

⑳ ايسُو هائي واتون پڳوون را گهر موئين شيڪاروتون اوئا ماڳ ڪيڏي،

جيئن ته ڏون ھارو پيئي راکل هتي. توهي پڻ اوتائو نه ڪيئن ئي نه زھاليو، ڪم تو هزون اوتائو رو زھلایا رو توڻو نتو آيو.

ايسو اُپرا هُوڙي مانھ مريا را پارام ان آڪاش موئين پڳوون ڪن زايا را پارام ڪئھ

21 ايسو وڙي يھودي ڌرم رون آڳيوونون نه ڪيڏو: ”هون زائونھ پرو، ان تمي مون نه ڳوتشو. پڻ تمون نه ڏوهون رئي ماڻهي نئين زڙنه، ان تمي امرام مري زاشو. جيئن ته هون زائونھ، اوتنه تمي آوي نئي هڪتا.“

22 تيام آڳيوون آبت ۾ هڪا پيزا نه ڪيو مڏيا: ”اي آڳهات ڪرشي، ڪي؟ اي ڪم ام ڪئھ؟ جيئن ته هون زائونھ، اوتنه تمي آوي نئي هڪتا. اي وات ڪيڏا رو ڪي مطلب سئھ؟“

23 پڻ ايسو اوتون نه ڪيتو ريو: ”تمي ايئا ڏنيا را سو، پڻ هون آڪاش رو سون. تمي ڏنيا ري سوچ پرموئنه ووھ، پڻ هون ڏنيا ري سوچ پرموئنه نئي ويتو.“ 24 مئين تمون نه همئنه ڪيڏو تو جي تمون نه ماڻهي نئين زڙنه ان تمي همرام مري زاشو. جي تمي ماري پرل ھاڪ پرموئنه يقين نئين ڪرو جي هاس ۾ هون ڪوڻ سون، تو پڪئي وات سئھ جي تمي ماڻهي ليڏا وڳر مري زاشو.“ 25 تيام او ايسو ٿي پونسوا مڏيا: ”ئون ڪوڻ سئھ؟“ تو ايسو اوتون نه ڪيڏو: ”شروع ٿي لين هون تمون نه همپراوونھ ريو جي هون ڪوڻ سون، ان توهي تمي پونسوه ريا؟“ 26 مون ڪن گهڻي ايوي واتون سئھ جيون را پارام هون تمون ٿي بولي هڪونھ، ان جيون ري ڪري هون تمارو نيا ڪرين تمون نه ڏوهاري ڪري هڪونھ. پڻ هون روڳي اوتائو ري واتون ڪرونھ جيئن ته مون نه ميليوه. او هاسو سئھ، ان جي واتون مئين اوتائو ٿي هومپريھ، روڳي هائي واتون هون ڏنيا رون منڪون نه ڪونھ.“

27 هونھ او منڪ تها هزمتا جي ايسو پڳوون رو ڏيڪرو سئھ ان او اُپرا ڀاپ

پڳوونَ را پارام ٻولڻه ريو. ②8 تيام ايسو ڪيڏو: ”زڙيون تمي مون منڪ ذات را ڏيڪرا نڻه اونسو ساڙشو، تڙيون تمون نڻه ڪٻر پڙشي جي هاس ۾ هون ڪوڻ سون. ان تمون نڻه ايڻا رڻي پڻ ڪٻر پڙشي جي هون آڀرا پاها ٿي ڪڻين نڻي ڪرتو، پڻ جي واتون مارڻه ٻاپ پڳوونَ مون نڻه شيڪاڙيه، اُو هون ڪرونه. ②9 مارو ٻاپ جيڻڻه مون نڻه ميليوه، اُو مون پيڙو سڻه. اُوڻه مون نڻه هيڪلو نه ساڏيو، ڪم تو هون اُو ڪوم هميش ڪرتو ريونه جيا اُوڻا نڻه وڻڻه.“

③0 زڙيون ايسو هائي واتون ڪرتوت ريو، تڙيون گهڻي يهودي منڪي يقين ڪريو جي اُو پڳوونَ رو ڏيڪرو سڻه.

جيا هاسا من ٿي ايسو مانه وشواس راکڻه اُو ڏوهون را قوضا ٿي سڻي زانڻه

③1 تيام ايسو اوتون يهوديون نڻه ام ڪيڏو، جيڻي اُوڻا ري واتون مانه يقين ڪريو تو: ”جي تمي ماري واتون مانه ويتا ريو، تو تمي هاس ۾ مارا شيلا سو. ③2 ان هيون نمونڻه تمون نڻه هاس رڻي ڪٻر پڙشي، ان هاس مانه وڍا ٿي تمي ڳلومي ٿي آزاد ٿيشو.“

③3 تيا مانه اوتني ايسو نڻه ڪيڏو: ”امي تو ابراهيم را اولاد سون، ان امي ڪيڏي ڳلوم نڻي ٿيا. تو پسڻه تمي ڪم ڪوه ريا جي تمي آزاد ٿيشو؟“

③4 تيا مانه ايسو اوتون نڻه ڪيڏو: ”هون تمون نڻه هاس ٿي هاس ڪونڻه: جي ڪوڻي ڏوه ڪرڻه، اُو زوڻڻه ڏوهون رو ڳلوم ٿين ڏوهون را قوضام سڻه.“

③5 هون ڳلوم ڏيڻي را گهر رو پاتي نڻي، تيام اُوڻا رو ڏيڻي را گهر مانه ڪڻين حق نڻي. پڻ ڏيڻي را ڏيڪرا رو آڀرا ٻاپ را گهر مانه پورو حق سڻه ان اُو هميش هُڏي آڀرا ٻاپ ري گهري رڻه. ③6 تيام، جي هون پڳوونَ رو ڏيڪرو ٿين تمون نڻه ڏوهون ري ڳلومي ٿي آزاد ڪرين پڳوونَ را گهر موڻين ريا رو حق ڏيونڻه، تو پسڻه تمي هاس ۾ آزاد ٿيشو. ③7 مون نڻه تو ڪٻر سڻه جي تمي ابراهيم را

اولاد سو. توهي پڻ ٽمي مون نئه نمو ماريا هارو ڪروه، ڪم تو ٽمي ماري واتون نٿي مونتا. (38) جي ڪئين مئين آڀرا ٻاپ ڪن ڏيکيوه، اوترا را پارام هون تمون نئه همپڙاونه. پڻ اوترا را ايوزا ۾ ٽمي ابراهيم جيوو ڪوم نئين، پڻ جيا را ٽمي اولاد سو، اوترا رو ڪيڏل ڪوم ڪروه.

(39) پڻ اوترا ايسو نئه اي جواب ڏيڏو: ”امي تو ابراهيم را اولاد سون.“ تو ايسو اوتون نئه ڪيڏو: ”جي ٽمي ابراهيم را هاسا اولاد هونوت، تو ٽمي ابراهيم جيوو ڪوم ڪروت. (40) مئين تمون نئه او هاسي واتون همپڙاويه جي مئين پڳوون ٿي هومپڙي، پڻ ٽمي مون نئه نمو ماريا رٿي ڪوشش ڪروه ريا. ابراهيم تو هيوو ڪوم نتو ڪريو. (41) ٽمي ابراهيم جيوو نئين، پڻ جيا را ٽمي اولاد سو، اوترا جيوو ڪوم ٽمي ڪروه.“

تو اوترا ايسو نئه ڪيڏو: ”امي تو حروم را اولاد نٿي، ان امي پڙا ڪيا رو ڪيڏو نٿي مونتا، روڳو امارا ٻاپ پڳوون رو ڪيڏو مونونه.“ (42) تو ايسو اوتون نئه ڪيڏو: ”جي پڳوون تمارو ٻاپ هونت تو ٽمي مون ٿي پريم راکوت، ڪم تو هون پڳوون ٿي تيوه، ان پڳوون ڪن ٿي آيوه. هون آڀري مرضي ٿي نٿي آيو پڻ پڳوون مون نئه ميليوه. (43) ٽمي ماري واتون ڪم نٿي هزمتا؟ ٽمي تيام نٿي هزمتا ڪم تو ٽمي آپ ماري واتون هزمتا جيوو نٿي. (44) تمارو ٻاپ پڳوون رو دشمن شيطون سئه. ٽمي اوترا را اولاد سو، ان ٽمي آڀرا ٻاپ شيطون رٿي مرضي ڪشي ٿي پورئي ڪروه. او شروع ٿي لين ڪون ڪرايا وڙو سئه ان هاس را پاها رو نٿي، ڪم تو اوترا موئين هاس سئه ٿي نئين. زئيون او ڪوڙ ٻولئه، تئيون او پورا شونق ٿي ڪوڙ ٻولئه، ڪم تو او آپ ڪوڙو سئه ان ڪوڙ رٿي مان تين روڳو ڪوڙ ٿي ڪوڙ ٻولئه. (45) پڻ هون هاس ٻولونه، تيام ٽمي مارئي وات نٿي مونتا. (46) تمون موئين ٿي ڪون مارو ڏوه ڪاڏهه؟ زئيون هون هاس ٻولونه ريو، تو پسته ٽمي مارئي وات ڪم نٿي مونتا؟ (47) جيو پڳوون را پاها رو سئه او پڳوون ري واتون مونئه. ٽمي تيام نٿي مونتا ڪم تو ٽمي پڳوون را پاها را نٿي.“

ايسُو آب ننه ابراهيم تي موتو ڪين شيڪارڙهه جي او پڳوون را زم هميش تي سئ

48) تيا مانه يهودي منڪي ايسُو ننه ڪيتو: "امي نيڪ نتي ڪيتا ڪي؟ تون نيچ سامري قوم رو سئ ان تون ننه پوت سوتل سئ."

49) تو ايسُو جواب ڏيتو: "مون ننه پوت سوتل نتي، هون تو مارا باب رو مون راکونه. پڻ تمي مارو مون نئين پڻ ماري پيعزتي ڪروه. 50) هون تو آپرا وڪوڻ ڪراووا نتي ڪرتو، پڻ پيزو هيڪ سئ جي مارا وڪوڻ ڪراووا ڪرئ، ان او منڪون رو نيا ڪريا واڙو سئ. 51) هون تمون ننه هاس ئي هاس ڪونه: جي ڪوئي ماري واتون مانه وئ، تو او هميش هودي نئين مرئ."

52) تيا مانه يهودي اوتا ننه ڪيتو: "هونه امون ننه پڪي ڪاتري تيه جي تون ننه پوت سوتل سئ. ابراهيم تو مري گيو ان پڳوون رو نياپو ڏيڏا واڙا پڻ مري گيا. پڻ تون ڪئ ريو: 'جي ڪوئي ماري واتون مانه وئ، تو او هميش هودي نئين مرئ.' 53) تون آب ننه امارا ڏاڏا ابراهيم تي موتو هزمئ ڪي؟ او تو مري گيو ان پڳوون رو نياپو ڏيڏا واڙا پڻ مري گيا. تون آپرا آب ننه ڪي هزمئ؟"

54) ايسُو اوئون ننه وڙندي ڏيڏي: "جي هون آب آپرا وڪوڻ ڪراوت، تو مارا وڪوڻ ڪين نه تئ، پڻ جيو مارا وڪوڻ ڪراوت او مارو باب پڳوون سئ. تمي تو پلئ ام ڪوه ريا جي 'امي پڳوون رو ڪيتو مونونه،' 55) پڻ تمي تو اوتا ننه اوڙڪتا ئي نتي. پڻ هون اوتا ننه اوڙڪونه. جي هون ام ڪونت: 'هون پڳوون ننه نتي اوڙڪتو،' تو هون تمون جيوو ڪوڙو تئ. پڻ هون اوتا ننه اوڙڪونه ان اوتا رو ڪيتو مونونه. 56) تمارو ڏاڏو ابراهيم ايڏا وات مانه ڪش ٿيو جي او مارا دنيا ۾ آيا رو ڏي پاڙشي. ان اوئ پاڙيو ان ڪش ٿيو."

57) تيام يهودي ايسُو ننه ڪيتو: "تون هرون پنجاه سالون رو ئي نتي، ان

تئين ابراهيم ننه ڏيکيوه ڪي؟" (58) تو ايسو اوتون ننه ڪيتو: "هون تمون ننه هاس ئي هاس ڪونه: ابراهيم را پيدا ٿيا ٿي مور شروع ٿي لين هون سون." (59) تيام اي وات هومپزين جي ايسو آپ ننه پڳوون هرڪو ڪرڻ، اوتني ايسو ننه نمو ماريا هارو پوڻا اوپاڙيا، پڻ ايسو هتائين پڳوون را گهر ٿي نيهري ڳيو.

ايسو هڪا زايا زلميا اونڌا ننه هازو هورو ڪرڻه

9 ① ايسو زاتوت ريو تو اوتنا ننه هڪ منڪ ڏيڪيام آيو جي زايو زلميو اونڌو هتو. ② تئين شيلي ايسو ٿي پونسيو: "گرو جي، اي منڪ ڪيا را ڏوه ري ڪري اونڌو زلميو؟ اوتنا را آهرا ڏوه ري ڪري ڪا اوتنا را مان پاپ را ڏوه ري ڪري؟" ③ تو ايسو وڙنڌي ڏيڏي: "نڪو آهرا ڏوه ري ڪري، نڪو مان پاپ را ڏوه ري ڪري اي اونڌو زلميو. پڻ اي منڪ تيام اونڌو زلميو زم

ايتا رنه هازو هورو ٿيا ٿي پڳوون را ڪوم ساوا ڏيڪائڻه. ④ زئين هودِي ڏي سته تئين هودِي آهشه اوتنا را ڪوم ڪروو ڪپنه جيئسه مون ننه ميليوه. پڻ رات پڙيا واڙي سته زئين ڪوئي منڪ ڪوم نئين ڪري هڪنه. ⑤ زئين هودِي هون ڏنيا ۾ سون تئين هودِي هون ڏنيا هارو سوجهرو سون.

⑥ هم ڪين ايسو زمي مانه ٿوڪيو ان ٿوڪ ۾ ماڻهي پلاڙين اونڌا ري اونڪيون مانه سوپڙي. ⑦ پسته ايسو اونڌا ننه ڪيتو: "تون زا، ان زائين سلوٿام نومي تڙاو موئين اونڪيون ڏو." هونه سلوٿام رو مطلب سته ميلل.

تيام اونڌو ڳيو ان زائين اونڪيون ڏوئي، ان هازو هورو تين ڏيڪتو ڏيڪتو پاسو آيو رو. ⑧ هونه هائي هازو ٿيل منڪ اڳي پنتو. تيام اوتنا را پاڙوشي ان او منڪ جيئي اوتنا ننه پنتون پاڙيو تو، او ڪيو ماڏيا: "اي او هاڳي منڪ نٿي ڪي؟ جيرو اڳي پيهين پنتو." ⑨ ڪوڪ ڪيتات ريا جي "هوڻه، اي او رو او

سٺه " ان ڪوڪ ڪيتات ريا " نانا، اوثا جيوو پيزو ڪوڪ سٺه. " پڻ اُو منڪ آپ ڪيتو ريو جي " هُون اُورو اُو سون. " ⑩ تيام منڪي اوثا ٿي پُونسيو: " تو پسنه ٿاري اونڪيون ڪم ڪرين هازي ٿي ڪيه؟ " ⑪ تو اوثه وڙنڌي ڏيڏي: " اُو منڪ جيا نئه ايسو ڪنه، اوثه ماڻهي پلاڙين ماري اونڪيون مانه سوپڙي ان مون نئه ڪيڏو جي سلوٿام نومي تراو مانه زائين اونڪيون ڏو. تيام هون ڪيو، اونڪيون ڏوئي ان هون زووا مڏيو. " ⑫ تيون اوثي هازا ٿيل منڪ نئه پُونسيو: " اُو منڪ ڪيه؟ " تو اوثه ڪيڏو: " ڪو، ڪه نئين. "

فريسي پالتي را منڪ اونڌا را هازا ٿيا را پارام ڪه پازڻه

⑬ تيون جيو اڳي اونڌو هتو، منڪ اوثا نئه فريسي پالتي واڙون ڪن تيڙي ڪيا. ⑭ هون اُو ڏي جيا مانه ايسو ماڻهي پلاڙي ٿي ان اونڌا ري اونڪيون هازي ڪري ٿي اُو پويتر ڏي هتو، جيا مانه يهودي ڌرم پرموٽه ڪوئي پڻ ڪوم نٿو ڪروو. ⑮ تيام فريسي پالتي ري منڪي پڻ اوثا منڪ ٿي پُونسيو: " تون ڪم ڪرين زووا مڏيو؟ " تو اوثه اوثون نئه ڪيڏو: " اوثه منڪ ماريون اونڪيون مانه ماڻهي سوپڙي، ان مئين زائين اونڪيون ڏوئي ان همئنه ڏيڪي هڪونه، بش. " ⑯ تيام فريسي پالتي را ڪئينڪ منڪ ايسو را پارام ڪيو مڏيا: " اُو منڪ پڳوون را پاها ٿي نٿي آيو، ڪم تو پويتر ڏي رو ڪوم ڪرين پڳوون رو حڪم ٿوڙهه. " پڻ اوثون موئين ٿي ڪئينڪ پيزي ڪيڏو: " جي اُو منڪ ڏوهاري هوت تو هيو پرسا ڪم ڪرين ڏيڪاڙي هڪت؟ " هم اوثون موئين ڦوٽ پڙي. ⑰ تيام اوثي وڙي پيزي وار هازا ٿيل منڪ ٿي پُونسيو: " اوثه ٿاري اونڪيون اُوگهاڙي. هون تون آپ اوثا را پارام ڪي ڪنه؟ " اوثه ڪيڏو: " اُو پڳوون رو نياپو ڏيڏا واڙو سٺه. "

⑱ پڻ يهودي ڌرم ري اڳيون هنجي نٿو مونيو جي هاڻي منڪ اڳي اونڌو هتو ان وڙي ڏيڪو مڏيوه، تيام اوثي هازا ٿيل منڪ را مان پاپ نئه آپ ڪن

١٩) اوتيا منڪ را مان ٻاپ ٿي پونسو: ”ڪي اي تمارو ڏيڪرو سٺ، جيا را پارام تمي ڪوه ريا، جي زاو زلميو اونڌو هتو؟ تو پسته همئنه ڪم ڪرين ڏيڪي هڪه؟“

٢٠) تيام اوتا رنه مان ٻاپ وڙندي ڏيڏي: ”امي تو اوڙڪونه ريا جي اي امارو ڏيڪرو سٺ، ان اي اونڌو زلميو تو. ٢١) پڻ همئنه ڪم ڪرين ڏيڪي هڪه ان ڪيئنه ايئا ري اونڪيون اوگهاڙيه، امون ننه هايا را پارام ڪئين ڪهر ٿي. تمي آپ ايئا ٿي پونسو. اي موتو سٺ ان اي آپ را پارام همپڙاوي هڪه.“

٢٢) اوتا رنه مان ٻاپ هم ڪيڏو ڪم تو او يهودي ڌرم رون آڳيونون ٿي پيئاتا تا، ڪم تو آڳيونون آپت موئين اڳي اي ڦينصلو ڪريو تو، ”جي ڪوئي منڪ ايسو ننه پڳوون رو سونڊل پچايا واڙو ڪريست ڪيشي، تو اوتا ننه نات ٻارو ڪرشون.“ ٢٣) هايا وات ري ڪري اوتا رنه مان ٻاپ ڪيڏو تو جي ”اي موتو سٺ. ايئا ٿي پونسو.“

٢٤) تيام فريسي پالتي واڙي وڙي پيزي وار اوتا منڪ ننه آپ ڪن آيا رو ڪيڏو، جيو اڳي اونڌو هتو، ان اوتا ننه ڪيڏو: ”پڳوون رو هون ڪائين هون هون هاس ٻول، امون ننه تو ڪهر سٺ جي او منڪ ڏوهاري سٺ.“ ٢٥) تيام هارنه ٿيل منڪ جواب ڏيڏو: ”مون ننه ايئا رئي ڪئين ڪهر ٿي ٿي جي او ڏوهاري سٺ ڪا نا. مون ننه روڳيئي ايئا وات رئي ڪهر سٺ جي هون هتو اونڌو، ان همئنه هون زوئي هڪونه.“ ٢٦) تيام فريسيئي اوتا ٿي پونسو: ”اوتو تون ننه ڪي ڪريو؟ اوتو ڪم ڪرين ٿاري اونڪيون اوگهاڙي؟“ ٢٧) تو اوتو وڙندي ڏيڏي: ”مئين تمون ننه اڳي ڪيڏو تو، پڻ تمي ماري وات ننه ڪون ٿي نه ڏيڏو. تمي ڪم وڙي هومپڙوا ڪروه ريا؟ تمي پڻ اوتا را شيلا ٿيو ڪروه ڪي؟“ ٢٨) تيا مانه فريسيئي ايئا ننه پڙاتا ڏين ڪيڏو: ”تون تو اوتا رو شيلو سٺ، امي تو موسي ري لڪل واتون مانه وونه.“ ٢٩) امون ننه ڪهر سٺ جي پڳوون موسي ٿي واتون ڪري تي، پڻ اوتا منڪ را پارام امون ننه ڪهر ٿي ٿي جي او ڪيٽ ٿي آيوه.“

③0 تو هازته ٿيل منڪ اوتون نته جهاپ ڏيندو: ”وا، اي تو هيروني رٿي وات سٺه. اوتھ ماري اونڪيون اُگهاڙي ان توڻي تمون نته ڪهر ٿي ٺٽي جي او ڪيٽ ٿي آيوه! ③1 امون شينشاريون نته تو ڪهر سٺه جي پڳوون ڏوهاري منڪ رو هاڏ ٺٽي هومپڙتو. پڻ پڳوون اوتا رو هاڏ هومپڙتو جي پڳوون رو مون راکڻه ان اوتا ري مرضي مانه وٺه. ③2 ڏنيا را شروع ٿي لين اي وات ڪيڏي هومپڙيام ٺٽي اوتڻي جي ڪٽڪ ڪياڪ زايا زلميا اونڌا ري اونڪيون اُگهاڙي هونته. ③3 هونته جي او منڪ پڳوون را پاها ٿي اول نه هونته، تو او ڪئين نه ڪري هڪٿت.“

③4 تيا مانه فريسيئي اوتا نته ڪيتو: ”ئون تو زايو زلميو ڏوهاري سٺه، ان ئون امون نته شيڪاڙوا ڪرڻو ڪي؟“ پسته فريسيئي اوتا منڪ نته ڌرم ٿي ڪاڍين نات ٻارو ڪريو پرو.

ايسو فريسيون رو اي ٺوه ڪاڍنه جي او هاس ٿي اونڪيون مپشين وٺه

③5 زئيون ايسو نته ڪهر پڙڻي جي اوتا منڪ نته نات ٿي ٻارو ڪاڍيوه پرو، تو ايسو اوتا نته ڳوتين هات ڪريو ان اوتا ٿي پونسيو: ”ڪي ئون منڪ ذات را ڏيڪرا مانه وشواس راکڻه؟“ ③6 تو اوتھ وڙنڏي ڏيڏي: ”ساڏو جي، مون نته ڪو او ڪون سٺه، زم هون اوتا مانه وشواس اوڻي هڪون.“ ③7 تو ايسو اوتا نته ڪيتو: ”تئين اوتا نته ڏيڪيوه، او هون سون جي ئون ٿي ٻولونھ ريو.“ ③8 تو اوتھ ڪيتو: ”پريو، هون تمون مانه وشواس راکونھ.“ ان اوتھ ايسو ري پڳي پڙين اوتا رٿي پوزا ڪرڻي. ③9 تو ايسو ڪيتو: ”هون نيا ڪريا هارو ايتا ڏنيا ۾ آيوه، زم اونڌا منڪ ڏيڪي هڪه، پڻ جيا ڏيڪي پاڙين هاس نته ٺٽي مونته، او اونڌون را زم رته.“

④0 فريسي پالڻي را ڪئينڪ منڪ ايسو ڪن اويآ تا. ايسو رٿي اي وات هومپڙين اوتڻي ڪيتو: ”امي پڻ اونڌا سون ڪي؟“ ④1 تو ايسو اوتون نته ڪيتو:

”جي ٽمي هاس ۾ اونڌا هونٽ ان ڏيکي نه هڪوت، تو اي تمارو ڏوه نه ٿت
 جي ٽمي هاس نه نٿي مونتا. پڻ ٽمي تو ڪوه ريا جي امي اونڌا نٿي، توئي
 هاس ٿي ٽمي اونڪيون ميشين ووه ريا. تيام ٽمي ڏوهاري سو.“

ايسو ناٿوڪا تراڙ رو مثال ٿين شيڪاڙهه

جي او وشواسي منڌري رو پچايا واڙو ان همپاڙ ڪريا واڙو سٺ

10 ① ”هون تمون نه هاس ئي هاس ڪونه: جيو ڪوئي ريون را واڙا
 موئين زهونپا ٿي نٿي پيهتو، پڻ پيزا ڪياڪ پاها ٿي مانه سڙين موئين
 پيهته، تو او منڪ سور ان ڌاڙيل سٺه. ② جيو زهونپا ٿي موئين زانه، او ريون
 رو ڌراڙ سٺه. ③ اوئا هارو سوڪيڏار زهونپو اوگهاڙهه، ان ريون اوئا رو هاڙ
 هومپڙهه، او آپري ريون نه نوم لين هاڙ ڏهه ان اوئون نه باري لي زانه.“

④ زئيون او آپري ٻڌي ريديون ٻاري ڪاڍڻه تئيون او آپ ريديون مور مور وئھ ان ريديون اوئا لار لار وئھ، ڪم تو ريديون اوئا رو هاڏ اوڙڪڻھ. ⑤ پڻ ريديون ائيندا منڪ وونھڙ موڙگي نئين وئھ پڻ اوئا ٿي پڙڪشي ان پاڳي زاشي، ڪم تو او ائيندا رو هاڏ نٿي اوڙڪتي.

⑥ ايسو هائي مثال اوئون نئھ همپڙايو پڻ اوئي هزميو ئي نئين جي ايسو را ڪيڏا رو مطلب ڪي سئھ.

⑦ تيام ايسو وڙي ڪيڏو: ”هون تمون نئھ هاس ئي هاس ڪونھ: ريديون هارو زهونپو هون سون. ⑧ زتا ڪوڙا منڪ مون مور اڳيون تين آياھ، او ٻڌائي سورون ان ڌاڙيوالون جيوا سئھ، پڻ زم ريديون سور رو هاڏ نٿي هومپڙتي، تم ماري منڪي اوئون اڳيونون ري ڪوڙي واتون نه موني. ⑨ هون آپ زهونپو سون. زم ريديون زهونپا ٿي واڙا موئين زائھ ان ڪترا ٿي پچي زائھ، ان موئين ٻارو او زاو ڪرئھ ان اوئون نئھ سارو زڙئھ، تم جيو منڪ مون مانھ وشواس راکئھ، او پڳوون ري سزا ٿي پچي زاشي ان اوئا نئھ تارن زڙشي. ⑩ سور روڳو ايئا هارو اوئھ زم سورئي ڪرئھ، مارئھ ان ڪتم ڪرئھ. پڻ هون تو ايئا هارو آيوھ، زم منڪون نئھ ايئا حياتي ۾ هڪ زڙئھ ان تيا ڪيڙ هميش رو جيون پڻ زڙئھ.

⑪ هون نائوڪا ڌراڙ جيوو سون. نائوڪو ڌراڙ ريديون نئھ پچايا هارو آپرو جيو ڏئھ. ⑫ جيو منڪ سرومٿي لين ريديون سارئھ ان آپ ريديون رو ڏئي نٿي، او زئيون نار نئھ او تو ڏيڪئھ تئيون او ريديون نئھ ساڏين پاڳي زائھ. ان پسنھ نار ڪئينڪ ريديون نئھ ڦٽئھ ان پيزيون ٻڌيون نئھ وينڪي نوڪئھ. ⑬ سرومٿي واڙو منڪ تيام پاڳئھ ڪم تو او روڳو آپرو ڦائيندو سوچئھ، ان ريديون رئي ڪئين پروا نٿي ڪرتو.

⑭ هون نائوڪا ڌراڙ جيوو سون. ڌراڙ آپريون ريديون نئھ اوڙڪئھ ان ريديون اوئا نئھ اوڙڪئھ. هيوئھ نمونئھ هون مارون آپرون منڪون نئھ اوڙڪونھ، ان مارا منڪ مون نئھ اوڙڪئھ، ⑮ زم پڳوون مارو ٻاپ مون نئھ اوڙڪئھ ان هون مارا

ٻاڻ ڀڳوون نٿه اوزڪونھ. ان زم ڌراڙ آڀريون ريون ھارو آڀرو جيو ڏٺھ، تم ھون مارو جيو منڪون نٿه ڀڄايا ھارو ڏيونھ. ①6 ان ماري ڀڙي ريون پڻ سٺه جي ايٺا واڙا ري نٿي. مارٺھ اوئون نٿه پڻ ضرور تيڙا ووه. او پڻ مارو ھاڏ ھومپڙشي ان پستھ ھيڪ ولھر ان ھيڪ ڌراڙ ٿيشي.

①7 ايٺا وات ري ڪري ڀڳوون مارو ٻاڻ مون ٿي پريم ڪرڻھ جي ھون مارو جيو ڏيونھ، ان ھيوئھ نمونئھ ھون وڙي جيوتو ٿيھ. ①8 ڪوئي مارو جيو مون ٿي نٿي ڪوھتو، پڻ ھون آڀري مرضي ٿي مارو جيو ڏيونھ. مون نٿه آڀرو جيو ڏيڏا رٿي اڪتيارٿي سٺھ، ان مون نٿه وڙي جيوتو ٿيا رٿي اڪتيارٿي پڻ سٺھ. ھم ڪريا رو حڪم مارٺھ ٻاڻ مون نٿه ڏيڏوھ.

①9 ھايون واتون ري ڪري يھوديون موئين وڙي ڦوٽ پڙئي. ②0 اوئون موئين ٿي گھڻا منڪ ڪيتات ريا: ”ايٺا نٿه پوت سونتيوھ ان اي گونڏو ٿين وائيڙي واتون ڪرڻھ ريو. تمي ايٺا ري واتون ڪم ھومپڙوھ ريا؟“ ②1 پڻ ڀڙا منڪ ڪيتات ريا: ”ايٺا نٿه تو پوت سونتل نٿي. پوت سونتل منڪ ھيوي واتون ڪم ڪرين ڪري ھڪئھ؟ ان ايئھ تو اونڌا ري اونڪيون اوگھاڙي. پوت ري ڪڙا ٿي ڪوئي ھم ڪري ھڪئھ ڪي؟“

يھودي ڌرم را اڳيون وڙي ايسو نٺھ نمو ماروا ڪرڻھ

②2 ٿيون ڏيون رٿي پرڀ اوئي، جيا نٿه يروشلم شھر ۾ ڀڳوون را گھر نٿه وڙي پويتر ڪريا ري ياد ۾ مناوتا. او شيئاڙا را ڏي ھتا. ②3 ان ايسو ڀڳوون را گھر موئين سليمون نومي ڍاڙيا ھيٺ ويتوت ريو. ②4 تيام يھودي ڌرم را اڳيون اوئا ري چوڌاري ڦري آوين ڪيا مڏيا: ”ئون ڪتي وار امارو ھاڏ را ڪيھ؟ جي ئون ڀڳوون رو سونڊل ڀڄايا واڙو ڪريست سٺھ، تو امون نٿه چتو چتو ڪئھ پرو.“ ②5 ايسو اوئون نٿه وڙندي ڏيڏي: ”مئين تمون نٿه اڳي ڪيڏو تو، پڻ تمي مارئي وات نٿي مونتا. جيا ڪوم ھون مارا ٻاڻ را ڪيڏا ٿي ڪرونھ، او آپ

٢٦) پڻ ٽي هاڻي وات ٽي مونتا ڪم تو ٽي مارون منڪون موٽيليا ٽي. ٢٧) زم رڍيون آڀرا ڌراڙ رو هاڙ اوڙڪڻه ان اوٽا رو مونته، تم مارا منڪ ماري واتون مونته. ان هون اوٽون نته اوڙڪونھ، ان او مون وونهز وٺه. ٢٨) هون اوٽون نته هميش رو جيون ڏيونھ، اوٽون رو هميش رو موت ڪيڏي نئين ته. او ماري همپاڙ ۾ ريشي، ان ڪوئي اوٽون نته مون ٽي ڪوهشي نئين. ٢٩) مارو باپ جيئته اوٽون نته ماري همپاڙ ۾ ڏيڏاه، او ٻڌون ٽي موتو سه، ان باپ ري همپاڙ ٽي ڪوئي اوٽون نته ڪوهي ٽي هڪتو. ٣٠) هون ان مارو باپ پڳوون هيڪ را هيڪ سون.

٣١) تئيون يهودي ڌرم ري آڳيووني ايسو نته نمو ماريا هارو وڙي پوٽا اوپاڙيا. ٣٢) تيا مانھ ايسو اوٽون نته ڪيتو: ”مئين تمون نته باپ را پاها ٽي گهٽا نائوڪا ڪوم ڪرين ڏيڪاڙياھ. هايون موٽين ٽي ڪيا ڪوم ري ڪري ٽي مون نته پوٽا هئين ماروا ڪروھ؟“ ٣٣) آڳيووني اوٽا نته وڙنڏي ڏيڏي: ”ڪياڪ نائوڪا ڪوم ري ڪري نئين، پڻ ايٿا وات ري ڪري امي ٽون نته پوٽا هئين ماروا ڪرونھ جي تئين پڳوون رٿي پيعزتي ڪرئيه ڪم تو ٽون منڪ تين آپ نته پڳوون هرڪو ڪرئھ.“

٣٤) ايسو اوٽون نته جواب ڏيتو: ”تمارا شاستر موٽين پڳوون رٿي ڪيڏل اي وات لڪل ٽي ڪي؟“

مئين ڪيڏو جي ٽي آڳيوون مون پڳوون را زم سو.

٣٥) ايئته شاستر ۾ پڳوون آپ اوٽون منڪون نته ام ڪئھ، جيون نته اوٽه نياپو ڏين آڀرا ڪوم مانھ راڪيا تا، جي او پڳوون جيوا سه. ان شاستر تو هميش هاسو سه. ٣٦) هون مون نته پڳوون باپ آڀري شيوا هارو سونڊيوھ ان دنيا ۾ ميليھ. تو پسته زئون مئين ڪيڏوھ جي هون پڳوون رو ڏيڪرو سون، تو ٽي ڪم ڪوھ ريا جي هون پڳوون رٿي پيعزتي ڪرونھ؟ ٣٧) جي هون مارا باپ را ڪيڏل ڪوم نه ڪرتو هوٽون، تو پلته مارئي وات مت مونو. ٣٨) ان پلته مارا

ڪيڏا ري ڪري ماري وات مت مونو. پڻ زئيون هون پڳوون را ڪيڏل ڪوم ڪرونه ريو، تو گهٽ ۾ گهٽ مارون ڪومون نئه زوئين ماري وات مونو، زم تمون نئه ڪهر پڙئه ان هميش ڪهر هونه جي مارو همد پڳوون پاپ ٿي سئه ان پڳوون پاپ رو همد مون ٿي سئه.

39 تيام اوني وڙي ايسو نئه زهالوا ڪريو، پڻ او اوتون رون هاتون ٿي

نپهري گيو.

40 تيون ايسو ڀردن ذريا پار ڪرين اونا ماڳ گيو جيئنه شروع ۾ يوحنا پويتر سنون ڏيتو. ان ايسو اوتنه زائين ريو. 41 ان اونا ڪن گهٽا منڪ آيا، ان او آهت ۾ ڪيو مڏيا: ”يوحنا تو ڪوئي پرسو نتو ڏيڪاڙيو، پڻ جي واتون يوحنا ايٺا منڪ را پارام ڪيڏي تي، او ٻڌي هاسي سئه.“ 42 ان اوتنه گهٽي منڪي ايسو مانو وشواس اوٿيو.

ايسو را دوست لعزر رو موت

11 1 هونه هڪ لعزر نومي منڪ هتو، جيو موندو هتو. او يهوديه صويا را بيت عنياه گوم رو هتو، جيئنه ٻائي مريم ان اونا رٿي بين مارتا ريتي. 2 هائي مريم او رٿي او سئه جيئنه تيا ڪيڙ پريو ايسو رون پڳون مانو عطر نوميو ان آپرون مٿونازون ٿي اوتون نئه پونھيا، ان هائي لعزر نومي منڪ جيو موندو هتو مريم رو پائي هتو.

3 تيام بيئي پيني ايسو نئه اي نياپو ڏي ميليو: ”پريو، تمارو دوست موندو سئه.“ 4 زئيون ايسو نئه هائي نياپو زڙيو، تو اوتنه ڪيڏو: ”ايٺا پيماري رو نتيجو موت نئين ٿه، پڻ اي پيماري تيام آويه جي پڳوون را وڪون ٿه، ان ايٺا پيماري ري ڪري مون پڳوون را ڏيڪرا رو مون ساوو ٿه.“

5 هونه ايسو مارتا ان اونا ري بين ٿي ان لعزر ٿي گهٽو پريم ڪرتو.

6 توڻي پڻ زئيون اونا نئه ڪهر پڙئي جي لعزر موندو سئه، تيون او پيا بي ڏي

بيت عنياہ

اوت رو اوت ريو. ⑦ ان پسنه تيا ڪيتر اوتھ آپرون شيلون ننه ڪيڏو: ”هالو، هوئھ آبي يهوديه صوپا موئين وڙي پاسا هالون.“ ⑧ شيلي اوتھ ننه ڪيڏو: ”گرو جي، ڪال رنه ڏي اوتھ را منڪ تمون ننه پوئون ٿي ماروا ڪرتات ريا، تو پسنه تمي اوتھه همئنه ڪم زائوه ريا؟“

⑨ ايسو وڙندي ڏيڏي: ”ڏي ڀر سوجهرا را ٻارنه ڪلاڪ سهه نا؟ جي ڪوئي ڏي رو وئھ او نئين آڪڙنه، ڪم تو او سوجهرا ڀر پاڙشي. ⑩ پڻ جي ڪوئي رات رو اندارا ڀر وئھ او آڪڙين پڙشي، ڪم تو اوتھ ڪن سوجهرو سهه ٿي نئين. هيونھ نمونھ مارو موت رو ٿوئو هزون نه آيو، ان زئيون هوڏي هون دنيا ڀر سون، تئيون هوڏي مارنه پڳوون رو ڪوم ڪرووه.“ ⑪ تيا ڪيتر ايسو شيلون ننه وڌارنه ڪيڏو: ”آپتو دوست لعزر اونگهائي گيوھ، پڻ هون اوتھ ننه زگاڙيا هارو زائونه ريو.“ ⑫ تيام شيلي اوتھ ننه ڪيڏو: ”پريو، جي او اونگهائي گيوھ، تو پسنه او نيڪ ٿي زاشي.“

⑬ هوئھ ايسو زئيون ڪيڏو جي لعزر اونگهائي گيوھ، تو اوتھ رو مطلب هتو

جي اُو مري گيوه. پڻ شيلي هزميو جي اُو رُوڳو اُونگه را پارام ٻولڻه ريو. ⑭ تيام ايسُو اُوئون ننه چتو ڪيڏو: ”لعزر تو مري گيوه. ⑮ ان تمون هارُو ڪرين هُون ڪُش سون جي هُون اُوڻه نٿو، ڪم تو هُوڻه تمارو يقين وڌارڻه پڪو ٿيشي. پڻ هُوڻه هالو، اُوڻا ڪن هالون.“ ⑯ تيام توما جيا ننه پيللاڙيو پڻ ڪيتا، اُوڻه پيزون شيلون ننه ڪيڏو: ”هالو، آبي پڻ هالون زم ايسُو پيڙا مراثون.“

ايسُو جيوي اوناڙيا وازو ان هميش رو جيون ڏيڏا وازو سڻه

⑰ زئيون ايسُو بيت عنياه گوم ڏوڪڙو پُوڳيو، تئيون اُوڻا ننه ڪهر پڙئي جي لعزر رو لاش مقوم موئين پوريا ننه چار ڏي ٿي گياه. ⑱ هُوڻه بيت عنياه گوم يروشلم شهر ٿي ڏوڪڙو هتو، لڳ پڳ هڪا گائو رو پنڌ هتو. ⑲ ان يهودي قوم را گهڻا منڪ يروشلم ٿي مارتا ان مريم ڪن اُوئون را پاڻي ري لوڪاسار هارُو آيا تا.

⑳ زئيون مارتا هومپڙيو جي ايسُو آوڻه ريو، تو اُو گوم ٿي ٻارئي نيهرين اُوڻا ننه مڙوا گهڻي، پڻ مريم گهري پيڻي رئي. ㉑ تئيون مارتا ايسُو ننه ڪيڏو: ”پريُو جي، جي تم ايتنه هونوت، تو مارو پاڻي نه مرڻت. ㉒ توني پڻ هنجي مون ننه ڪا ترئي سڻه جي جنين ڪئين تم پڳوون ٿي مونڳوه، اُو پڳوون تمون هارُو ڪرشي.“ ㉓ ايسُو اُوڻا ننه ڪيڏو: ”تارو پاڻي وڙي جيو تو ٿيشي.“ ㉔ تو مارتا اُوڻا ننه ڪيڏو: ”مون ننه ايتا رئي ڪهر سڻه جي اُو وڙي جيو تو ٿيشي زئيون دنيا ري پچاڙي را ڏي مانه پڳوون ٻڌون منڪون ننه جيوي اوناڙشي.“ ㉕ تئيون ايسُو ڪيڏو: ”جيوي اوناڙيا وازو ان جيون ڏيڏا وازو هُون سون. جيو مون مانه وشواس راکهه، اُو پلڻه مري زانه، توني پڻ اُو جيو تو ريشي. ㉖ هر هڪ منڪ جيو جيو تو سڻه ان مون مانه وشواس راکهه اُو هميش هارُو ڪيڏي نئين مرڻه، پڻ اُوڻا ننه هميش رو جيون زڙشي. ڪي تون ايتا وات مانه يقين ڪرڻه؟“ ㉗ تئيون مارتا ڪيڏو: ”هوڻه پريُو، هُون وشواس راکونه جي تم

پڳوونَ را سُونِڊل پڇايا واڙا ڪريست سو، ان پڳوونَ را ڏيڪرا سو، جيا را ڏنيا ۾ آيا را پارام شاستر ۾ اڳي لڪل سته.

ايسو منڪون ننه ٿيل ڏڪون ري ڪري روئو

28 هم ڪينَ مارتا ايسو ڪن ٿي گهڻي پرڻي ان آڀري گهري زائينَ آڀري بينَ مريمَ ننه سونڀي ماڻ اي وات ڪرينَ تيزاوي جي: ”گرو جي ايئشه آيا، ان ٿون ننه هاڙ ڪرڻه ريا.“ 29 مريمَ اي هومپڙينَ هتمارڻي اُونينَ ايسو ڪن گهڻي. 30 ايسو هزون گوم موئين نٿو آيو، پڻ اوت رو اوت اوپو تو جيئشه مارتا اونا ٿي مڙي ٿي. 31 تيام او يهودي منڪ جي مريمَ ري گهري لوڪاسار هارو آيا تا، زئيون اوني زويو جي مريمَ هتمارڻي اُونينَ گهڻي پرڻي، ٿيون او پڻ اونا لار لار گيا، ڪم تو او سوچتا تا جي مريمَ لعزر را مقوم مانه پار لينَ روبا هارو زائو رڻي. 32 زئيون مريمَ ايسو ڪن اوني، ٿيون ايسو ننه زوئينَ اونا ري پڳي پڙي هئي ان اونا ننه ڪيڏو: ”پريو جي، تمي ايئشه هوٿو، تو مارو پائي نه مرٿ.“ 33 زئيون ايسو اونا ننه روتڻي ڏيڪي ان اونا پيڙا اول يهوديون ننه روتون ڏيڪيا، تو ايسو ننه من ۾ گهڻو ڏڪ ٿيو. 34 ان اوئو پونسيو: ”او مقوم ڪيه سته جيئشه تمي اونا ننه راڪيوه؟“ تو اوني ايسو ننه ڪيڏو: ”سادو جي، تمي آپ هالينَ زوئو.“ 35 ٿيون ايسو رويو پرو. 36 تيام يهوديئي ڪيڏو: ”زوئو، اي اونا ٿي ڪتو گهڻو پريمَ راڪتو!“ 37 پڻ اوئون موئين ٿي ڪئينڪ منڪي ڪيڏو: ”ايئشه اونا اونڌا ري اونڪيون اوگهاڙي تي، تو پسنه ايئا ننه مريا ٿي ڪم نه پڇايو؟“

ايسو لعزر ننه جيوتو ڪرڻه

38 تيام ايسو من ۾ وڙي گهڻو ڏڪي ٿيو ان اونا مقوم مانه آيو. هوئو مقوم يونثيرا جيوو هتو، ان اونا را مونيا مانه موٽي شيبير آڏي ڏيڏل هتڻي. 39 تيام ايسو ڪيڏو: ”شيبير ننه هيڪنه پاهنه ڪرو.“ تو مرل منڪ ري بينَ مارتا، جيئي

اوتنه اول هتئي، ايسو ننه ڪيٽو: ”پرڻو، هونءِ اوتنا رو لاش تو گهندائي وڙيو هوشي، ڪم تو آڙ چارمو ڏي سٺه.“ (40) پڻ ايسو اوتنا ننه ڪيٽو: ”مئين تون ننه ام نتو ڪيٽو ڪي؟ جي تون وشواس راکيه، تو تون پڳوون رڻي ڪڙا پاڙيه.“ (41) پسته منڪي اوتنا شپير ننه پاهنه ڪرڻي پرڻي. تتيون ايسو آڪاش هومو زوئين پڳوون ٿي ام پراٿنا ڪرڻي: ”او ٻا، هون تمارو ٿورو مونونءِ جي تمي مارو هاڏ هومپڙيوه.“ (42) مون ننه تو ڪبر سٺه جي تمي هميش مارڻي هومپڙيوه. پڻ هون آهنه پاهنه اوپل ايئون گهئون منڪون هارو هم ڪونه ريو، زم او يقين ڪرڻه جي تمي مون ننه ميليوه.“

(43) هم ڪين ايسو اوتومئو ڪيٽو: ”او لعزر، ٻارو نيهرې آوا!“ (44) تيا مانءِ او منڪ جيو مڙي گپو تو، او جيوتو تين مقوم ٿي ٻارو نيهرې آيو. اوتنا رون هاتون پڳون مانءِ هوڙ ننه قابو راکيا هارو پاتا ٻونڌل هتا، ان اوتنا را ماتا مانءِ لوگهڙو وينتوڙل هتو. تيام ايسو منڪون ننه ڪيٽو: ”ايئا ننه سوڙو پرو.“

يهوديون رڻي ڌرمي پنچائيت ايسو ننه نغو ماريا رو ڦينصلو ڪرڻه

(متي 5:1-26، مرقس 1:14-2، لوقا 2:1-22، يُوحنا 11:45-53)

(45) تيام جيا يهودي منڪ مريم ڪن لوڪاسار هارو اول هتا، ان جيئي زيوو جي ايسو ڪي ڪريوه، اوئون موئين ٿي گهڻي منڪي هايا وات ري ڪري ايسو مانءِ وشواس اوڻيو. (46) پڻ اوئون موئين ٿي ڪئينڪ منڪ فريسي پالڻي رون منڪون ڪن گيا، ان اوئون ننه ٻڌڻي وات ڪرڻي جي ايسو ڪي ڪي ڪريوه.

(47) تيام يهودي قوم ري موئي پوزارڻي ان فريسي پالڻي ري منڪي آپرڻي ڌرمي پنچائيت پيڙڻي ڪرڻي ان ڪيٽو: ”هونءِ آبي ڪي ڪرئون؟ ڪم تو هائي منڪ گهڻا پرسا ڏيڪاڙڻه ريو.“ (48) جي آبي اوتنا ننه همروم ويوا ڏيون، تو ٻڌائي منڪ اوتنا مانءِ وشواس اوڻي. ان پسته آپون مانءِ جيئي رومي حڪومت سٺه، او

آپريئي قوز ميلين نه رُوگو پڳوون رو گهر کتم ڪرشي پڻ آپريئي قوم نه پڻ کتم ڪرشي پريئي.“ (49) تهيون ڌرمي پنچائيت موئين ٿي هيڪم ڪائيفا نومي منڪ جيو اوتا وڪت ۾ مُڪ پوزاري هتو، اوتنه اوتون نه ڪيڏو: ”تمي هاو ڪئين نٿي هزمتا. (50) تمون نه اتڪئي ڪهر ٿي نٿي پرتي ڪي؟ آپتو قائيدو تو ايئا ۾ سته جي آپريئي يهودي قوم هارو هيڪ منڪ مري زانه زم پورئي قوم پچي زانه.“

(51) هوتنه زهيون اوتنه هائي وات ڪيڏي تهي، تهيون اوتا رو ڪيال اي هتو جي او آپرا پاها ٿي هائي صلاح ڏنو ريو. پڻ هاس ۾ اوتا وڪت رو مُڪ پوزاري هوتون اوتنه پڳوون را پاها ٿي نياپو ڏيڏو تو، جي ايسو يهودي قوم نه پچايا هارو آپرو جيو ڏيشي. (52) ان ايسو نه رُوگو يهودي قوم هارو پڻ ٻڌيون قومون رون منڪون هارو آپرو جيو ڏيڏو، زم جيا ڌار ڌار منڪ پڳوون آپرا ٻار ٿيا هارو سونديا تا، اوتون ٻڌون نه ايسو هيڪا توڙام پيڙا ڪرته.

(53) تيام مُڪ پوزاري را ڪيڏا پرموتنه اوتا توڙا ٿي لين يهوديون ري ڌرمي پنچائيت ايسو نه نمو ماريا هارو نا نايا. (54) هايا وات ري ڪري ايسو تيا ڪيڙ آپرون يهودي منڪون وسا ساوتنه ڍاڙنه نتو ويتو. پڻ اوت ٿي نيهرين اوتا علاقا ۾ گيو جيو رڻ ڏوڪڙو سته، ان افرائيم نومي شهر ۾ زائين آپرون شيلون پيڙو ريو مڏيو.

(55) تهيون يهودي ڌرم رئي پاشڪا نومي پرڀ ڏوڪڙي آويي. ان پاراڙي را گهڻا منڪ پرڀ مور يروشلم شهر موئين گيا، زم پرڀ منايا هارو پويتر تيا رئي سونت لسه. (56) او منڪ ايسو رئي وات زوئين ايل اول لوڻا واڙتا تا، ان پڳوون را گهر ۾ اويين هيڪا پيڙا نه ڪيتات ريا: ”تمارو ڪي ڪيال سته؟ هوتنه او پرڀ مانه آوشي ڪا نئين اوتنه؟“

(57) هوتنه موتي پوزاريئي ان فريسي پالتي ري منڪي اي حڪم ڪاڍيو تو، جي ڪياڪ منڪ نه ايئا وات رئي ڪهر هوتنه جي ايسو ڪيه سته، تو اوتا رته اوتون نه ڪهر ڏيوو، زم او ايسو نه زهالي هڪم.

مريم ايسو را مون ۾ اوتا رون پگون مانه عطر هته

(متي 26:13-6، مرقس 14:3-9، يوحنا 1:12-8)

12 ① پسته ايسو، پاشڪا نومي پرې مانه زايا هارو، پرې ٿي سوئون ڏيئون مور بيت عنياه گوم موئين آيو، جيئنه لعزر نومي منڪ ريتو جيا ننه ايسو جيو تو ڪريو تو. ② تيام اوتنه اوتا گوم ري منڪي ايسو را مون ۾ ڏاوت ڏيڏئي. ڏاوت ۾ مارٽا شيوا ساڪري ڪرتييت رئي، ان لعزر پيزون ڏاوتون پيزو هتو، جيا ايسو پيزا روئي ڪاڏا هارو رواز پرموتنه ڪوئي وروئا آڏا هوتل هتا. ③ تيون مريم اڌ شير جتاماسي نومي وڻ رو هاسو ان مونگهو عطر لين ايسو ننه مون ڏيڏا هارو اوتا ري پگوئيي زائين اوتا رون پگون مانه نوميو پرو، ان آرون مٿونازون ٿي اوتا رون پگون ننه پونهيا. عطر رئي ڪشيو ٻڌا گهر ۾ پڪري گئي.

④ پڻ يهوداه اسڪريوتي جيو ايسو رون شيلون موئين ٿي هيڪ هتو ان جيئنه تيا ڪيڙ ايسو ننه زهلايو، اوتنه ڪيڏو: ⑤ ”هائي عطر ڪم نه ويسيو ان اوتا را پيها گريهون ننه ڪم وراوي نه ڏيڏا؟ هائي عطر ويسٽ تو پرنه هزار روييا زڙت.“ ⑥ اوتنه هم تيام نتو ڪيڏو جي او گريهون رو ڪيال راکتو، پڻ تيام ڪيڏو تو ڪم تو او آپ سور هتو، ان جيا پيها منڪ ايسو ان شيلون ننه ڏون ۾ ڏيتا، او پيها اوتا رنه حواله پئوئا ۾ هوئتا، ان او هايون پيهاون موئين ٿي آپ هارو سورئي ڪرتو.

⑦ تيون ايسو يهوداه ننه ڪيڏو: ”ايئا ٻائي رئي گلا مت ڪر! ايئا رنه اي عطر هنگريام پگون رئي مرضي هتي، زم مارنه مريا مور اي مون ننه مقوم موئين پوريا ري تياري ۾ مون مانه نومنه. ⑧ گريپ تو هميش تمون ڪن هوشي، پڻ هون هميش تمون ڪن نئين هوئون.“

موتنا پُوزاري لعزر نٺُ مراووا ڪرڻه

⑨ اللهِي گهڻون يهوديون نٺه ڪهر پڙئي جي ايسُو بيت عنيا ه گوم ۾ سٺه، ان اُو اوتنه آيا. اُو نه زُوگو ايسُو ري ڪري آيا، پڻ لعزر نٺه پڻ زووا آيا، جيا نٺه ايسُو جيو تو ڪريو تو. ⑩ تيام موتي پُوزاري ايت ۾ ڦينصلو ڪريو جي اُو لعزر نٺه پڻ مراوتنه، ⑪ ڪم تو اوتنا ري ڪري گهڻا يهودي اوتون نٺه ساڏين ايسُو وونهز ويتات ريا ان يقين ڪرتات ريا جي اُو پڳوون رو سونيدل پچايا واڙو ڪريست سٺه.

ايسُو يزوشلم شهر موئين اوتنه

ان گهڻا منڪ اوتنا نٺه پڳوون رو سونيدل پچايا واڙو ڪريست موئين اوتنا را وڪون ڪرڻه

(مٿي 11-1:21، مرقس 11-1:11، لوقا 40-28:19، يُوحنا 19-12:12)

⑫ پيزنه ڏي اُو گهڻا منڪ جيا زاترو ٿين پرپ منايا هارُو يزوشلم شهر موئين آيا تا، زٿيون اوتني هومپڙيو جي ايسُو ايتنه اوتنه ريو، ⑬ تٿيون اوتني ايسُو را مون ۾ ڪزيون ري ڏاڙڪي ليڏي ان اوتنا رو اَوڪار ڪريا هارُو شهر ٿي پارا نيهريا. اُو ايسُو رٿي جئي ام پولوتات ريا:

”جئي جئي! ايسُو رٿي جئي!

ايشور رو اشيرواڏ ايتا مانه هون

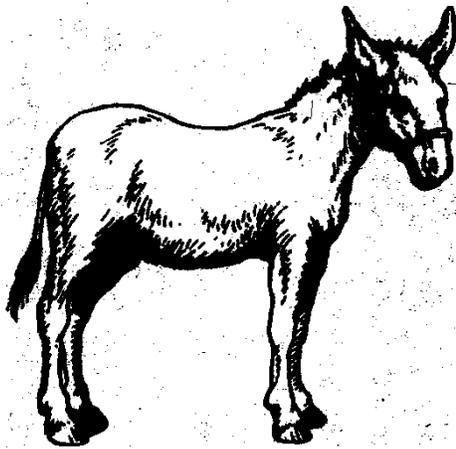
جيو ايشور را پاها ٿي اوتنه!

اسرائيلي قوم را پادشا رٿي جئي هون!

⑭ ايسُو هيڪ گڏيڙي رو وشيرو هات ڪريو تو، ان اوتنا مانه سڙين اوتوت

ريو، زم شاستر موئين لڪل سٺه:

⑮ ”پيشائو مت، يزوشلم رون منڪون!

زوئو، تمارو پاڌشا آوئو ريو.

گڏيڙي را وشيرا مانه سڙين آوئو ريو.

16 آوئو توئنه ايسو را شيلا اي واتون نه

هزميا، جي ايسو هم ڪريا ٿي آپ نه پڳوون

رو سونيل پچايا واڙو ڪريست ڏيڪاڙه ريو. پڻ

پسئه تيا ڪيڙ، زئيون پڳوون ايسو نه آڪاش

۾ آڀرا مون ۾ ليڏو، تئيون اوئون نه همپريو جي هائي واتون پڳوون را سونيل

پچايا واڙا را پارام اڳي شاستر ۾ لڪل هتي، ان هائي ٻڌي امريم ايسو مانه

پوري ٿي گهي.

17 هونءَ جيا گهٽا منڪ ايسو پيڙا هتا زئيون آوئو لعزر نه مقوم ٿي نيهريا

هارو هاڏ ڪريو تو ان اوئا نه جيوتو ڪريو تو، او ٻڌائي منڪ هايا وات رٿي

هاڪ پرين همپڙاوتا ريا. 18 ان تيا ري ڪري هائي زاتروئون رو موتو ٿوڙو ايسو

رو آوڪار ڪريا هارو نيهريو، ڪم تو اوئي هومپڙيو تو جي ايسو هائي پرسو

ڏيڪاڙيوه. 19 تيام فريسي پالتي ري منڪي آبت ۾ ڪيڏو: ”وات ساوئي سئه

جي آپون نه ڪئين نٿي وٽو. زوئو، ٻڌائي منڪ اوئا وونهڙ وونهڙ ويوا مڏياها!“

ايسو ڪڻڪ را ٿوئا رو مثال ڏين ڌاري قوم واڙون نه شيڪاڙه

جي او ٻڌون منڪون نه پچايا هارو آڀرو جيوتو ڏيشي

20 جيا زاترو يروشلم شهر موئين پڳوون رٿي پوزا ڪروا پرڀ مانه اول هتا، او

رُوگا يهودي نٿا پڻ اوئون موئين ٿي ڪئينڪ ڌاري قوم واڙا پڻ هتا. 21 تيام او

ڌاري قوم واڙا منڪ فلپس ڪن آيا، جيو گليل صوپا را بيت صيدا شهر رو هتو،

ان اوئا رٿي منت ڪرين ڪيڏو: ”ساب، امي ايسو ٿي مڙوا ڪرونه. ميرپونئي

ڪرين امون نه ايسو ٿي مڙاوو.“ 22 تيام فلپس اندرياس ڪن زائين ڪيڏو، ان

پسئه فلپس ان اندرياس پيئي زئي ايسو ڪن زائين وات ڪرئي.

②3 تٿيون ايسُو اوتون نٿه ڪيڏو: ”او توتو هونءِ آيوه رو، زٿيون مون منڪ ذات را ڏيڪرا رو مون ساوو ٿيشي. ②4 هون تمون نٿه هاس ئي هاس ڪونه: زٿيون هونءِ ڪڪ رو ڏوتو زمي موئين پڙين زوتنه مري نٿي زاتو، تٿيون هونءِ او روگو هيڪ هيڪلو ڏوتو رٿه. پڻ جي مري زائ، تو اوتائ ٿي گهٽا پيڙا ڏوتائ ٿه. هيونءِ نموننه مارنه پڻ مرووه زم گهٽون منڪون نٿه هميش رو جيون زڙنه. ②5 جيو آپرا جيو ٿي پريم ڪرئ، تو نيٺ اوتائ رو جيو گمائي زاشي. پڻ جيو ايٺا ڏنيا ۾ آپرا جيو ري ڪراپ ممتائون نٿه مارئ، تو اوتائ رو جيو پچي زاشي ان اوتائ نٿه هميش رو جيون زڙشي. ②6 جي ڪوئي مارئي شيوا ڪرئ، تو اوتائ رٿه مارا مارگ مانه وين مون وونهڙ اووو. ان جيئنه هون هونءِ، اوتنه مارو شيواڏاري پڻ هوشي. جي ڪوئي مارئي شيوا ڪرئ، تو مارو باپ پگيون اوتائ رو مون راکشي.“

ايسُو آپرا هونءِ مانه مريا را پارام همپڙاوتھ

②7 ”هونءِ مارو من آيا وازون ڏڪون ٿي پيٽائ، پڻ هون ڪي ڪون؟ هون پگيون ٿي اي منت ڪرون ڪي؟ او ٻا، مون نٿه آيا وازا ڏڪون را توتائ ٿي پچاوو. نا، هم تو نئين ڪرون، ڪم تو ايٺا توتائ هارو تو هون آيوه. ②8 او ٻا، تمي مارا موت ٿي آپرا وڪون ڪراوو!“

تٿيون آڪاش ٿي پگيون رو آواز آيو: ”تاري حياتي ٿي مارا وڪون ٿيا، ان وڙي تارا موت ٿي پڻ مارا وڪون ٿيشي.“

②9 جيا گهٽا منڪ اوتنه اوپل هتا اوتئ هائي آواز هومپڙين ڪيڏو: ”گڙ ٿيوه.“ پڻ پيڙي منڪي ڪيڏو: ”هيڪنه آڪاشي ڏوت هايا ٿي وات ڪريه.“

③0 تيا مانه ايسُو ڪيڏو: ”هائي آواز مون هارو نئين، پڻ تمون هارو ٿيوه.“

③1 همٿه او توتو سٺه زٿيون پگيون ڏنيا رون منڪون رو ڦينصلو ڪرين ڏوهون رٿي سزا ڏيشي، همٿه ايٺا ڏنيا رو مڪ شيطون آپرا راز ٿي ڪيڏي. ③2 ان

زئيون هُون اونسو سڙائين اينا دنيا تي زائيه پرو، تسيون هُون بتون منكون نئه آپ هوما توڻي ليه.

33 ايسو هائي وات آپرا موت را نمونا را پارام ڪيڏي تي. اوتا رو مطلب هتو جي او هوزي مانه سڙائين مري زاشي.

34 تيا مانه ٻڌي منڪي اوتا نئه ڪيڏو: ”امي شاستر موئين تي هومپڙيوه جي پڳوون رو سونڊل پچايا واڙو ڪريست هميش هُوڏي جيو تو ريشي. ان امي تو ام هزمونه ريا جي منڪ ذات رو هيكرو ان پچايا واڙو ڪريست هيك رو هيك سئ. تو پسته تمي ڪم ڪرين ڪوه ريا، جي هُون منڪ ذات رو ڏيڪرو اونسو سڙائين اينا دنيا تي زائيه پرو؟ جي منڪ ذات را ڏيڪرا رو مطلب ڪريست نئي، تو هايا رو ڪي مطلب سئ؟“

35 تيام ايسو اوتون نئه ڪيڏو: ”هزون توڙيڪ وار هُوڏي هُون سوجهرو ٿين تمون ڪن سون. زئيون هُوڏي هُون تمون ڪن سون، تسيون هُوڏي مارا سوجهرام آڳڙ ويتا ريو، متون اندارو تمون مانه آوي پڙئه. جيو اندارا ۾ وئ اوتا نئه ڪهر نئي هوڻي تي جي ڪيال زائيه ريو. 36 همئنه هُون تمون ڪن سوجهرو سون، تو تمي مون سوجهرا مانه يقين راڪو، زم تمي سوجهرا ۾ وُڍا واڙا ٿيو.“

گهڻا يهودي هاس تي اونڪيون ميسئه

ان ايسو مانه وشواس نئي اوڻنا

ايسو اي ٻڌي واتون ڪين اوت تي گيو پرو، ان اوتون تي هتائي گيو. 37 ايسو اوتون رئه روپرو اتا گهڻا پرسا ڏيڪارين ٿا پئي ڏيڏي جي او ڪون سئ، توڻي پڻ اوڻي ايسو مانه وشواس نه اوڻيو. 38 هم تيام ٿيو زم پڳوون رو نياپو ڏيڏا واڙا يسعياه رئي وات اوتون مانه هاسي ٿئ:

”او ايشور، امارا ڏيڏل نياپا مانه ڪيئنه يقين ڪريوه؟“

ان پريو رئي ڏيڪارل ڪرا ڪيئنه اوڙڪيئيه؟“

39) اُو منڪ پڳوون رنه ڪِلافِ ضِدِي هويا ري ڪري ايسُو مانه وِشواس اوڻي نه هڪيا، ڪم تو يسعياه اي پڻ ڪيڏو:

40) ”پڳوون اُوڻون ننه اُوڻون ري آپري مرضي مانه ساڏين

اُوڻون ننه اُوڻون را زم ٿيوا ڏيڏاه

ان اُوڻون ننه ضِدِي ٿيوا ڏيڏاه

نڪا اُو آپريون اونڪيون ٿي ڏيڪتت

ان آپرا من ٿي هزمثت

ان وڙين پڳوون ري وات مانه وٺت

ان پڳوون اُوڻون ننه پچاوٺت.

41) پڳوون يسعياه هومئي اڳي وات ساوڻي ڪرڻي ٿي جي پڙو ايسُو ڪتو

مون ان وڪوڻ رنه لائق سٺه. تيام يسعياه هائي واتون ڪيڏي زم وات ساوڻي ٿه

جي يهودي ايسُو مانه وِشواس ڪم نئين اوڻه.

42) توڻي پڻ يهوديون ري ڌرمي پنچائيت ري گهڻي منڪي ايسُو مانه يقين

ڪريو جي اُو پڳوون رو سونڊل پچايا واڙو ڪريست سٺه. پڻ اُو فريسي پالڻي

رون منڪون ٿي پيڻاتا تا. تيام اُوڻي آپرو وِشواس نه پاسيو، متون فريسي پالڻي

واڙا اُوڻون ننه ڌرم ٿي ڪاڏين نات ٻارا ڪرڻه. 43) اُوڻي پڳوون ٿي زڙل مون ننه

گهت هزميو ان منڪون ٿي زڙل مون ننه وڌارڻه هزميو.

ايسُو ري واتون نه موفيا واڙا آپ مانه سزا لئه

44) تيون ايسُو اوتومئا هاڏ ٿي ڪيڏو: ”جيو مون مانه وِشواس راکهه، اُو نه

رُوڳو مون مانه وِشواس راکهه، پڻ پڳوون مانه پڻ وِشواس راکهه جيئنه مون

ننه ميليوه. 45) ان جيو مون ننه ڏيڪهه، اُو پڳوون ننه ڏيڪهه، جيئنه مون ننه

ميليوه. 46) هون سوجهرو ٿين ڏنيا ۾ آيوه، زم جيو ڪوڻي مون مانه وِشواس

راڪهه، اُو اندارا ۾ نئين رنه. 47) جي ڪوڻي ماري واتون هومپڙهه، پڻ اُوڻون مانه

ويتو نٿي، تو هُون آپ اُوڻا نٿه سزا ڏيڏا رو ڦينصلو نٿي ڪرتو. ڪم تو هُون ڏنيا رُون منڪون نٿه سزا ڏيڏا رو ڦينصلو ڪريا هارُو نٿين، پڻ ڏنيا رُون منڪون نٿه پڇايا هارُو آيوه. (48) توڻي پڻ جيو مُون نٿه نٿي هونڪارتو ان ماري واتون نٿي مونتو، اُوڻا مانه سزا رو ڦينصلو ضرور ٿيشي. ڪم تو جيو وڃن مٿين همپڙايوه، اُوڻا وڃن نٿه نه مونيا ري ڪري، ڏنيا ري پڇاڙي ڀر نيا رٿه ڏي اُوڻا مانه سزا رو ڦينصلو ٿيشي. (49) ڪم تو هُون آڀرا پاها ٿي نٿي ٻوليو، پڻ مارٿه ٻاپ پڳوون جيتڻه مُون نٿه ميليوه، اُوڻه مُون نٿه حُڪم ڏيتوه جي مارٿه ڪي ڪيو ان ڪي همپڙاوو. (50) ان مُون نٿه ڪهر سٺه جي مارٿه پڳوون رو اي حُڪم مونيا ٿي منڪون نٿه هميش رو جيون زڙڻه. تيام جي ڪٿين هُون ڪونه، هُون همروم ڪونه، زم مارٿه ٻاپ مُون نٿه ڪيتوه.

ايسو اڪري وار شيلون پيزو روٽي ڪانه، زهلاڻه هُوڙي مانه مرڻه ان مقوم موئين پوراڻه

ايسو آڀرون شيلون را پڳ تويا ٿي شيڪاڙڻه
جي پورا پريم ٿي هڪا پيزا رٿي شيوا ڪرو

13 ① ايسو نٿه پاشڪا پرڀ مور ڪهر هٿي جي هُوڻه اُو توڻو آيوه رو، زئيون هُون اي ڏنيا ساڏين آڀرا ٻاپ پڳوون ڪن زائيه.

ايسو هميش آڀرون منڪون ٿي پريم ڪرتو آيو جيا ايڻا ڏنيا ڀر هتا، ان هُوڻه اُوڻه آڀرون منڪون ٿي اتو گهڻو پريم ڪريو جيا ٿي وڌارڻه پريم سٺه ٿي نٿين.

② ايسو ان اُوڻا را شيللا پيزا ٿين هونز رو پرڀ رو پوزن زمات ريا. شيطون اڳي شمعون اسڪريوتي را ڏيڪرا يهوداه را من ڀر اي ڪيال نوڪيو تو جي اُو ايسو نٿه زهلاوڻه. ③ ايسو نٿه ڪهر هٿي جي اُوڻا رٿه ٻاپ پڳوون ٻڌوڻي ڪٿين

اوثا را ڪيڏا ۾ راڪيوه، ان او پڳوون ڪن ٿي آيوه ان پڳوون ڪن زايا واڙو سٺه. ④ تيام اوئه ڪاڏا ٿي اونين آپرو ماٿليو پيرل گهنگهو اوتاريو، ان پسته توڻال لين ڪڙيون مانه پونڌيو. ⑤ ان تيا ڪيڙ پوڻي نونڙا ۾ نومين او آپرون شيلون را پڳ ڌووا مڏيو، ان ڪڙي پونڌل توڻال ٿي اوئون را پڳ پونهوا مڏيو. ⑥ زئيون نمپروار ايسو شمعون پطرس ڪن آيو، تئيون پطرس اوڻا نئه ڪيڏو: ”پريو، تمي مارا پڳ ڌوشو ڪي؟“ ⑦ تيا مانه ايسو اوڻا نئه ڪيڏو: ”اي جي هون ڪرونه ريو او ٿارا هزميا ۾ همئنه نٿي آوتو، پڻ تيا ڪيڙ ٿون نئه هزميام آوشي.“ ⑧ پڻ پطرس اوڻا نئه ڪيڏو: ”تمون نئه هڏن مارا پڳ ڪيڏي نئين ڌووا ڏيون.“ تيا مانه ايسو اوڻا نئه ڪيڏو: ”جي هون ٿارا پڳ نه ڌوئون، تو ٿارو مون ٿي ڪئين واسطو نئين هوئه.“ ⑨ تئيون شمعون پطرس اوڻا. نئه ڪيڏو: ”پريو، نه روڳا مارا پڳ ڌوئو، پڻ مارا هات ان مارو مونيو پڻ ڌوئو!“ ⑩ پڻ ايسو اوڻا نئه ڪيڏو: ”جيو اڳي جهيلل سئه اوڻا رئه روڳو پڳون نئه ڌويا رئي ضرورت سئه، پيزو ٻڌوئي صاف سئه. ان تمي تو صاف من را سو، پڻ ٻڌائي نئين.“ ⑪ ايسو نئه ڪپه هٿي جي اوڻا نئه زهلليا واڙو ڪون سئه، تيام اوئه ڪيڏو جي تمي ٻڌائي صاف من را نٿي.

⑫ پسته زئيون ايسو ٻڌون شيلون را پڳ ڌوئي ريو ان وڙي آپرو گهنگهو پيرين ڪاڏا هارو بينو هئو، تئيون شيلون نئه ڪيڏو: ”ڪي تمي هزموه ريا جي مئين تمون ٿي ڪي ڪريوه؟“ ⑬ تمي مون نئه گرو ان پريو ڪوه، ان تمي نيك ڪوه ڪم تو او هون سون. ⑭ تيام زئيون مئين تمارو پريو ان گرو ٿين تمارا پڳ ڌوياه، تو هيوئه نمونئه تمارئه پڻ هڪا پيزا رئي شيوا ساڪرئي ڪروو ڪپه. ⑮ ڪم تو مئين تمون نئه هڪ نمونو ڏيڏوه، زم جيوئه نمونئه مئين تمارئي شيوا ڪريه هيوئه نمونئه تمارئه پڻ ڪروو. ⑯ هون تمون نئه هاس ئي هاس ڪونه: ڳلوم آپرا ڌڻي ٿي موٽو نٿي، نڪو ميلل منڪ آپرا ميليا واڙا ٿي موٽو سئه. ⑰ تمي جي هائي واتون هزموه ان هايون مانه وينا ريوه، تو تمي

يا ڳواڙا سو.

⑱ هُون تمون ٻڌون را پارام نٿي ڪيتو. مُون نٿه ڪٻر سٺه جي مٿين ڪيون منڪون نٿه سُونڊياھ، تُوئي پڻ مٿين تمون ٻڌون نٿه سُونڊياھ زم اي شاستر رٿي وات پُورٿي تٺه:

’جيو مُون پيڙئي روٿي ڪاٺھ اُو مارو ويڙي ٿيوھ.

⑲ هُون تمون نٿه مور ٿي هائي وات همپڙاوونھ ريو، زم زئيون هم تٺه تٿيون تمي يقين ڪرو، جي هُون هاس ۾ ڪوڻ سون. ⑳ هُون تمون نٿه هاس ٿي هاس ڪونھ: جيو مارون ميلل منڪون نٿه هونڪارٺھ، اُو مُون نٿه هونڪارٺھ، ان جيو مُون نٿه هونڪارٺھ، اُو پڳوون نٿه هونڪارٺھ جيٺڻه مُون نٿه ميليوھ.“

ايسُو مور ٿي همپڙاوڻھ جي اُوٺا رو هيڪ شيلو اُوٺا نٺھ زهلاوشي

(متي 25-20:26، مرقس 17:14-21، لوقا 23-21:22، يُوحنا 30-21:13)

⑳ هائي واتون ڪيڏا ڪيڙ ايسُو من ۾ گهڻو ڏکي ٿيو، ان آڀرا من رٿي وات ساوٿي ڪرين ڪيڏو: ”هُون تمون نٿه هاس ٿي هاس ڪونھ، تمون موئين ٿي هيڪ زڻو مُون نٿه زهلاوشي.“ ㉑ تيا مانھ شيلو ٻڌائي هيڪا پيڙا هوما زووا مڏيا، ڪم تو اُوٺون نٿه ڪئين ٿي ڪٻر نٿي جي ايسُو ڪيا شيلو را پارام ٻولئھ ريو.

㉒ هُوئھ شيلون موئين ٿي هيڪ زڻو، جيو ايسُو رو پريمي شيلو هتو، اُو ايسُو رٺه پاهڻه پيڻو تو. ㉓ تيام شمعون پطرس هايا شيلو نٿه اشارو ڏيڏو جي اُو ايسُو ٿي پونسٺه جي اُو ڪيا شيلو را پارام ڪئھ ريو. ㉔ تيام هايتھ شيلو ايسُو را ڪون ۾ ڪين همروم ايسُو ٿي پونسيو: ”پرپُو، اُو شيلو ڪيو سٺه؟“ ㉕ تٿيون ايسُو اُوٺا نٿه وڙندڻي ڏيڏي: ”هُون جيا نٿه ٻٽڪو ٻوڙين ڏيھ، هائي اُو شيلو سٺه.“ تيام ايسُو روٿي رو ٻٽڪو ٻوڙين شمعون اسڪريوتي را ڏيڪرا يهوداه نٿه ڏيڏو پرو. ㉖ يهوداه اُو ٻٽڪو ليڏو رو، ان تٿيون شيطون اُوٺا را من ۾ گهر ڪري ڳيو. تيام ايسُو اُوٺا نٿه ڪيڏو: ”جي ٿارٺه ڪروو هونھ، اُو تون جلدي ڪر.“

②8 پڻ پيڙا ٻڌائي جيا ڪاڏا مانھ پيڙا هئا، اُوئون موئين ٿي ڪيا نٿه پڻ ڪهر
 نٿي جي ايسُو اُوئا نٿه ڪيو ڪوم ڪريا را پارام ڪنھ ريو. ②9 ڪوڪ سوچتات
 ريا جي ايسُو اُوئا نٿه ام ڪنھ ريو جي ”اُو شيمون ويساتو لٿه جي آپون نٿه
 پرڀ هارُو ڪپڻه“ ڪا ”ڪئينڪ پڻيها پگيون را نوم مانھ گريپون نٿه وراوي
 ڏنھ،“ ڪم تو پڻيھون رو بٽوئو يھوداه ڪن هتو. ③0 تڻيون يھوداه روئي رو پٽڪو
 لين جھت ۾ اوت ٿي ٻارو نيھري گيو، تڻه ٿوئڻه رات هتي.

ايسُو آپرون شيلون نٿه نوو حڪم ڏنھ

③1 تيام، زڻيون يھوداه گيو پرو، تڻيون ايسُو ڪيتو: ”هونھ مون منڪ ذات
 را ڏيڪرا رو مون ساوو ٿيوھ، ان ماري ڪري پگيون رو مون پڻ ساوو ٿيوھ.
 ③2 پگيون رو مون ماري ڪري ساوو ٿيوھ، تيام هونھ پگيون آپرا پاها ٿي مارو
 مون ساوو ڪرشي ان او مارو مون جلدي ۾ ساوو ڪرشي.
 ③3 مارون پريمي ڏيڪرون، هزون هون ٿوڙيڪ وار تمون پيڙو سون. تيا ڪيڙ
 تمي مون نٿه گوتشو، ان زم مئين اڳي يھودي ڌرم رون اڳيونون نٿه ڪيتو
 تو، تم هون همڻه همروم تمون نٿه ڪونھ جي جيئڻه هون زائونھ ريو اوتڻه تمي
 آوي نٿي هڪتا. ③4 هون تمون نٿه هيڪ نوو حڪم ڏيونھ جي تمي هيڪا پيڙا ٿي
 پريم ڪرو، زم مئين تمون ٿي پريم ڪريوھ، تم تمي پڻ هيڪا پيڙا ٿي پريم
 ڪرو. ③5 جي تمي آبت ۾ پريم راکوھ، تو ايئا ٿي ٻڌون منڪون نٿه ڪهر پڙشي
 جي تمي مارا شيلا سو.“

ايسُو مور ٿي همپڙاوتھ جي پطرس اُوئا نٿه ناڪارشي

(متي 35-31:26، مرقس 14-27:31، لوقا 22:31-34، يُوحنا 13:36-38)

③6 تڻيون شمعون پطرس ايسُو نٿه ڪيتو: ”پريُو، تمي ڪيئڻه زائوھ ريا؟“ ايسُو
 اُوئا نٿه وڙندڻي ڏيڏي: ”جيئڻه هون زائونھ ريو، اوتڻه تون همڻه مون وونھڙ

آوي نٿي هڪتو. پڻ تيا ڪيڙ تون مون وونهڙ آويه. ” (37) تو پطرس اوتائنه ڪيڏو: ” ڀرپو، همٿه هون تمون وونهڙ ڪم آوي نٿي هڪتو؟ هون تمون هارو آڀرو جيو ڏيڏا هارو تيار سون. ” (38) ايسو اوتائنه ڪيڏو: ” تو تون آڀرو جيو مون هارو ڏيڏا هارو تيار سته، ڀلا؟ پڻ هون تون نته هاس ئي هاس ڪونه: از رات ڪوڪڙا رته پونگ ڏيڏا مور تون ترڻ وار مون نته ناڪاريه. ”

ڀڳوون ري گهري زايا را مارڳ رو مثال

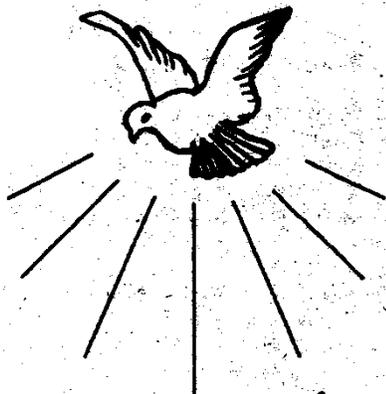
ڀڳوون ڪن آڪاش ۾ زايا هارو ايسو مانه وشواس راڪو

14 ① ” تمي آڀرا من ۾ ڏکي مت ٿيو. ڀڳوون مانه يقين راڪو ان مون مانه پڻ يقين راڪو. ” ② مارا ڀاپ ڀڳوون ري گهري ريا هارو گهڻو ماڳ سته. جي هم نه هونت تو هون تمون نته ضرور ڪنت، ڪم تو هون تمارنه اوتنه آيا هارو تيار ٿي ڪروا زائونه ريو. ③ ان زئيون اوتنه زائين هون تمون هارو تيار ٿي ڪري ريه، تئيون هون وڙي پاسو آويه ان تمون نته آپ پيڙا تيڙي زائيه، زم جيئنه هون هونيه اوتنه تمي پڻ هونو. ④ ان جيئنه هون زائونه ريو، اوت را مارڳ رٿي تمون نته ڪهر سته. ”

⑤ ” توما اوتائنه ڪيڏو: ” ڀرپو، امون نته ڪهر ئي نٿي جي تمي ڪيئنه زائوه ريا. تو پسنه امون نته ڪم ڪرين اوتنه زايا را مارڳ رٿي ڪهر هوشي؟ ” ⑥ ايسو اوتائنه ڪيڏو: ” مارڳ هون سون، هاس هون سون، ان جيون ڏيڏا وازو هون سون. مارا مارڳ مانه وڏا شوا ڪوئي ڀڳوون ڀاپ ڪن نٿي آوي هڪتو. ” ⑦ زون تمي مون نته اوڙڪوت جي هاس ۾ هون ڪون سون، تون تمي مارا ڀاپ نته پڻ اوڙڪوت. پڻ هون تمي اوڙڪي زاشو جي هون ڪون سون، ان اوتائنه ٿي لين تمي مارا ڀاپ نته پڻ اوڙڪشو، ان او تمون ڪن ساوو هوشي. ” ⑧ فلپس اوتائنه ڪيڏو: ” ڀرپو، امون نته ڀڳوون ڀاپ رو ڏرشن ڪراوو، تو هائي امون هارو گهڻو ئي سته. ” ⑨ ايسو اوتائنه ڪيڏو: ” هون تمون پيڙو اتا گهڻا ڏي ريوه، توئي پڻ

فيلس، تون مون نئه هاوژ نئي اوزکتو ڪي؟ جيئنه مون نئه ڏيکيوه اونه مارا پاپ پڳوون نئه پڻ ڏيکيوه ان پڳوون پاپ اونا ڪن ساوو سئه. تو پسئه تون ڪم ڪنه ريو جي امون نئه پڳوون پاپ رو ڌرشن ڪراوو؟ ⑩ تون اي وات نئي مونتهو ڪي، جي هون ان مارو پاپ پڳوون هيڪ را هيڪ سون؟ جي واتون هون تمون نئي ڪرونه، او واتون هون آپرا پاها نئي نئي ڪرتو. پڻ مارو پاپ پڳوون جيو مون موئين رئه، او مون نئي آپرا ڪوم ڪراوئه. ⑪ ماري وات مانه يقين ڪرو جي هون ان پاپ هيڪ را هيڪ سون. جي تمي مارا ڪيڏا نئي هائي وات نئي مونتهو تو گهٽ ۾ گهٽ مارون ڪرل ڪومون نئه زوئين ماري وات رو يقين ڪرو. ⑫ هون تمون نئه هاس ئي هاس ڪونه: جيو مون مانه وشواس راکنه، جيو ڪوم هون ڪرونه، تيو ڪوم او پڻ ڪرشي. ان او هيا نئي مونتهو ڪوم پڻ ڪرشي، ڪم تو هون آپرا پاپ ڪن زائونه ريو، ⑬ ان جيا هارو تمي ماري مرضي اوزڪين ان مارو نوم لين پراٿا ڪرشو او هون ڪريه، زم پڳوون پاپ رو مون مون ڏيڪرا ري ڪري ساوو ٿه. ⑭ جيا ڪيا هارو تمي ماري مرضي اوزڪين ان مارو نوم لين پراٿا ڪرشو، او هون ضرور ڪريه.

ايسنو پويتر آتما ميليا را پارام همپزاوئه

⑮ ”جي تمي مون نئي پريم راکوه، تو تمي مارون حڪمون مانه ویشو. ⑯ ان هون مارا پاپ پڳوون ڪن تماري پارت ڪريه، ان او تمون ڪن ماري جگا مانه پيزو هيڪ مدت ڪريا واڙو ميلشي، جيو هميش هوڏي تمون پيزو ريشي. ⑰ او مدت ڪريا

واڙو پويتر آتما سئه، جيو هاس رئي ڪهر ڏهه. ڪراپ دنيا را منڪ هيا نئه هونڪاري نئي هڪتا، ڪم تو او نڪو هيا نئه پاڙه نڪو هيا نئه اوزڪنه. پڻ تمي هيا نئه اوزڪوه ڪم تو او تماره پيله سئه ان تمارون منون ۾ گهر

ڪرين ريشي. ⑱ هُون تمون نئه سوريون پاڙون را زم هيڪلا نئين ساڏون، هُون تمون ڪن پاسو آويه. ⑲ توڙيڪ وار ڪيڙ ڏنيا را منڪ مُون نئه وڙي نئين پاڙه، پڻ تمي مُون نئه پاڙشو. ان ڪم تو هُون جيو تو سون، تيام تمون نئه پڻ جيون زڙشي. ⑳ اونه توڻه تمون نئه ڪپ پڙشي جي هُون ان مارو ٻاپ پڳيون هيڪ را هيڪ سون ان ڌار نٿي، ان تمي مُون ٿي ڌار نٿي، ان هُون تمون ٿي ڌار نٿي.

㉑ مُون ٿي پريم ڪريا رٿي ٿاڀيئي اي سئه جي منڪ مارا حڪم مونئه ان اوئون مانه وئ. ان جيو مُون ٿي پريم ڪرئ اوئا ٿي مارو ٻاپ پريم ڪرشي ان هُون پڻ اوئا ٿي پريم ڪريه، ان هُون اوئا ڪن ساو ٿيه.

㉒ يهوداه اسڪريوتي نئين پڻ پيڙه يهوداه نومي شيلئه ايسو نئه ڪيتو: ”پريو، هائي ڪم ڪرين ٿيشي جي تمي امون ڪن آپ نئه ساوا ڪرشو پڻ ڏنيا رون منڪون ڪن آپ نئه ساوا نئين ڪرو؟“

㉓ ايسو اوئا نئه وڙندي ڏيڏي: ”جي ڪوئي مُون ٿي پريم راکه، او ماري ڪيڏل واتون مانه ويشي، ان مارو ٻاپ اوئا ٿي پريم راکشي ان امي اوئا ڪن آوشون ان اوئا را من ۾ گهر ڪرشون. ㉔ پڻ جيو مُون ٿي پريم نٿي ڪرتو، او ماري واتون مانه نٿي ويتو. ان جي واتون تمي مُون ٿي هومپريه، او واتون مارا پاها ٿي نئين، پڻ مارا ٻاپ را پاها ٿي سئه جيئنه مُون نئه ميليوه.

㉕ هونه هُون تمون ڪن ٿي زائونه ريو، ان مئين آپرا زايا مور هائي واتون تمون ٿي ڪريه. ㉖ پڻ پويتر آتما، جيو تماري مدت ڪريا واڙو سئه جيا نئه پڳيون ٻاپ ماري ڪري ميلشي، او تمون نئه ٻڌي واتون شيڪاڙشي، ان جي ٻڌي واتون مئين تمون نئه همپراويه، او ٻڌي واتون تمون نئه ياڌ ڪراوشي.

㉗ هونه هُون زائونه ريو ان تمي هڪي ريو. هُون تمون نئه من ۾ مارو هڪ ڏيونه. زم ڏنيا را منڪ امهي هڪي ريا رو ڪئو، هم هُون نٿي ڪيتو، پڻ هُون هاس ۾ تمون نئه هڪ ڏيونه. تمي من ۾ ڏکي مت ٿيو نڪو پيئائو! ㉘ تمي ماري

ڪيڏل واتون همٿڻه هومپڙيه جي هُون زائونھ ريو ان وڙي پاسو تمون ڪن آويھ. جي تمي مُون ٿي پریم ڪروت، تو تمي ڪُش ٿيوت جي هُون مارا ٻاپ ڪن زائونھ ريو، ڪم تو مارو ٻاپ مُون ٿي موتو سٺھ ان اُونئا ڪن زاو مُون هارُو ڪُشي ان مُون رُئي وات سٺھ. ②9 مٿين تمون نٺھ هائي وات همٿڻه مور ٿي همپڙاويھ زم زئيون وات ٿيشي، تٿيون تمي يقين ڪرو، جي هُون هاس ۾ ڪوڻ سون.

③0 هُون هُون تمون ٿي وڌارڻه گهڻي واتون نٿين ڪرون، ڪم تو ايٺا ڏنيا رو مُڪ شيطون آوڻه ريو. اُونئا رو مُون مانھ ڪئين زور نٿي. ③1 پڻ جي ڪئين هُون ڪرونھ، اُو هُون تيام ڪرونھ زم ڏنيا رون منڪون نٺھ ڪهر پڙڻه جي هُون مارا ٻاپ ٿي پریم ڪرونھ ان زم مارڻه ٻاپ مُون نٺھ ڪريا رو ڪيڏوھ همروم هُون ڪرونھ. هُونه اُونو، ايت ٿي هالون.“

ايسٽو ڌراڪون ري ويل رو مثال ڏين شڪارڙه

جي رُوڳو اُونئا ٿي واسطو راڪيا ري ڪري هميش رو جيون زوڙه

15 ① ”هُون ڌراڪون رُئي هاسي ويل سون، ان مارو ٻاپ پڳوون ماڙي سٺھ. ② مارئي هر هيڪ تازڪئي جيا موئين ميوا نٿي ٿيٺا، پڳوون اُونئا نٺھ وائڻه پري. ان هر هيڪ تازڪئي جيا موئين ميوا ٿڻه، پڳوون اُونئا نٺھ سونڳازين صاف ڪرڻه، زم اُونئا موئين وڌارڻه ميوا ٿڻه. ③ تمي اڳي صاف من را سو، ڪم تو تمي ماري ڪيڏل واتون مونيه. ④ هُونه، زم مازو واسطو تمون ٿي سٺھ

ان هُون تمون ٿي ڌار نٿي، تم تمي مُون ٿي واسطو راڪتا ريو ان مُون ٿي ڌار مت ٿيا. ڪوئي تازڪئي ويل ٿي ڌار ٿين آڻوڪئي آڻ ميوا ڏي نٿي هڪٿي، پڻ رُوڳي زئيون ويل ۾ لاڳل سٺھ تٿيون اُونئا موئين ميوا

ٿڻ. هيونہ نمونہ جي تمارو واسطو مون ٿي نئين هونہ، تو تمون ٿي ڪئين
نائوڪا ڪوم نئين ٿڻ.

⑤ هون ويل سون ان تمي ٿاڙڪي سو. زم ويل ري ڪري ٿاڙڪي موئين گهڻا
ميو ٿڻ، تم جيو منڪ مون ٿي واسطو راڪڻه ان هون اوڻا ٿي واسطو راڪونہ،
اوڻا منڪ ٿي گهڻا نائوڪا ڪوم ٿڻ. ڪم تو مون وڳر تمي ڪئين نٿي ڪري
هڪتا. ⑥ جي ڪوئي مون ٿي واسطو نٿي راڪتو، او ايوي ٿاڙڪي را زم سنہ جيا
نہ وادين ڳوڙڻه پرڻي ان او هوڪائي زائہ. هيوي ٿاڙڪي ٻڌي پيڙي ڪرائين
ڏيوتا موئين ڳوڙڻه ان او ٻڙي زائہ.

⑦ جي تمي مون ٿي واسطو راڪتا ريو ان ماري واتون مونتا ريو، تو تمي
جي وڻه او مونڳو ان او تمون هارو ٿيشي. ⑧ مارا ٻاپ رو مون ايڻا وات ۾
ساوو ٿڻ جي تمون ٿي نائوڪا ڪوم ٿڻ، ان هيونہ نمونہ تمي ڏيڪاڙوہ جي
تمي مارا شيلا سو. ⑨ زم مارنہ ٻاپ مون ٿي پريم ڪريوہ، تم مئين تمون ٿي
پريم ڪريوہ. هونہ تمي مارا پريم ۾ پنڌال ريو. ⑩ جي تمي مارون حڪمون
مانہ ووہ، تو تمي مارا پريم موئين پنڌال ريشو، زم هون مارا ٻاپ رون حڪمون
مانہ ووڊوہ ان اوڻا را پريم موئين پنڌال ريونہ. ⑪ مئين تمون نٿه هائي واتون
همپڙاويہ زم تمي مون ٿي واسطو راڪياري ڪري ڪش هوشو، ان تماري ڪشي
رو ڪوئي ڌنگ نئين هونہ.

⑫ مارو ڏيڏل حڪم اي سنہ، زم مئين تمون ٿي پريم ڪريوہ، تم تمي
هڪا پيڙا ٿي پريم ڪرو. ⑬ ايڻا ٿي گهڻو پريم سنہ ئي نئين جي ڪوڪ آپرون
پريميون هارو آپرو جيو ڏنہ. ⑭ جي تمي مارا ڪيڏا مانہ ووہ، تو تمي مارا
پريمي سو. ⑮ اڳي مئين تمون مانہ ڳلومون رو مثال ڏيتو، پڻ هونہ هون تمون
نٿه ڳلوم نٿي ڪيتو، ڪم تو ڳلوم نٿه آپرا ڏئي را ڪوم را پارام ڪئين ڪپ
نٿي هوڻيئي. پڻ هينئہ مئين تمون نٿه آپرا پريمي ڪيڏا، ڪم تو جي واتون
مئين مارا ٻاپ ٿي هومپڙيہ اوڻون ٻڌيون واتون رڻي ڪپ مئين تمون نٿه ڏيڏيہ.

①6 امر نٿي جي تمڻي مُون نٿه سُونڊيوه. نا نا، مٿين تمون نٿه سُونڊياھ، ان تمون نٿه ايتا ھارو راکياھ جي زم ويل ري تازڪيون موٽين نائوڪا ميوا ٿھ، تم تمڻي زائين ايوا نائوڪا ڪوم ڪرو، جيون رو اثر رٿه. ان جي ڪٿين تمڻي مارئي مرضي اوزڪين ان مارو نوم لين پڳوون ٻاپ ٿي مونگشو، او تمون نٿه ڏيشي. ①7 هون تمون نٿه اي حڪم ڏيونه جي تمڻي هيڪا پيڙا ٿي پريم ڪرو.

ڏنيا را منڪ ايسو ان اوئا رون شيلون ٿي وير راکنه

①8 ”جي ڏنيا را منڪ تمون ٿي وير راکنه، تو ياڏ راکو جي تمون ٿي مور اوئي مُون ٿي وير راکيوه. ①9 جي تمڻي ايتا ڪراب ڏنيا را منڪ هوٽو، تو ڏنيا را منڪ تمون نٿه آڀرا هزمين تمون ٿي پريم ڪرڻ. پڻ تمڻي ايتا ڏنيا را نٿي، ڪم تو مٿين تمون نٿه ايتا ڏنيا موٽين ٿي آڀرا منڪ نايا ھارو سُونڊي ليداه. ان تيام ڏنيا تمون ٿي وير راکنه. ②0 مارو ڏيڏل مثال ياڏ راکو جي ڳلوم آڀرا ڏئي ٿي موٽو نٿي. زم منڪي مُون نٿه تنگ ڪريوه، تم او تمون نٿه پڻ تنگ ڪرشي. جي اوئي مارئي وات موٽي تو تماري وات پڻ مونشي. ②1 او ماري ڪري تمون نٿه تنگ ڪرشي ان تماري وات نئين مونشه، ڪم تو او پڳوون نٿه نٿي اوزڪتا جيئنه مُون نٿه ميليوه.

②2 جي هون نه اوٽ ان اوٽون نٿه نه هزماوٽ، تو اوٽون را ڏوه اوٽون مانه نه پڙت. پڻ هوٽه ڏوهون ري سزا ٿي پچيا رو اوٽون رو ڪٿين پونهونو نٿي. ②3 جيو مُون ٿي وير راکنه، او مارا ٻاپ پڳوون ٿي پڻ وير راکنه. ②4 جي مٿين اوٽون وسا ايوا نائوڪا ڪوم نه ڪريا هوٽ جيو پيڙه ڪيئنه ٿي نٿي ڪريا، تو اوٽون را ڏوه اوٽون مانه نه پڙت. پڻ هوٽه اوئي هاڻي مارا ڪوم زوياھ، ان توئي پڻ اوئي مُون ٿي ان مارا ٻاپ پڳوون ٿي وير راکيوه. ②5 پڻ هم تيام ٿيو زم اوٽون را شاستر رٿي لکل اي وات پوري ٿه:

اوئي مُون ٿي امهي وير راکيو.

26) زئيون مدت ڪريا وازو آوشي جيا نئه هون تمون ڪن پڳوون پاپ را پاها ٿي ميليه، مطلب پويتر آتما جيو هاس رٿي ڪهر ڏيڏا وازو سئه ان جيو پڳوون پاپ ڪن ٿي آوئه، او مارئي هاڪ پرشي. 27) ان تمي پڻ مارئي هاڪ پرين مارا پارام همپزيا ڪم تو تمي شروع ٿي لين مون پيڙا رياه.

16 ① مئين تمون نئه هائي واتون ايئا هارو ڪيڏيه، زم تمي وشواس نه ساڏو. ② او تمون نئه نات پارا ڪرشي، ان ايوو ٿوٿو پڻ آوئه ريو زئيون منڪ تمون نئه مارشي پرا ان ام هزمشي جي امي پڳوون رٿي شيوا ڪرونه ريا. ③ او هائي ٻڌوئي ڪئين ڪرشي ڪم تو اوئي نڪو پڳوون پاپ نئه اوڙڪيوه نڪو مون نئه اوڙڪيوه.

④ پڻ مئين تمون ٿي هائي واتون ايئا هارو ڪريه زم زئيون هايون واتون رو ٿوٿو آوئه، تئيون تمون نئه همپرنه جي مئين تمون ٿي هائي واتون اڳي ڪري تي.

پويتر آتما هاس را پارام پورئي ڪهر ڏئه

”مئين شروع ۾ هائي واتون تمون ٿي نتي ڪري، ڪم تو هون تمون پيڙو هتو. ⑤ پڻ هوئه هون پڳوون پاپ ڪن زائونه ريو جيئنه مون نئه ميليوه، توئي تمون موئين ٿي ڪوئي مارا پارام نتي پونستو جي هون ڪيال زائونه ريو. ⑥ پڻ زئيون مئين تمون نئه هائي واتون ڪري، تئيون تمي مارئي وات نئين پڻ آڀرئي وات سوچين من ۾ گهڻا ڏکي ٿيا. ⑦ پڻ هون تمون نئه هاسئي وات ڪونه جي مارا زيام تمارو قائيڏو سئه. ڪم تو جي هون نئين زائون، تو مدت ڪريا وازو پويتر آتما تمون ڪن نئين آوئه. پڻ جي هون زائون، تو هون اوئا نئه تمون ڪن ميليه. ⑧ ان او آوين دنيا رون منڪون نئه وات ساوئي ڏيڪارشي جي ڏوه ڪي سئه، انصاف ڪي سئه، ان پڳوون رو ڦينصلو ڪي سئه، ان هيونه نمونشه اوئون را ڏوه ساوا ڪرشي. ⑨ او ڏوه رٿي اي وات ساوئي ڪرشي جي دنيا را منڪ پڳوون

را ڏوهاري سٺه. ڪم تو هايا رڻي ٿاڀيئي اي سٺه جي او مون مانه وشواس نٿي راکتا. ⑩ او انصاف رڻي اي وات ساوڻي ڪرشي جي پڳوون مون ننه پيدوهي ڪرين مون ٿي انصاف ڪريوه. ڪم تو هايا رڻي ٿاڀيئي اي سٺه جي هون پڳوون باپ ڪن زائونه ريو ان پسته ٽمي مون ننه نئين پاڙو. ⑪ ان او پڳوون را ڦينصلا رڻي اي وات ساوڻي ڪرشي جي پڳوون نيا ڪرڻه. ڪم تو هايا رڻي ٿاڀيئي اي سٺه جي ايٿا دنيا را مک شيطون ننه سزا ڏيڏا رو ڦينصلو ٿيوه.

⑫ گهڻي پيڙي واتون سٺه جي مارڻه ٽمون ٿي ڪرووه، پڻ همڻه ٽمي هائي واتون هونهي نٿي هڪتا. ⑬ پڻ زئون پويتر آتما آوشي، جيو هاس رڻي ڪهر ڏيڏا واڙو سٺه، او ٽماري آڳيوونٿي ڪرين ٻڌي هاسي واتون ڏيڪاڙشي. ڪم تو او آپرا پاها ٿي نئين ٻولڻه پڻ جي ڪئين او پڳوون ٿي هومپڙه او واتون ڪيشي، ان مون ٿي ٿيا واڙي واتون را پارام ٽمون ننه هزماوشي. ⑭ او مارو مون ساوو ڪرشي ڪم تو او ماري واتون مون ٿي لين ٽمون ننه هزماوشي. ⑮ پڳوون باپ رو ٻڌوئي ڪئين مارو سٺه، تيام مئين ڪيڏوه جي پويتر آتما ماري واتون مون ٿي لين ٽمون ننه هزماوشي.

⑯ ٿوڙيڪ وار ڪيڙ ٽمي مون ننه نئين پاڙو، پڻ پسته وڙي ٿوڙيڪ وار ڪيڙ ٽمي مون ننه پاڙشو.

ايسٽو شيلون ننه همپڙاوڻه

جي اوئون هارو همڻه تو ڏک سٺه پڻ پسته او ڪش ٿيشي

⑰ ٿيا مانه شيلون موئين ٿي ڪئينڪ زڻي هڪا پڙا ننه ڪيڏو: ”او آپون ننه ڪي ڪنه ريو؟ ٿوڙيڪ وار ڪيڙ ٽمي مون ننه نئين پاڙو ان پسته وڙي ٿوڙيڪ وار ڪيڙ ٽمي مون ننه پاڙشو“ ان ڪم تو هون پڳوون باپ ڪن زائونه ريو. هايا رو ڪي مطلب سٺه؟“ ⑱ تيام او آبت م پونستا ريا: ”ٿوڙيڪ وار رو مطلب ڪي سٺه؟ آپون ننه ڪهر نٿي جي او ڪي ڪيو ڪرڻه.“

①9 ايسو ننه ڪبر هٿي جي شيلا اوثا ٿي سوئال پونسوا ڪرڻه ريا. تيام اوتون ننه ڪيڏو: ”تمي هڪا پيڙا ٿي ايٿا وات را پارام پونسوه ريا نا، جي مٿين ام ڪم ڪيڏوه؟ ’ٿوڙيڪ وار ڪيڙ تمي مون ننه نئين پاڙو ان پسٺه وڙي ٿوڙيڪ وار ڪيڙ تمي مون ننه پاڙشو.‘ ②0 هون تمون ننه هاس ٿي هاس ڪونه: تمي روشوان وڙاپ ڪرشو، پڻ ڏنيا را منڪ ڪش ٿيشي. تمون ننه ڏڪ تو ٿيشي پڻ تمارو ڏڪ ڪشي ۾ پڌلشي. ②1 مثال، زئيون ڏوشي ٻار زنيا واڙي هون، ٿيون او هونهو ڪرڻه ڪم تو اوثا رو ٻار زنيا رو ٿوڻو آيوه ريو. پڻ زئيون ٻار زلمئو پرو، ٿيون اوثا ننه تڪيل ويهري زانه، ڪم تو او اٿي ڪش هون جي ڏنيا ۾ هڪ نوو ٻار زلميوه. ②2 هيون نموننه تمون ننه پڻ همئنه ڏڪ سئو. پڻ هون تمون ننه وڙي پيڙو ٿيوه ان تمي ڪش ٿيشو، ان او تماري ڪشي تمون ٿي ڪوئي نئين ڪونه. ②3 تيڏي تمارنه مون ٿي ڪئين سوئال پونسوا رٿي ضرورت نئين هون. هون تمون ننه هاس ٿي هاس ڪونه: جي ڪئين تمي پڳون ٻاپ ٿي مونگشو، او ماري ڪري تمون ننه ڏيشي. ②4 هزون هوندي تمي مارو نوم لين پڳون ٿي ڪئين نئي مونگيو. مونگو تو تمون ننه زڙشي، ان هيون نموننه تماري ڪشي رو ڪوئي ڏنگ نئين هون.“

ايسو آيو جي پڳون را نوم مانه ڏين ڏنيا ري هر پونڌاڻي مانه جيت ڪريه

②5 ”هائي واتون مٿين تمون ننه مثالون ٿي همپڙاويه. پڻ او ٿوڻو آوئو ريو، زئيون هون تمون ٿي مثالون ۾ نئين ٻولون، پڻ تمون ننه پڳون ٻاپ را پارام چٽي وات همپڙاويه. ②6 تيڏي تمي مارو نوم لين پڳون ٿي مونگشو. مارو مطلب اي نئي جي مارنه تمارا پارام پڳون ٿي منت ڪروو ڪپنه، ان پسٺه او تمون ننه ڏيشي. ②7 مارنه پڳون ننه منايا رٿي ضرورت نئي. پڳون ٻاپ آپ تمون ٿي پريم ڪرڻه، ڪم تو تمي مون ٿي پريم ڪريوه ان يقين ڪريوه جي هون

پڳوونَ ڪن ٿي آيوه. ②8 هُون مارا ٻاپ پڳوونَ ڪن ٿي آوينَ ڏنيا ۾ آيوه. ان هون هون وڙي ڏنيا ننه ساڏين پاسو مارا ٻاپ پڳوونَ ڪن زائونه ريو.

②9 تيا مانه اوتا زي شيلي ڪيڏو: ”زوتو، هون تمي ساونه ڍاڙنه ڪوه ريا ان مثالون ٿي نٿي ٻولتا. ③0 هون امون ننه ڪهر سته جي تمي ٻڌوئي ڪئين زوتوه، ان تمون ننه اي ضرورت پڻ نٿي جي منڪ تمون ٿي سوئال پونسنه، ڪم تو تمون ننه اڳي سوئال رٿي ڪهر سته. تيام امي يقين ڪرونه جي تمي پڳوونَ را پاها ٿي آياھ.“

③1 تيا مانه ايسو اوتون ننه ڪيڏو: ”تمي هون پڪو وشواس راکوه ڪي؟ ③2 مارٿي وات هومپزو، ايوو توتو اونه ريو پڻ هاو آوي پوگيوه زئون تمي ٻڌائي مون ننه هيڪلو ساڏين هر هيڪل آهه آهه مون پاڳي زاشو. توتي پڻ هون هيڪلو نٿي، ڪم تو مارو ٻاپ پڳوونَ مون پيڙو سته. ③3 مئين هائي واتون تمون ننه همپزاويه، زم مون ٿي واسطو راکيا ري ڪري تمون ننه من ۾ هڪ ٿهه. ايٿا ڏنيا ۾ تمون ننه ڏک تڪليپ سته. پڻ هيٺ راکتا ريو، ڪم تو مئين ڏنيا ري هر پونڌائي مانه جيت ڪريه ان هون ماري ڪري تمي پڻ هم ڪري هڪوه.“

ايسو اپرون شيلون هارو پڳوون ٿي پراٿنا ڪرڻه

17 ① زئون ايسو هائي واتون ڪري ريو، ٽيون اونه اونسو آڪاش هومو زونين پڳوونَ ننه ڪيڏو: ”او ٻا، هون او توتو آيوه رو. مون تمارا ڏيڪرا رو مون ساوو ڪرو، زم هون تمارو ڏيڪرو تمارو مون پڻ ساوو ڪرون. ② ڪم تو تمي مون ننه ٻڌون منڪون مانه اي اڪتيارٿي ڏيڏيهه، جي زتا منڪ تمي مون ننه ڏيڏاه، اوتون ٻڌون ننه هون هميش رو جيون ڏيون. ③ ان هميش رو جيون اي سته، جي منڪ تمون هيڪاه هاسا پڳوونَ ننه اوڙڪنه، ان مون ايسو ڪريست ننه اوڙڪنه جيا ننه تمي ميليوه، ان اپون ٿي واسطو راکتا رٿه. ④ جيو ڪوم تمي مون ننه ڪريا هارو ڏيڏو تو، مئين او ڪوم پورو ڪرين ايٿا ڌرتي

مانه تمارو مون ساوو ڪريوه. ⑤ ان هونءَ پا، مون نئه آپ ڪن راکيا ٿي ايوو مون ڏيو، جيوو مارو مون هتو زئيون هون جڳت نهيا ٿي مور تمون پيڙو هتو. ⑥ دنيا موئين ٿي جيا منڪ تمي مون نئه ڏيڏاه، اوئون هومئي مئين وات ساوئي ڪرين ڏيڪارڙيه جي تمي ڪيو سو. او تمارا منڪ هتا ان تمي اوئون نئه مون نئه ڏيڏاه، ان اوئي تماري واتون مونيھ. ⑦ هونءَ اوئون نئه ڪهر پڙيه جي جي ڪئين تمي مون نئه ڏيڏوه، او تمارا پاها ٿي زڙل سئھ. ⑧ ڪم تو جي واتون تمي مون نئه همپڙاويه، او واتون مئين اوئون نئه همپڙاويه، ان اوئي هائي واتون مونيھ، ان اوئون نئه پڪئي ڪاتري ٿيه جي هون تمون ڪن ٿي آيوھ، ان اوئي يقين ڪريوه جي تمي مون نئه ميليوه.

⑨ هون اوئون هارو تمون ٿي وينتي ڪرونھ. اي وينتي هون دنيا رون منڪون هارو نئين، پڻ اوئون منڪون هارو ڪرونھ ريو جيا تمي مون نئه ڏيڏاه، ڪم تو او تمارا منڪ سئھ. ⑩ جي ڪئين مارو سئھ او تمارو سئھ، ان جي ڪئين تمارو سئھ او مارو سئھ. ان مارو مون اوئون منڪون ري ڪري ساوو ٿيوھ. ⑪ هونءَ هون اي دنيا ساڏين تمون ڪن آونھ ريو، پڻ او ايئا دنيا ۾ ريشي. او پويتر باپ، اوئون نئه تماري آپري ڪڙا ٿي همپڙين راکو، ڪم تو تمي آپ پريو سو ان تمي مون نئه پڻ پريو ڪيو رايو، زم او هيڪ من ٿه زم آبي هيڪ من سون. ⑫ زئيون هونءَ هون اوئون پيڙو هتو، تميون هونءَ هون تمارا ڪيڏا پرمونئھ پريو ٿين تماري ڏيڏل ڪڙا ٿي اوئون رئي همپڙ ڪرتو ريو، ان مئين اوئون نئه پچاوين راکياھ. اوئون موئين ٿي ڪيئھ ٿي وشواس نٿي ساڏيو، شوا اوئا هيڪا رٿه جيو هميشه را موت رئي سزا کاڌا جيوو سئھ. ان هيونءَ نمونئھ شاستري واتون پوري ٿيھ. ⑬ همئھ هون تمون ڪن آونھ ريو، پڻ زئيون هون دنيا ۾ سون تو هون هائي واتون آپرون منڪون ٿي ڪرونھ، زم مارا پاها ٿي اوئون نئه من ۾ پوري ڪشي زڙئھ. ⑭ مئين اوئون نئه تماري واتون همپڙاويه، ان دنيا ري منڪي اوئون ٿي وير راکيوھ ڪم تو او ايئا دنيا را نٿي، زم هون پڻ ايئا دنيا رو نٿي. ⑮ مارئي وينتي اي نٿي جي تمي

اُوئون نئه ڏنيا ٿي ڌار راڪين پڇاوو. پڻ مارئي وينتئي اي سئه جي تمڻي اُوئون نئه شيطون ري پوندائي ٿي پڇاوين راڪو. ①6 اُو ايسا ڏنيا را نٿي، زم هون پڻ ايسا ڏنيا رو نٿي. ①7 اُوئون نئه هاسا وڃن ٿي تمارئي شيوا ڪريا هارو پويتر ڪرو. تمارو وڃن، اُو هاسو وڃن سئه. ①8 زم تمڻي مون نئه ڏنيا ۾ ميليوه، تڻ مٿين پڻ اُوئون نئه ڏنيا ۾ ميليها. ①9 ان اُوئون هارو هون آپ نئه تماري شيوا ۾ پويتر راڪين آپرا آپ نئه تمارا نوم مانه ڏيونه، زم اُو پڻ هاس ۾ تماري شيوا هارو پويتر ٿه.

②0 هون روڳو اُوئون هارو وينتئي نٿي ڪرتو، پڻ اُوئون ٻڌون منڪون هارو پڻ وينتئي ڪرونه جيا اُوئون ري ڪيڏل واتون ري ڪري مون مانه وشواس راڪشي.

②1 مارئي وينتئي اي سئه، جي اُو ٻڌائي هيڪ من ٿه. زم تمارو، او ٻا، مون ٿي واسطو سئه ان مارو تمون ٿي واسطو سئه، تڻ اُوئون رو آپون ٿي واسطو هوئه، زم ڏنيا را منڪ يقين ڪرڻه جي تمڻي مون نئه ميليوه. ②2 جيوو مون تمڻي مون نئه ڏيڏوه، ايوو مون مٿين پڻ اُوئون نئه ڏيڏوه، زم اُو هيڪ ٿه جيوئه نمونئه آڀي هيڪ سون. ②3 ان مارو واسطو اُوئون ٿي هوئه، ان تمارو واسطو مون ٿي هوئه، زم پورئه نمونئه اُو هيڪ ٿي زائ. ان هيونئه نمونئه ڏنيا رون منڪون نئه ڪٻر پڙشي جي تمڻي مون نئه ميليوه، ان تمڻي مون مانه وشواس راڪيا وازون ٿي ايوو پريم ڪريوه جيوو مون ٿي ڪريوه.

②4 او ٻا، مارئي مرضئي اي سئه جي جيا منڪ تمڻي مون نئه ڏيڏاه، جيئنه هون هوتون، اُو ٻڌائي پڻ مون پيڙا اوئنه هوئه، زم اُو مارو اُو مون پاڙنه، جيوو مون تمڻي مون نئه ڏيڏوه ڪم تو جگت نهيا مور تمڻي مون ٿي پريم ڪريوه.

②5 او پيڏوهي ان پويتر ٻاپ، ڏنيا ري منڪي تمون نئه نه اوڙڪيا، پڻ مٿين تمون نئه اوڙڪيا، ان ايشي ماري شيلي پڻ اوڙڪيوه جي تمڻي مون نئه ميليوه. ②6 ان مٿين اُوئون هومئي وات ساوئي ڪرين ڏيڪارئيه جي تمڻي ڪيا سو، ان هون هم ڪرتو ريده، زم تمارو اُو پريم، جيوو پريم تمڻي مون ٿي ڪريوه، اُوئون رون منون موئين گهر ڪرڻه، ان هون آپ پڻ اُوئون رون منون موئين گهر ڪرون.

يهوداه ايسو ننه زهلاوئه

(متي 56-47:26، مرقس 50-43:14، لوقا 53-47:22، يُوحنا 11-1:18)

18 ① زئيون ايسو هائي پراتنا ڪري ريو، تئيون او آپرون شيلون پيڙو اوت ٿي رُونو تين قدرون نڌي رنه پرلئه پاهنه ڳيو. اوتنه هيڪ باگه هتو، ان ايسو ان اوتنا را شيلا اوتنا باگه ۾ ڳيا.

② هونه يهوداه جيو ايسو ننه زهلايا وازو هتو، اوتنا ننه پن هايا ماڳ رٿي ڪهر هتئي، ڪم تو ايسو گهٽي وار آپرون شيلون پيڙو اوتنه زاتو. ③ تيام يهوداه رومي قوز رو هيڪ ٿوڙو ان موٽون پوزاريون ان فريسي پالتي وازون را پاهه تي سپائي آپ پيڙا لين اوتنه باگه ۾ آيو. اوتون ڪن ٻڙتا متا ان پتي هتي ان هٿيار پن هتا.

④ ايسو ننه ٻڌئي ڪهر هتئي جي آپ ٿي ڪي تيا وازو سته، تيام اوتنه اوتون هومو آگهو زائين اوتون ٿي پونسيو: ”تمي ڪيا ننه گوتوه ريا؟“ ⑤ اوتني وڙنڌي ڏيڏئي: ”امي ايسو نصرت شهر وازا ننه گوتونه ريا.“ تو ايسو اوتون ننه ڪيتو: ”او هون سون.“ هونه يهوداه، جيو ايسو ننه زهلايا وازو هتو، او پن اوتون پيڙو اوتنه اوپل هتو. ⑥ تيام، زئيون ايسو اوتون هومو هونڪاريو جي او

هُون سون، تو اُو پاسا هتيا ان پوئين پڙيا هئا.

⑦ تيام ايسو اوتون نئه وڙي پونسيو: ”تمي ڪيا نئه ڳوتوھ ريا؟“ تو اوتھي ڪيڏو: ”ايسو ناصرت شهر واڙا نئه.“ ⑧ تيا مانھ ايسو ڪيڏو: ”مئين تمون نئه اڳي ڪيڏوھ جي اُو هون سون. تيام جي تمي مون نئه ڳوتوھ ريا، تو ايئون نئه زاوا ڏيو.“ ⑨ هاڻي ام ٿيو زم ايسو رئي اڳي ڪيڏل وات پورئي تئھ جي ”جيا منڪ تمي مون نئه ڏيڏاھ، مئين اوتون ٻڌون نئه پڇاوين راکياھ.“

⑩ تيون شمعون پطرس، جيا ڪن تروٺار هتئي، آپري تروٺار ڪاڊين مڪ پوزاري را نوڪر نئه ڏڪ هٿيو، ان اوتھا رو زمٺو ڪون واڊيو پرو. اوتھا نوڪر رو نوم ملخن هتو. ⑪ تيام ايسو پطرس نئه ڪيڏو: ”آپري تروٺار پاسئي مين ڇر نوڪ! جيو ڏڪ مارئھ باپ پڳيون مون نئه سهيا هارو ڏيڏوھ، اُو هون نه سهون ڪي؟“

ايسو نئه حناه نومي مڪ پوزاري هومو اُوپاڙئھ

⑫ تيام رومي قوز رئه توڙئھ ان اوتون رئه موئنه ساڀ ان يهوديون ري سپايي ايسو نئه زهاليو ان اوتھا نئه ٻونڊيو. ⑬ ان پسئھ اوتھا نئه پيرھين حناه نومي اڳلوڪا مڪ پوزاري ڪن لي ڳيا، ڪم تو اُو همٺوڪا مڪ پوزاري ڪائيفا رو هاهرو هتو. ⑭ ڪائيفا مڪ پوزاري اُو رو اُو هاڳي منڪ هتو جيئھ يهودي آڳيونون نئه اي ڏس ڏيڏو تو جي ”آپتو ڦائڏو ايٺا ڇر سئھ جي آپتي يهودي قوم هارو هيڪ منڪ مري زائھ.“

پطرس پيرھين وار ايسو نئه ناڪارئھ

(متي 70-69:26، مرقس 68-66:14، لوقا 57-54:22، يُوحنا 18-15:18)

⑮ شمعون پطرس ان هيڪ پيزو شيلو ايسو وونھڙ وونھڙ ڳيا. هونھ پيزو شيلو حناه مڪ پوزاري رو اوڙڪيندو هتو، ان اُو ايسو وونھڙ مڪ پوزاري را ڌرٻار

موئين ڳيو. ①6 پڻ پطرس ٻارليا ڌروازا ڪن ٻارو ري ڳيو. تيام پيزو شيلو جيو مُڪ پُوزاري رو اوڙڪيندو هتو، وڙي ڌرٻار ٿي ٻارو نيهرين اُونا نوڪروڻي ٿي وات ڪرڻي جي ٻارليا ڌروازا مان سوڪڻي ڏيئي ٿي، ان پطرس ننه موئين تيرايو.

①7 تيام سوڪڻي ڏيڏا واري نوڪروڻي پطرس ننه ڪيڏو: ”تون اُونا رون شيلون موئينليو نٿي نا؟“ تو پطرس ڪيڏو: ”نا، هون نٿي.“ ①8 هُوئه نوڪر ان سڀائي ڪينڌاڙا ٻارين اونگڻام اُوپين تاپتات ريا، ڪم تو ٿاڍ واتڻيت رڻي. ان پطرس پڻ اُونون پيزو اُوپين تاپتوت ريو.

حناه مُڪ پُوزاري ايسو ٿي پڙا پونس ڪرڻه

①9 تته ٿوئشه مُڪ پُوزاري ايسو ٿي اُونا رون شيلون ان شيڪاڙل واتون را پارام پڙا پونس ڪرڻي. ②0 تو ايسو اُونا ننه ڪيڏو: ”مئين ٻڌون رنه رُوپرو واتون ڪريه. مئين پڳوون رون منڌرون موئين ان پڳوون را گهر موئين هميش شيڪاڙيوه، جيئنه ٻڌائي يهودي پيڙا تته، ان مئين ڪوئي وات هٿارين نٿي ڪرڻي. ②1 تيام تمي مون ٿي ڪم پونسوه ريا؟ اُونون ٿي پونسو، جيئي ماري واتون هومپيڙيه، جي مئين ڪيوي واتون ڪريه. اُونون ننه تو ماريون ڪيڏل واتون رڻي پورڻي ڪهر سته.“

②2 ايسو هم ڪيڏو، تڻيون سڀايون موئين ٿي هيڪنه زئنه، جيو ايسو ڏوڪڙو اُوپل هتو، ايسو ننه ٿپڙ هڻي ان ڪيڏو: ”تون مُڪ پُوزاري ننه هيوو جواب ڪم ڏه؟“ ②3 تو ايسو اُونا ننه وڙنڌي ڏيڏي: ”جي مئين گلت وات ڪرڻي هوه، تو ثابت ڪرين همپڙاو جي گلت وات ڪي سته؟ پڻ جي مئين صحيح وات ڪرڻيه، تو مون ننه ڪم مارئه؟“ ②4 تڻيون حناه ايسو ننه ڪائيفا نومي مُڪ پُوزاري ڪن ٻونڌل رو ٻونڌل ميليو پرو.

پطرس وڙي بي وار ايسنو نٺ ٺاڪارنٺ

(متي 71:26-75، مرقس 14:69-72، لوقا 22:58-62، يُوحنا 18:25-27)

25 هونٺه تته ٺوٺه شمعون پطرس اوٺه پيزون منڪون پيزو اوپين ٽاپتوت ريو. تيام اوٺي پطرس ٿي پونسيو: ”ٺون پڻ اوٺا رون شيلون موئينليو هيڪ نٿي

ڪي؟” تو پطرس ناڪارين ڪيڏو: ”نا، هون اوٺا رو شيلون نٿي.“ 26 تٿيون مڪ پوزاري رون نوڪرون موئين ٿي هيڪ زٺو، جيو اوٺا منڪ رو عزيز هتو جيا رو ڪون پطرس واڍيوت پرو، اوٺه ڪيڏو: ”مئين ٺون نٺه اوٺا پيزو پاڳه ۾ نتو ڏيڪيو ڪي؟“ 27 تيام پطرس وڙي ناڪاريو، ان جهٺ ۾ ڪوڪڙهه پونڳ ڏيڏي.

ايسنو نٺ رومي حڪومت را راز ڪريا واڙا پيلاطس ڪن تيڙي زائھ

(متي 1:27-2، 11-14، مرقس 1:15-5، لوقا 1:23-5، يُوحنا 18:28-38)

28 هوار را ويلا يهودي ايسنو نٺه ڪائيفا نومي مڪ پوزاري را گهر ٿي رومي راز ڪريا واڙا را گهڊ موئين تيڙي ڪيا. پڻ يهودي آپ گهڊ ۾ نه پينا، متون ڌاري قوم واڙا ري گهري زايا ٿي اڀرائي زائھ، ان پاشڪا پرڀ نه مناوي هڪه.

29 تيام راز ڪريا واڙو پيلاطس ٻارو نيمرين يهوديون ڪن آيو ان اوٺون ٿي پونسيو: ”تمي ايٺا منڪ مانھ ڪيو ڏوه ڏيوھ؟“

30 اوٺي وڙنڌي ڏيڏي: ”جي اي ڏوهاري نه هوٺ، تو امي ايٺا نٺه تمون

ڪن نه زهالي اوٺت.“

31 تيام پيلاطس اوٺون نٺه ڪيڏو: ”تمي آپ ايٺا نٺه لي زائو ان تمارا آپرا

ڌرم ڀرموٺه ايٺا رو ڦينصلو ڪرو.“ پڻ يهودي اوٺا نٺه ڪيڏو: ”رومي قانون

پرموئنه امي ڪيا ننه ئي موت رئي سزا نئي ڏي هڪتا.

32) هيون نموننه يهوديئي ايسو رو ڦينصلو رومي حڪومت تي ڪرايو ان ايسو يهوديون ري ڏيڏل موت ري سزا را نمونا پرموئنه نئين، پڻ رومي حڪومت را نمونا پرموئنه هوزي مانه مريو، زم ايسو رئي اشارا ۾ اڳي ڪيڏل اي وات پورئي ننه جي او هوزي مانه سزائين مرشي.

33) تيام پيلاطس پاسو آپرا ڏرهار موئين گيو پرو، ان ايسو ننه آپ ڪن تيڙاوين ايئا تي پونسيو: "تون يهوديون رو پادشا سته ڪي؟" 34) تو ايسو اوئا ننه وڙندي ڏيڏي: "ڪي تمي آپ مون ننه پادشا هزمين پونسوهر ريا، ڪا پيزي منڪي مارا پارام تمون ننه همپڙايوه؟" 35) تيا مانه پيلاطس جواب ڏيڏو: "هون يهودي سون ڪي؟ تاري آپري قوم ان موئي پوزاريئي تون ننه زهلاوين مارنه حواله ڪريوه. تئين ايو ڪي ڏوه ڪريوه؟" 36) ايسو وڙندي ڏيڏي: "مارو راز ايئا ڏنيا را پاها رو نئي. جي مارو راز ايئا ڏنيا را پاها رو راز هوٽ، تو مارا شيواڌاري ضرور مون هارو وڊت زم هون يهوديون ري هاتي نه زهلائون. پڻ هاس ۾ مارو راز ايت را پاها رو نئي."

37) تيام پيلاطس اوئا ننه ڪيڏو: "تو پسته تون پادشا تو سته." تيا مانه ايسو اوئا ننه ڪيڏو: "تمي مون ننه پادشا ڪوه ريا، ان هون پادشا تو سون. پڻ هون ايئا هارو زلميوه ان ايئا هارو ڏنيا ۾ آيوه جي هون هاس را پارام هاڪ پرين همپڙااون. ان مارو راز ام وٺه، جيو ڪوئي هاس را پاها رو سته، او مارئي وات موننه." 38) پيلاطس اوئا ننه ڪيڏو: "تو هاس ڪي سته؟"

پيلاطس ايسو مانه موت رئي سزا ڏيڏا رو ڦينصلو ڪرڻه

(متي 27:15-31، مرقس 15:6-20، لوقا 23:13-25، يوحنا 18:38-19:16)

هم ڪين پيلاطس وڙي ڏرهار تي نيهرين يهوديون ننه ڪيڏو: "مون ننه اوئا موئين ڪئين ڏوه ڏيڪيام نئي آتو." 39) هون تمون ۾ هيڪ رواز سته جي هون

پاشڪا پرڻ مانہ تمون ھارو ھيڪا قيدي نئہ ڍلو ڪرونہ. تيام، ڪي تماري مرضي اي سئہ جي ھون تمون ھارو يھوديون را پاڌشا نئہ ڍلو ڪرون؟“ (40) پڻ يھوديئي زور ٿي وڙي جواب ڏيڏو: ”ھايا منڪ نئہ نئين پڻ برابا نئہ ساڏو پرو.“ ھوئہ برابا ھيڪ ڌاڙيل ھتو.

19 ① تيام پيلاطس ايسو نئہ لي زائين ھاڀڪون ٿي مرايو. ② ان قوزيئي ڪونٽون رو تاج گونين ايسو را ماتام پيرايو، ان وونگڻائي رنگ رو پاڌشا را جيوو چال ڪوون مانہ اوڍاڙيو، ③ ان نئولئي ڪرين ايسو ھوما آوي آوين ڪيتا ريا: ”او يھوديون را پاڌشا، نمسڪارا!“ ان اوئا نئہ ٿپڙون ھئي.

④ تيا ڪيڙ پيلاطس وڙي ٻارو نيھريو ان يھوديون نئہ ڪيڏو: ”زوئو، ھون ھايا نئہ تمون ڪن ٻارو تيڙا وونہ، زم تمون نئہ ڪٻر پڙئہ جي مئين اوئا موئين ڪئين ڏوھ نہ پاڙيو، ان ھون نئي مونتو جي ھيوو منڪ آپ نئہ پاڌشا ناووا ڪرئہ.“ ⑤ تيام ايسو ڪونٽون رو تاج ان وونگڻائي رنگ رو چال پيرل ٻارو نيھريو. تئيون پيلاطس يھوديون نئہ ڪيڏو: ”زوئو، ھائي منڪ اي اوپوھ.“

⑥ تيام موتي پوزاريئي ان پگوون را گھر ري سپايي اوئا نئہ زوئين زور ٿي ڪيڏو: ”ھوڙي مانہ ساڙين مارو پرو، ھايا نئہ ھوڙي مانہ ساڙين مارو پرو.“

تو پيلاطس اوئون نئہ ڪيڏو: ”تمي زوئو ان تمارو ڪوم زوئئہ، تمي آپ ايئا نئہ لي زائين ھوڙي مانہ ساڙين مارو پرو. ڪم تو ھون آپ ايئا موئين ڪئين ڏوھ نئي پاڙتو.“ ⑦ تيا مانہ يھوديئي اوئا نئہ جواب ڏيڏو: ”امارا ڌرم رو ھيڪ حڪم سئہ ان اوئا حڪم پرموئئہ ھايا نئہ موت رئي سزا ڏيوو ڪپئہ، ڪم تو ھائئہ منڪ آپ نئہ پگوون رو ڏيڪرو ڪيڏوھ ان آپ نئہ پگوون ھرڪو ڪريوھ.“

⑧ پيلاطس زئيون ھائي وات ھومپڙئي، تو اگي ٿي الھي گھڻو پيئوئو، ⑨ ان وڙي ايسو نئہ پاسو گھيڊ موئين تيڙي زائين پونسيو: ”ئون ڪيٺ رو سئہ؟“ پڻ ايسو اوئا نئہ ڪئين وڙنڌئي نہ ڏيڏئي. ⑩ تيام پيلاطس اوئا نئہ ڪيڏو: ”ئون مون ٿي ڪم نئي ٻولتو؟ ئون نئہ ايئا وات رئي ڪٻر نئي ڪي؟ ئون نئہ ساڏو ڪا

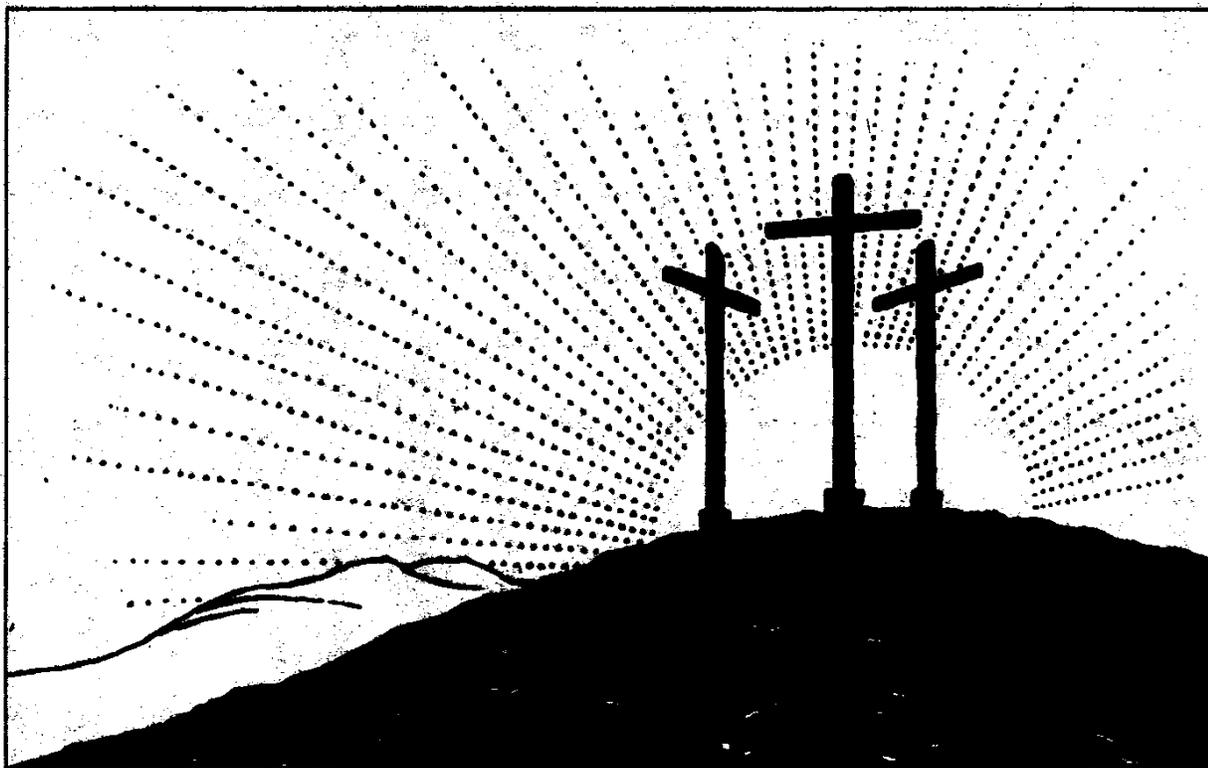
تُون نته هُوڙِي مانه سَراوينِ مَراوَو هائي ٻڌوئي ماري اِڪتِياري ۾ سته. " ①1 تو ايسُو اُوئا نته وڙندڙي ڏيڏئي: "جي تمون نته هائي اِڪتِياري پڳوون را پاها ٿي ڏيڏل نه هوت، تو تمارو مون مانه ڪئين اِڪتِيار نه هوت. تيام اُو جيئته مون نته تماره حوالته ڪريوه، اُو تمون ٿي وڌارته ڏوهاري سته."

①2 تيا ڪيڙ پيلاطس ايسُو نته ساڏيا رڻي وڌارته ڪوشش ڪروا مڏيو، پڻ يهوديئي زور ٿي ام ڪيڏو: "جي تمي هايا منڪ نته ڍلو ڪرشو، تو تمي رومي حڪومت را پاڌشا را دشمن ٿيشو. ڪم تو جي ڪوئي آپ نته پاڌشا ناوئه، اُو روم را پاڌشا رته ڪلاڻ وٺه ريو." ①3 تيام پيلاطس هائي وات هومپڙين ايسُو نته ٻارو تيڙايو ان شيبرون را اونڱئا نومي جڳا مانه، جيا نته عبراني ٻولي ۾ 'گبتا' ڪنه، ڦينصلا ري گهاڏي مانه پيئو. ①4 هونه پاشڪا پرڀ را هفتا رو جُمعا رو ڏي هتو، ان پپورون را ٻارنڪ ٿيا تا. تئين پيلاطس يهوديون نته ڪيڏو: "زوتو، تمارو پاڌشا اي ريو." ①5 پڻ يهوديئي زور زور ٿي ڪيڏو: "هايا نته مارو پرو، هايا نته مارو پرو، هُوڙِي مانه ساڙين نمو مارو پرو." تو پيلاطس اوتون نته ڪيڏو: "هون تمارا پاڌشا نته هُوڙِي مانه سَراوينِ مَراوون ڪي؟" تو موتي پوزاريئي وڙندڙي ڏيڏئي: "روم را پاڌشا شوا امارو ڪوئي پاڌشا نٿي." ①6 تيام نيٺ پيلاطس يهوديون ري مرضي ڦينصلو ڪريو جي ايسُو نته هُوڙِي مانه ساڙين مَراوئه پرو.

ايسُو نته هُوڙِي مانه ساڙهه

(متي 27:32-44، مرقس 15:21-32، لوقا 23:26-43، يُوحنا 19:16-27)

تيام قوزي ايسُو نته لي ڳيا. ①7 ان ايسُو آپرئي هُوڙِي آپ اُوپاڙين پوڏڪي نومي ماڳ مانه ڳيو، جيا نته عبراني ٻولي ۾ "گُلگتا" ڪنه. ①8 اوتنه اوتئي ايسُو نته هُوڙِي مانه ساڙيو، ان پيزون پيئون منڪون نته اُوئا پيڙا هُوڙِي مانه ساڙيا. هڪا رڻي هُوڙِي زمئته پاهنه ان پيڙا رڻي ڏاوتنه پاهنه ان ايسُو رڻي

هُوَڙِي وَس ۾ هَتِي. ⑱ پيلاطس هيڪي پاڻي مانه لڪايو جي ايسو ڪيا وات ري ڪري موت رڻي سزا ڪانه ريو، ان پاڻي ايسو ري هُوڙي مانه لڳراوڻي. پاڻي مانه اي لڪل هتو:

”ايسو ناصرت شهر واڙو، يهوديون رو پاڏشا“

⑳ تيام يهودي قوم ري گهڻي منڪي هائي پاڻي پڻي، ڪم تو جيا ماڳ ايسو ننه هُوڙي مانه ساڙيو تو، او ماڳ يروشلم شهر تي ڏوڪڙو هتو، ان هائي وات ترڻيون ٻوليون ۾ لڪل هتِي، عبراني ٻولي ۾، لاطيني ٻولي ۾، ان يوناني ٻولي ۾. ㉑ تيون يهودي قوم ري موتي پوزارڻي پيلاطس ننه ڪيتو: ”تمارڻه يهوديون رو پاڏشا نتو لڪاوو پڻ تمارڻه ام لڪاوو تو جي اوڻه آپ ننه يهوديون رو پاڏشا ڪيتو.“ ㉒ پڻ پيلاطس اوڻون ننه جواب ڏيتو: ”جي وات مٿين لڪاوڻي، او وات همڙيم لڪل ريشي.“

㉓ زڻيون قوزڻي ايسو ننه هُوڙي مانه ساڙيو تو، تيون اوڻي اوڻا را لوگهڙا ليڏا را ان چاري زڻي هيڪ هيڪ لوگهڙو وراوي ليدو، پڻ نونو گهنگهوري ڳيو.

هَوَئِه اُو گهنگهو هوندا ووئو هتو ان يڪو وٿل هتو. ②4 تيام اُوئي هيڪا پيزا ننه ڪيڏو: "ايٿا ننه آبي ڦاڙون نئين، پڻ ايٿا هارو آبي پُڪو نوڪون." هائي وات هم تيام ٿي زم شاستر رٿي اي وات پورئي ٿي:

"اُوئي مارا لوگهڙا آبت ۾ ورايا ان مارا پيرن هارو پُڪو نوڪيو."

ٿيون قوزيئي همروم ڪريو.

②5 تڻه ٿوئنه ايسو ري هُوڙي ڪن اُوئا رٿي مان، اُوئا رٿي ماشي، ڪلوپاس رٿي ڏوشي مريم، ان مريم مگدليني اُوپل هتي. ②6 تيام ايسو آپري مان ننه ان آپرا پريمي شيلا تڻه ڏوڪڙو اُوپل زوئين مان ننه ڪيڏو: "مان، زو. هَوَئِه هائي ٿارو ڏيڪرو سڻه." ②7 ان پستنه اُوئا شيلا ننه ڪيڏو: "زو، هَوَئِه هائي ٿارئي مان سڻه." ان تيا ٿوئا ٿي لين اُوئو شيلا ننه اُوئا ننه آپري گهري تيڙي زائين اُوئا رٿي همپاز ڪري.

ايسو رو موت

(متي 27:45-56، مرقس 15:33-41، لوقا 23:44-49، يُوحنا 19:28-30)

②8 تيا ڪيڙ ايسو اي زوئين جي هَوَئِه اُوئا رو پگهون رو ڏيڏل ڪوم پورو ٿيو، تو ڪيڏو: "مُون ننه ترهڻه لاگيڻه." ان هيوئنه نموننه شاستر رٿي وات پورئي ٿي. ②9 اُوئنه قوزيون ڪن کانا ڌراڪ رس ٿي پرل هيڪ نونپڙو هتو. تيام قوزيئي ٿوري ري زارئي جيوي شينه اُوئا موئين پلاڙين زوفا ري لڪڙي مانه ڦٽراوين ايسو را مونيا ڪن ڪري. ③0 پستنه ايسو زوئين ڌراڪ رس سونپيو ٿيون ڪيڏو: "مارو ڪوم پورو ٿيو." ان ماڻو نماوين آپرو جيو ڏيڏو پرو.

قوزي ايسو رو پاھو ويندڻه

③1 هَوَئِه جُما رو ڏي هتو ان يهوديون رٿي مرضي نتي جي چنچر ري رات هُوڙي منڪ هُوڙيون مانه ٿينگارل رڻه، ڪم تو چنچر هڻتا رو پويتر ڏي هتو

ان آزوڪو چنچر گهڻو موٽو ڏي هتو ڪم تو پاشڪا پرڀ را هقتا رو پويتر ڏي پڻ هتو. تيام اوتڻي راز ڪريا وازا پيلاطس ٿي مونگڻي ڪرڻي جي قوزي هُوڙي مانه ٿينگاڙل منڪون را پڳ پونگڻه زم او جلدڻي مري زائنه، ان پسته لاشون ننه هُوڙيون ٿي اوتارنه. (32) تيام قوزي آيا را ان پيرهيان منڪ را پڳ پونگيا پرا، جيا ننه ايسو رنه پاهنه پيزي هُوڙي مانه ساڙيو تو، ان پسته پيزا منڪ را پڳ پونگيا پرا. (33) پڻ زئيون ايسو ڪن آيا، ٿيون زويو جي او اڳي مري گيوه. تيام اوتا را پڳ نه پونگيا، (34) پڻ قوزيون موئين ٿي هيڪنه زئنه پالا ٿي ايسو رو پاهو وينديو، ان جهت ڀر لوڻي ان پوڻي نيهريو.

(35) مئين آپ اونگيئي زويوه، ان هون هايا را پارام هاڪ پرونه ان مارڻي پرل هاڪ هاسيئي سته. مون ننه ڪهر سته جي هون هاس ڪونه ريو، ان هون ايئا هارو هاڪ پرونه ريو زم تمپي پڻ ايئون واتون مانه يقين ڪرين ايسو مانه وشواس اوڻو. (36) ڪم تو هائي ٻڌي واتون تيام ٿي، زم شاستر ري واتون پوري ٿنه. زم شاستر ڀر لڪل سته:

”اوتا رو ڪوڻي هاڏڪو نئين پنڳائنه.“

(37) ان وڙي شاستر موئين اي پڻ لڪل سته:

”جيا ننه اوتڻي وينديو، اوتا مائنه او تاهي ريشي.“

ايسو را لاش ننه پونئيرا جيوا مقوم موئين راڪنه

(متي 27:57-61، مرقس 15:42-47، لوقا 23:50-56، يُوحنا 19:38-42)

(38) تيا ڪيڙ يوسف جيوا ارمتيه شهر رو هتو، اوتنه پيلاطس ٿي مينٽ ڪرڻي جي او ايسو رو لاش لي زاوا ڏنه. هوننه يوسف ايسو مانه سونو وشواس

راکتو. اونه هائي وات ساوئي نتئي ڪرئي ڪم تو او آپري يهودي قوم رون آڳيونون ٿي پيٿاتوت ريو. پيلاطس اونا ننه ايسو رو لاش لي زايا رئي موڪل ڏيڻي. تيام يوسف ايسو رو لاش ليڏا هارو ڳيو. (39) ان نيڪديمس پڻ آيو جيو اڳي رات رو ايسو ڪن آيو تو. او آپ پيڙو لاش هارو هيڪ من ڪڻ ڪشيُو واڙي شينهنون رو مشالو لي آيو، جيا موئين ٻوڙ ان ڪونئر پيڙول هتا. (40) تئيون اوني پيئي زئي ايسو رو لاش ليڏو ان آپري يهودي قوم ري ريت رواز پرموئنه لاش ننه ڪشيُو واڙا مشالا پيڙو لوگهڙون موئين وينتيو. (41) هونه جيا ماڳ ايسو ننه هوزي مانه ساڙيو تو، اونا ماڳ هيڪ ٻاگه هتو، ان اونا ٻاگه موئين هيڪ تازو پونئيرا جيوو مقوم هتو، جيا موئين هزون ڪيا را لاش ننه نتو راڪيو. (42) جمعا رئي هونز ٿي گئي تئي، ان يهوديون را پويتر ڏي رئي رات پڙيا واڙي هتئي، جيا ڀڌرم پرموئنه اوئون رنه ڪئين ڪوم نتو ڪروو. تيام اوني ايسو رو لاش اونا مقوم موئين راڪيو، ڪم تو او مقوم ڏوڪڙو هتو.

ايسو جيوي اونه ان ڏيڪاڙا نهه

ايسو جيوي اونه

(متي 8-1:28، مرقس 8-1:16، لوقا 12-1:24، يُوحنا 10-1:20)

20 (1) ترئمته ڏي آچار رئي ويلئي، زئيون هزون اندارو هتو، مريم مگدلينني ايسو را مقوم مانه آئي، ان اونه زويو جي جئي شپير پونئيرا جيوو مقوم را مونيا مانه آڏي ڏيڏل هتئي، او همئنه هيڪل ڪرل سئه. (2) تيام او شمعون پطرس ان اونا پيڙا شيلو ڪن، جيو ايسو رو پريمي شيلو هتو، ڊوڙين گئي، ان اوئون ننه ڪيڏو: ”پريو را لاش ننه مقوم موئين ٿي اُوپاڙي ڳياھ، ان امون ننه ڪبر نئي جي اونا را لاش ننه ڪيه ميليوھ!“

③ تيام پطرس ان پيزو شيلو اوت ٿي مقوم هوما زونا ٿيا. ④ او ٻي ٿي پيڙا ڊوڙا مڏيا، پڻ پيزو شيلو پطرس ٿي تڪو ڊوڙيو ان مقوم مانھ پيرھين پوگي آيو. ⑤ اوئھ نيسو نمين مقوم موئين زويو، تو روڳا لاش را لوگھڙا پڙياھ. پڻ او مقوم موئين نہ گيو. ⑥ تئيون شمعون پطرس پڻ وونھڙ وونھڙ ڊوڙين اوئھ آوي پوگيو، ان مقوم موئين پينو. ان اوئھ لاش رون لوگھڙون نہ پڙل ڏيکيا. ⑦ ان اوئا رومال نہ پڻ ڏيکيو، جيو ايسو را ماما مانھ وينتوڙل هتو. او لوگھڙون پيزو پڙل نتو پڻ هيڪا ماڳ ڌار وينتوڙل پڙيو تو. ⑧ تئيون پيزو شيلو جيو پيرھين مقوم مانھ آيو تو، او پڻ موئين گيو. ان اوئھ ٻڌوئي ڪئين زويو ان يقين ڪريو جي ايسو جيوي اونيوه. ⑨ شاستر موئين ايوي واتون اڳي لکل هتي جيا ٿي ٿاڀٽي ٿھ جي ايسو ضرور مرلون موئين ٿي جيوي اونشي، پڻ او هزون هوڏي شاستر ري هائي واتون نتا هزمتا. ⑩ پسئھ شيلو پاسا آپري گھري گيا پرا.

ايسو مريم مگداليني نه ڏيکارو ڏئھ

(متي 9:28-10، مرقس 9:16-11، يُوحنا 11:20-18)

⑪ پڻ مريم پونئيرا جيو مقوم ٿي ٻارئي اوپئي روتيت رئي. روتي روتي اوئھ نمين مقوم موئين زويو، ⑫ تو اوئا نہ ٻي آڪاشي ڏوت ڏوڙا لوگھڙا پيرل ڏيڪيام آيا. او مقوم موئين لاش هارو ناول ٿلا مانھ پينل هتا، جيا مانھ ايسو رو لاش اڳي ميلل هتو، هيڪ متوتيني ان هيڪ پگوٽيني. ⑬ آڪاشي ڏوتي مريم نہ ڪيتو: ”ٻائي، تون ڪم روئھ رئي؟“ تو مريم ڪيتو: ”مارا پريورا لاش نہ اوپاڙي گياھ، ان مون نہ ڪهر نٿي جي اوئا نہ ڪيھ راکيوھ.“

⑭ هم ڪين او پاسي ڦرئي ان ايسو نہ آب ڪن اوپل ڏيڪيو، پڻ اوئھ نہ اوڙڪيو جي اي ايسو سئھ. ⑮ ايسو مريم ٿي پونسيو: ”ٻائي، تون ڪم روئھ رئي؟ تون ڪيا نہ گوتھ رئي؟“ مريم ام هزمئي جي اي پاگھ رو ماڙي سئھ،

تو ڪيٽو: ”ساب، جي تمڻي لاش اُوپاڙي ڳيا هونو، تو مون ننه ڪو جي تمڻي اُونا ننه ڪيٽه راکيوه، ان هون اُونا ننه لي زائيه.“ ①6 تو ايسو اُونا ننه ڪيٽو: ”مريم.“ تيا مانه اونه ايسو هومڻي قرين آپري عبراني ٻولي ۾ ڪيٽو: ”رئوني،“ جيا رو مطلب سته گرو جي. ان هم ڪين اونا ري پڳي لاڳئي. ①7 تو ايسو اُونا ننه ڪيٽو: ”مون ننه زهالين مت راک، ڪم تو هون هزون هودي مارا ٻاپ ڪن آڪاش ۾ پاسو ٿي ڳيو. پڻ تون مارون پايون ڪن زا ان اوتون ننه ام ڪي، جي هون مارا ٻاپ ڪن ان تمارا ٻاپ ڪن پاسو زائونه ريو، جيو مارو پڳوون سته ان تمارو پڳوون پڻ سته.“ ①8 تو پسته مريم مگدلينني شيلون ڪن زائين ڪيٽو جي: ”مئين پريو ننه ڏيڪيوه.“ ان اوتون ننه او واتون همپڙاوي جي ايسو اُونا ننه ڪيٽي تي.

ايسو آپرون شيلون ننه ڏيڪاڙو ننه

(مرقس 14:16، لوقا 24:36-49، يُوحنا 19:20-23)

①9 اونه هاڳي ڏي آچار را هونز را، شيلا هيڪا گهر ۾ دروازا موئين ٿي پنڌ ڪرين پيڙا هتا، ڪم تو او آپري يهودي قوم رن منڪون ٿي پيڻاتا تا. تهيون ايسو آوين اوتون وسا اوپو، ان اوتون ننه ڪيٽو: ”تمڻي هڪي ريو.“ ②0 ان هم ڪين اوتون ننه آپرا هات ان آپرو پاھو ڏيڪاڙيو. تيام پريو ننه ڏيڪين شيلا الاهي ڪش ٿيا. ②1 تهيون ايسو اوتون ننه وڙي ڪيٽو: ”تمڻي هڪي ريو! زم پڳوون ٻاپ مون ننه ميليوه، تم هون پڻ تمون ننه ميلونه.“ ②2 ان هم ڪين اوتون مانه ڦونڪيو ان ڪيٽو: ”تمڻي پويتر آتما ليو. ②3 جيون منڪون ننه تمڻي پڳوون را پاها ٿي ڏوهون رئي ماڻي ڏيوه، تو پڳوون را پاها ٿي اوتون ننه ماڻي زڙل هوشي. ان جيون منڪون ننه تمڻي پڳوون را پاها ٿي ڏوهون رئي ماڻي ٿي ڏيتا، تو پڳوون را پاها ٿي اوتون ننه ماڻي زڙل نئين هونه.“

ايسُو توما نڌَ بيزون شيلون پيڙو ڏيکارڙو ڏٺه

②4 هُوڻه توما، جيا نڻه پيللاڙيو پڻ ڪيتا، ان ايسُو رون ٻارون سُونڊل شيلون موئين ٿي هيڪ هتو، اُو ايسُو رڻه آيا رڻه تُوڻه شيلون پيڙو نٿو. ②5 تيام پيڙا شيلا اُوڻا نڻه ڪيوا لاڳيا جي ”امي پريُو نڻه ڏيڪيوه.“ پڻ توما اُوڻون نڻه ڪيڏو: ”زئيون هُوڏي هُون ميڪون را نيشون اُوڻا رون هاتون ۾ نه ڏيڪون، ان ميڪون رون ڦتون موئين اونگڙئي نه نوڪون، ان اُوڻا را پاها واڙا ڦت موئين هات نه نوڪون، تئيون هُوڏي هُون مُوزڳوئي يقين نئين ڪرون.“

②6 هيڪا هڦتا ڪيڙ ايسُو را شيلا وڙي گهر موئين هتا، ان توما پڻ اُوڻون پيڙو هتو. ڌروازا موئين ٿي پنڌ هتا، تُوڻي پڻ ايسُو آوين اُوڻون وسا اُوڻو ان ڪيڏو: ”تمي هڪي ريو.“ ②7 تئيون ايسُو توما نڻه ڪيڏو: ”ايڻه اونگڙئي سٻاڙين تون مارا هات زو، ان مارا پاها را ڦت موئين آڀرو هات نوڪ. شڪ مت ڪر پڻ يقين ڪر.“ ②8 تيا مانه توما اُوڻا نڻه ڪيڏو: ”تمي مارا پريُو ان مارا پڳوون سوا“ ②9 تو ايسُو اُوڻا نڻه ڪيڏو: ”تئين مُون نڻه ڏيڪيوه، ان تيام وشواس اوڻيوه. پاڳواڙا اُو سڻه جيڻي مُون نڻه نڻي ڏيڪيو، تُوڻي پڻ مُون مانه وشواس اوڻه.“

يُوحنا رو اي ڪتاب لکيا رو مطلب

③0 هُوڻه ايسُو آڀرون شيلون رڻه رُوپرو پيڙا گهڻا پرسا ان نيشون ڏيکارڙيا، جيا را پارام ايڻا ڪتاب ۾ نڻي لڪل. ③1 پڻ مئين هائي واتون تيام لڪيه زم تمي يقين ڪرو جي ايسُو پڳوون رو سُونڊل پڇايا واڙو ڪريست ان پڳوون رو ڏيڪرو سڻه، ان اُوڻا مانه وشواس راڪيا ٿي تمون نڻه اُوڻا رڻه هيلڻه هميش رو جيون زڙه.

اڪري واتون

ايسو گليل ڍنڍ ڪن آيون شيلون نٿه ڏيکارڻو ڏٺو

21 ① تيا ڪيڙو گليل ڍنڍ را ڪپ مانه ايسو آيون شيلون نٿه وڙي ڏيکارڻو ڏيڏو. وات امر ٿي.

② شمعون پطرس، توما جيا نٿه پيلازيو ڪيتا، نقائيل جيو گليل صوپا را قانا شهر رو هتو، زبدي را ڏيڪرا ان ٻي پيزا شيلو ٻڌائي پيڙا هتا. ③ تو شمعون پطرس اوتون نٿه ڪيڏو: ”هون مشي ماروا زائونه ريو.“ تو اوتي ڪيڏو: ”امي پن تون پيڙا هالونو.“ تو پسته اوت ٿي زائين پيڙي موئين سترين مشي ماروا ڪيا. پن اوت زات اوتون نٿه ڪئين هات نه آيو.

④ پروڙ رٿه ٿوئنه ايسو ڍنڍ را ڪپ مانه آوين آيو. پن شيلون نٿه ڪهر نٿي جي او ايسو سٺه. ⑤ تيام ايسو اوتون نٿه هاڏ ڏين ڪيڏو: ”او پايون، تم ڪئين مشي نه ماري ڪي؟“ تو اوتي وڙنڌي ڏيڏي: ”نا. هيڪ ئي نه ماري.“ ⑥ تو ايسو اوتون نٿه ڪيڏو: ”پيڙي رٿه زمٽه پاهنه رچ نوڪو، تو تمون نٿه مشي زڙشي.“ تيام اوتي اوتنه پاهنه رچ نوڪيو، ان اتي مشي رچ ۾ آوين ڦاٿي، جي او رچ نٿه پيڙي موئين توڻي نه هڪيا. ⑦ تيام ايسو رٿه پريمي شيلنه پطرس نٿه ڪيڏو: ”هائي پريو سٺه!“ تيام شمعون پطرس اي وات هومپڙين جي پريو سٺه، جهٽ ۾ آيو گهنگهو پيري سنڌرو ٻونڌي پوڻي موئين نينڪڙو ماريو. ڪم تو مشي ماريا رٿه ٿوئنه اوتنه رٿه روڳي توتال رٿي پوت ڪرل هٿي. ⑧ پن پيزا شيلو مشيون ٿي پرال رچ پيڙي وونهز توتتا توتتا پيڙي هاڪلين ڪپ مانه آيا، ڪم تو او ڪپ ٿي روڳا هوڪ وڪون شيئي هتا.

⑨ زئون او ڪپ مانه آوين پوڳيا، تيون اوتي زيو جي ڪينڙون رو ڏيوئا

ٿيو، جيا مانہ مسٿي شيڪاڻہ رٿي، ان روٿي پڻ پڙٿيو. ⑩ تو ايسو اوتون نٺه ڪيڏو: ”جي مشي تمي همٺه ماريه، اوتون موٽين ٿي ڪئينڪ لي آو.“

⑪ تيا مانہ شمعون پطرس پيڙي مانہ سڙين رچ زهاليو ان پوٿي موٽين رو موٽين ڪپ مانہ توٿي آيو. رچ هيڪ هو ٿيونجاه موٽيون مشيون ٿي پرال هتو. اتي گهٽي مشي هتي، توٿي پڻ رچ نتو ڦاٿيو. ⑫ تيون ايسو اوتون نٺه ڪيڏو: ”وو را، نيروٿي ڪرو.“ ايسو رون شيلون موٽين ٿي ڪيا نٺه ٿي اي وات پونسيا رٿي هيمنت نه ٿي جي ”تمي ڪوڻ سو؟“ ڪم تو اوتون نٺه ڪهر هٿي جي پريو سٺه.

⑬ تيون ايسو آوين روٿي لين اوتون نٺه وراوي ڏيڏي، ان همٿيم مسٿي پڻ وراوي ڏيڏي.

⑭ ملون موٽين ٿي جيوي اونيا ڪيڙ هائي ترٿمي وار هتو زئون ايسو اپرون شيلون نٺه ڏيڪارو ڏيڏو.

ايسو پطرس نٺه وشواسيون نٺه همپازيا رو ڪٺه

⑮ زئون اوتني نيروٿي ڪري ليڏي، تيون ايسو شمعون پطرس نٺه ڪيڏو: ”يوحنا را ڏيڪرا شمعون، ڪي تون مون ٿي هاس ۾ ايئون بتون ٿي وڌارٺه پريم ڪرٺه؟“ تو اوتنه ڪيڏو: ”هوٺه پريو، تمون نٺه ڪهر سٺه جي هون تمون ٿي پريم ڪرونه.“ تيا مانہ ايسو ڪيڏو: ”زم ڌراڙ گهيتريون نٺه سارٺه، تم تون مارون منڪون رٿي وشواس راڪيا ۾ هيمنت وڌار.“

⑯ تيون ايسو وڙي پيڙي وار اوتا ٿي پونسيو: ”يوحنا را ڏيڪرا شمعون، ڪي تون هاس ۾ مون ٿي پريم ڪرٺه؟“ تو اوتنه ڪيڏو: ”هوٺه پريو، تمون نٺه ڪهر سٺه جي هون تمون ٿي پريم ڪرونه.“ تيا مانہ ايسو اوتا نٺه ڪيڏو: ”زم ڌراڙ ريون نٺه همپازٺه، تم تون مارون منڪون رٿي همپاز ڪر.“

⑰ تيون ايسو ترٿمي وار اوتا ٿي پونسيو: ”يوحنا را ڏيڪرا شمعون، ڪي تون مون ٿي پريم ڪرٺه؟“ پطرس نٺه ڏڪ ٿيو جي ايسو ترٿمي وار هم پونسيو

”ڪي تون مون تي پريم ڪرڻ؟“ تو اونه ايسو ننه ڪيڏو: ”پرڻو، تمي ٻڌوئي ڪئين زوڻو، تمون ننه تو کپر سٺه جي هون تمون تي پريم ڪرونه.“ تيا مانه ايسو اونا ننه ڪيڏو: ”زم ڌراڙ ريون ننه سارڻه، تم تون مارون منڪون رڻي همپاڙ ڪر. ⑱ هون تون ننه هاس ئي هاس ڪونه: زڻيون تون جون هتو، تڻيون تون پيٽ ٻوندين جيئنه تارو من ڪرتو، اوتنه تون زاتو. پڻ زڻيون تون ڏوڪرو ٿي، تو تون آڀرا هات پونهرا ڪريه، ان پيزو ڪوڪ تون ننه ٻوندي، ان جيئنه زايا هاو تارو من نئين ڪنه، اوتنه تون ننه زوري لي زاشي.“ ⑲ هائي وات ڪيڏا تي ايسو پطرس را موت رو اشارو ڏيڏو جي او هوزي مانه مريا تي پڳوون رو مون ساوو ڪرشي. تڻيون هائي وات ڪين ايسو پطرس ننه ڪيڏو: ”تون مارا مارگ مانه وين مون وونهڙ او!“

پطرس ايسو تي يوحنا را موت را پارام پونسئھ

⑳ تڻيون پطرس لوڻو واڙين زويو جي او شيلو وونهڙ اوڻه ريو جيو ايسو رو پر جي هتو، ان جيئنه پرڻ رو پوزن زميا رنه توتنه ايسو را ڪون ۾ ڪين ام پونسئو تو: ”پرڻو، جيو شيلو تمون ننه زهلاوشي، او ڪيو سٺه؟“ ㉑ تيام پطرس هايا شيلو ننه ڏيڪين ايسو تي پونسئو: ”پرڻو، هايا تي ڪي ٿيشي؟“ ㉒ تو ايسو اونا ننه ڪيڏو: ”جي مارئي مرضي ام هونه جي او مارا پاسا آيا هوڏي جيو تو رنه، تو ايئا ۾ تارو ڪي؟ تون تو روڳو مارا مارگ مانه وين مون وونهڙ او.“

㉓ تيام اي وات وشواسي پايون ۾ پڪڙي گڻي جي اڻ شيلو نئين مرنه. پڻ ايسو پطرس ننه ام نتو ڪيڏو جي او شيلو نئين مرنه، پڻ اونه روڳو ام ڪيڏو تو: ”جي مارئي مرضي ام هونه جي او مارا پاسا آيا هوڏي جيو تو رنه، تو ايئا ۾ تارو ڪي؟“

اُوئا وڪت را منڪ

اي ڪتاب لکيا وازا يُوحنا را پارام آپرئي هاڪ پرئھ

②4 هائي شيلو او رو او سئھ جيو ايشون ٻڌيون واتون نئھ اونڪيئي ڏيڪين هاڪ پرئھ ان جيئھه اي ٻڌي واتون لکيھ. ان امون نئھ ڪٻر سئھ جي اوئا رئي پرل هاڪ هاسئي سئھ.

②5 ايسو پيزا گھڻا ڪوم ان گھڻي واتون ڪري، جي ايشا ڪتاب ۾ لڪل ٿئي. جي ايسو را هر هيڪ ڪوم ان وات را پارام لڪت، تو اتا گھڻا ڪتاب ٿت جي مارئھ ليڪتھ پوري ڏنيا ۾ اوئون نئھ ميليا هارو ماڳ نه هوئ.